

Euroopan unionin virallinen lehti

C 228

47. vuosikerta

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

11. syyskuuta 2004

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	I <i>Tiedonantoja</i>	
	Tuomioistuimien	
	TUOMIOISTUIMEN	
2004/C 228/01	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (toinen jaosto) 15 päivänä heinäkuuta 2004, asiassa C-501/00, Espanjan kuningaskunta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (HT 4 artiklan c alakohta ja HT 67 artikla — Komission päätös N:o 2496/96/EHTY — Terästeollisuuden yrityksille myönnetty vientituet — Kohtuullisen määräajan noudattaminen — Verovähennys — Perusteluvelvollisuus — Valikoivuus — Yleisesti sovellettava toimenpide)	1
2004/C 228/02	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (toinen jaosto) 15 päivänä heinäkuuta 2004, asiassa C-272/01: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Portugalin tasavalta (Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Direktiivi 76/160/ETY — Uimaveden laatu — Raja-arvojen noudattamatta jättäminen — Portugalin sisävesien uintialueiden riittämätön yksilöiminen — Näytteiden riittämätön määrä)	1
2004/C 228/03	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (kuudes jaosto) 15 päivänä heinäkuuta 2004, asiassa C-349/01 (Arbeitsgericht Bielefeldin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Betriebsrat der Firma ADS Anker GmbH vastaan ADS Anker GmbH (Sosiaalipolitiikka — Direktiivin 94/45/EY 4 ja 11 artikla — Eurooppalainen yritysneuvosto — Tietojen antaminen työntekijöille ja työntekijöiden kuuleminen yhteisölaajuisissa yrityksissä — Keskushallinnolla oleva velvollisuus toimittaa määrättyjä tietoja työntekijöiden edustajille)	2
2004/C 228/04	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (toinen jaosto) 15 päivänä heinäkuuta 2004, asiassa C-381/01: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Italian tasavalta (Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Direktiivi 77/388/ETY — Arvonlisävero — 11 artiklan A kohdan 1 alakohdan a alakohta — Veron peruste — Hintaan suoraan liittyvä tuki — Asetus (EY) N:o 603/95 — Kuivarehualalla myönnetty tuet)	2
2004/C 228/05	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (toinen jaosto) 15 päivänä heinäkuuta 2004, asiassa C-495/01, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Suomen tasavalta (Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Direktiivi 77/388/ETY — Arvonlisävero — 11 artiklan A kohdan 1 alakohdan a alakohta — Veron peruste — Hintaan suoraan liittyvä tuki — Asetus (EY) N:o 603/95 — Kuivarehualalla myönnetty tuet)	3

FI

2004/C 228/06	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (toinen jaosto) 15 päivänä heinäkuuta 2004, yhdistetyissä asioissa C-37/02 ja C-38/02 (Tribunale amministrativo regionale per il Veneto esittämät ennakkoratkaisupyynnöt): Di Lenardo Adriano Srl ja Dilexport Srl vastaan Ministero del Commercio con l'Estero (Banaanit — Yhteinen markkinajärjestely — Asetus (EY) N:o 896/2001 — Yhteisön ulkopuolisten maiden kanssa sovellettava yhteinen kauppajärjestely — Ensijainen tuonti — Pätevyys — LuottamukSENSUOJA — Taannehtiva vaikutus — Täytäntöönpanovalta)	3
2004/C 228/07	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (toinen jaosto) 15 päivänä heinäkuuta 2004, asiassa C-144/02, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Saksan liittotasavalta (Jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 77/388/ETY — Arvonlisävero — 11 artiklan A kohdan 1 alakohdan a alakohta — Veron peruste — Hintaan suoraan liittyvä tuki — Asetus (EY) N:o 603/95 — Kuivarehualalla myönnetyt tuet)	4
2004/C 228/08	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (toinen jaosto) 15 päivänä heinäkuuta 2004, asiassa C-239/02 (Rechtbank van Koophandel te Hasseltin esittämä ennakkoratkaisupyynnö): Douwe Egberts NV vastaan Westrom Pharma NV (Jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen — EY 28 artiklan ja direktiivien 1999/4/EY ja 2000/13/EY tulkinta — Direktiivin 1999/4/EY pätevyys — Elintarvikkeiden merkinnät ja mainonta — Terveysteen kohdistuvia viittauksia koskevat kiellot)	4
2004/C 228/09	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (suuri jaosto) 13 päivänä heinäkuuta 2004, asiassa C-262/02: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ranskan tasavalta (Jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättäminen — EY:n perustamissopimuksen 59 artikla (josta on muutettuna tullut EY 49 artikla) — Televisiolähetykset — Mainonta — Kansallinen toimi, jolla kielletään kyseisessä jäsenvaltiossa kaupan pidettävien alkoholijuomien televisiomainonta siltä osin kuin kyse on epäsuorasta televisiomainonnasta, joka on seurausta mainostaulujen näkymisestä kuvaruudussa tiettyjä urheilutapahtumia edelleenlähetetäessä — Ns. Evin-laki)	5
2004/C 228/10	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (ensimmäinen jaosto) 15 päivänä heinäkuuta 2004, asiassa C-315/02 (Verwaltungsgerichtshofin esittämä ennakkoratkaisupyynnö): Anneliese Lenz vastaan Finanzlandesdirektion für Tirol (Pääomien vapaa liikkuvuus — Pääomatulovero — Itävallasta saadut pääomatulot: lopullinen vero 25 prosentin verokannan mukaisesti tai verokanta, joka vastaa puolta yhteenlaskettujen tulojen keskimääräisestä verokannasta — Toisesta jäsenvaltiosta saadut tulot: normaali verokanta)	5
2004/C 228/11	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (ensimmäinen jaosto) 15 päivänä heinäkuuta 2004, asiassa C-321/02 (Bundesfinanzhofin esittämä ennakkoratkaisupyynnö): Finanzamt Rendsburg vastaan Detlev Harbs (Kuudes arvonlisäverodirektiivi — 25 artikla — Maataloustuottajia koskeva yhteinen vakiokantajärjestelmä — Maatalousyrityksen osan vuokraus)	6
2004/C 228/12	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (ensimmäinen jaosto) 15 päivänä heinäkuuta 2004, asiassa C-345/02 (Hoge Raad der Nederlandenin esittämä ennakkoratkaisupyynnö): Pearle BV ym. vastaan Hoofdbedrijfschap Ambachten (Valtiontuet — Tuen käsite — Tietyn talouden alan hyväksi järjestettävä yhteinen mainoskampanja — Rahoittaminen kyseisen alan yritysten suorittamalla erityismaksulla — Julkisoikeudellisen elimen toimenpide)	6
2004/C 228/13	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (ensimmäinen jaosto) 15 päivänä heinäkuuta 2004, asiassa C-365/02 (korkeimman hallinto-oikeuden esittämä ennakkoratkaisupyynnö): Marie Lindfors (Direktiivi 83/183/ETY — Asuinpaikan muuttaminen jäsenvaltiosta toiseen — Ennen ajoneuvon rekisteröintiä tai käyttöönottoa kannettu vero)	7
2004/C 228/14	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (toinen jaosto) 15 päivänä heinäkuuta 2004, asiassa C-415/02: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Belgian kuningaskunta (Jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättäminen — Välilliset verot — Direktiivi 69/335/ETY — Pääoman hankinta — Pörssitoimista kannettava vero — Haltija-asiakirjojen luovutuksesta kannettava vero)	7

2004/C 228/15	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (ensimmäinen jaosto) 15 päivänä heinäkuuta 2004, asiassa C-424/02, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Iso-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 75/439/EY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 87/101/EY — Jäteöljyhuolto — Toimenpiteet etusijan antamiseksi uudistamisella tapahtuvalle käsittelylle — Tekniset, taloudelliset ja järjestelyihin liittyvät pakottavat syyt) 8	8
2004/C 228/16	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (suuri jaosto) 13 päivänä heinäkuuta 2004, asiassa C-429/02 (Cour de cassationin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Bacardi France SAS vastaan Télévision française 1 SA (TF1) ym. (EY:n perustamissopimuksen 59 artikla (josta on muutettuna tullut EY 49 artikla) — Direktiivi 89/552/EY — Televisio ilman rajoja — Televisiolähetykset — Mainonta — Kansallinen toimi, jolla kielletään kyseisessä jäsenvaltiossa kaupan pidettävien alkoholijuomien televisiomainonta siltä osin kuin kyse on epäsuorasta televisiomainonnasta, joka on seurausta mainostaulujen näkymisestä kuvaruudussa tiettyjä urheilutapahtumia edelleenlähetetessä — ns. Evin-laki) 9	9
2004/C 228/17	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (ensimmäinen jaosto) 15 päivänä heinäkuuta 2004, asiassa C-443/02 (Tribunale di Pordenone esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Nicolas Schreiber (EY 28 artikla — Direktiivi 98/8/EY — Biosidituotteiden markkinoille saattaminen — Kansallinen toimenpide, jolla punasetrilevyjen, joilla on luontaisia koita karkottavia ominaisuuksia, markkinoille saattamiseen vaaditaan lupaa) 9	9
2004/C 228/18	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (kolmas jaosto) 15 päivänä heinäkuuta 2004, asiassa C-459/02 (Cour de cassationin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Willy Gerekens ja Association agricole pour la promotion de la commercialisation laitière Procola vastaan Luxemburgin valtio (Ennakkoratkaisupyyntö — Maito — Maito- ja maitotuotealan lisämaksu — Kansallinen lainsäädäntö — Taannehtivasti vahvistettu lisämaksu — Oikeusvarmuuden ja taannehtivuuskiellon yleiset periaatteet) 10	10
2004/C 228/19	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (toinen jaosto) 15 päivänä heinäkuuta 2004, asiassa C-463/02, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ruotsin kuningaskunta (jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 77/388/EY — Arvonlisävero — 11 artiklan A kohdan 1 alakohdan a alakohta — Veron peruste — Hintaan suoraan liittyvä tuki — Asetus (EY) N:o 603/95 — Kuivarehualalla myönnettyt tuet) 10	10
2004/C 228/20	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (Tuomioistuin) 13 päivänä heinäkuuta 2004, asiassa C-82/03: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Italian tasavalta (jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättäminen — EY 10 artikla — Yhteistyö yhteisön toimielinten kanssa — Tietojen toimittamatta jättäminen komissiolle) 11	11
2004/C 228/21	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (ensimmäinen jaosto) 15 päivänä heinäkuuta 2004, asiassa C-118/03: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Saksan liittotasavalta (jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivin 2000/37/EY täytäntöönpanon laiminlyönti) 11	11
2004/C 228/22	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (viides jaosto) 15 päivänä heinäkuuta 2004, asiassa C-119/03: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ranskan tasavalta (jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivin 2000/52/EY täytäntöönpanon laiminlyönti — Jäsenvaltioiden ja julkisten yhtiöiden välisten taloudellisten suhteiden läpinäkyvyys) 12	12
2004/C 228/23	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (ensimmäinen jaosto) 15 päivänä heinäkuuta 2004, asiassa C-139/03, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Saksan liittotasavalta (jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivin 2000/38/EY täytäntöönpanon laiminlyönti) 12	12
2004/C 228/24	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (kuudes jaosto) 15 päivänä heinäkuuta 2004, asiassa C-141/03, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ruotsin kuningaskunta (jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 2000/52/EY — Direktiivin määräajassa tapahtuvan täytäntöönpanon laiminlyönti) 13	13

2004/C 228/25	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (toinen jaosto) 15 päivänä heinäkuuta 2004, asiassa C-213/03 (Cour de cassationin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Syndicat professionnel coordination des pêcheurs de l'étang de Berre et de la région vastaan Électricité de France (EDF) (Välimeren suojelemisesta pilaantumiselta tehty yleissopimus (Barcelonan yleissopimus) — Välimeren suojelemista maalta peräisin olevalta pilaantumiselta koskeva pöytäkirja — 6 artiklan 3 kohta — Päästölupa — Välitön oikeusvaikutus)	13
2004/C 228/26	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (ensimmäinen jaosto) 15 päivänä heinäkuuta 2004, asiassa C-242/03 (Cour administrativen esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Ministre des Finances vastaan Jean-Claude Weidert ja Élisabeth Paulus (Pääomien vapaa liikkuvuus — Tulovero — Erityinen osakkeiden tai yhtiöosuuksien hankintaan käytettyjen rahamäärien perusteella laskettava verovähennys — Veroedun rajaaminen sellaisten yhtiöiden osakkeiden tai yhtiöosuuksien hankintaan, jotka ovat sijoitautuneet kyseessä olevaan valtioon)	14
2004/C 228/27	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (kuudes jaosto) 13 päivänä heinäkuuta 2004, asiassa C-277/03: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Ympäristö — Direktiivi 2000/53/EY — Laiminlyönti panna direktiivi täytäntöön säädetyssä määräajassa)	14
2004/C 228/28	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (viides jaosto) 15 päivänä heinäkuuta 2004, asiassa C-407/03, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Suomen tasavalta (Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Luontotyyppien suojelu — Luonnonvarainen eläimistö ja kasvisto)	15
2004/C 228/29	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (neljäs jaosto) 15 päivänä heinäkuuta 2004, asiassa C-419/03, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ranskan tasavalta (Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Direktiivin täytäntöönpanon osittainen laiminlyönti — Todistustaakka — Direktiivi 2001/18/EY)	15
2004/C 228/30	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (neljäs jaosto) 15 päivänä heinäkuuta 2004, asiassa C-420/03: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Saksan liittotasavalta (Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Täytäntöönpanon laiminlyönti — Direktiivi 2001/18/EY)	16
2004/C 228/31	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (Tuomioistuin) 13 päivänä heinäkuuta 2003, asiassa C-27/04: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Euroopan yhteisöjen neuvosto (Kumoamiskanne — EY 104 artikla — Asetus (EY) N:o 1467/97 — Vakaus- ja kasvusopimus — Liialliset julkistalouden alijäämät — Neuvoston EY 104 artiklan 8 ja 9 kohdan nojalla tekemät päätökset — Vaadittu määränenemmistö, jota ei ole saavutettu — Päätökset, joita ei ole tehty — Kanne ”päätöksistä olla ottamatta käyttöön komission suosituksissa mainittuja varsinaisia keinoja” — Tutkimatta jättäminen — Kanne ”neuvoston päätelmistä”)	16
2004/C 228/32	Yhteisöjen tuomioistuimen määräys, (viides jaosto) 8 päivänä kesäkuuta 2004, yhdistetyissä asioissa C-250/02—C-253/02 sekä C-256/02 (Tribunale amministrativo regionale del Lazio esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Telecom Italia Mobile SpA ym. vastaan Ministero dell'Economia e delle Finanze (Työjärjestyksen 104 artiklan 3 kohta — Kysymykset, jotka ovat samanlaisia kuin kysymykset, joihin yhteisöjen tuomioistuin on jo antanut ratkaisun)	17
2004/C 228/33	Yhteisöjen tuomioistuimen määräys, (viides jaosto) 28 päivänä kesäkuuta 2004, asiassa C-445/02 P, Glaverbel SA vastaan SMHV (Muutoksenhaku — Asetus (EY) N:o 40/94 — Yhteisön tavaramerkki — Tavaroiden pinnalla oleva kuvio — Rekisteröinnin ehdoton hylkäysperuste — Erottamiskyvyn puuttuminen)	17
2004/C 228/34	Yhteisöjen tuomioistuimen määräys, (toinen jaosto) 8 päivänä kesäkuuta 2004, asiassa C-268/03 (Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpenin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Jean-Claude De Baeck vastaan Belgische Staat (Työjärjestyksen 104 artiklan 3 kohta — Verolainsäädäntö — Luonnollisten henkilöiden tuloverotus — Kotimaisessa yhtiössä olevan huomattavan omistuosuuden luovutus — Realisoituneen arvonnousun verotusta koskevat yksityiskohtaiset säännöt)	18

2004/C 228/35	Yhteisöjen tuomioistuimen määräys, (ensimmäinen jaosto) 27 päivänä toukokuuta 2004, asiassa C-517/03: IAMA Consulting Srl vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Oikeuspaikkalauseke — Kanne ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa — Vastakanne — Yhteisöjen tuomioistuimen toimivalta)	18
2004/C 228/36	Yhteisöjen tuomioistuimen määräys, (neljäs jaosto) 10 päivänä kesäkuuta 2004, asiassa C-555/03 (Tribunal du travail de Charleroin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Magali Warbecq vastaan Ryanair Ltd (Asetus (EY) N:o 44/2001 — Tuomioistuimen toimivalta siviili- ja kauppaoikeuden alalla — Tuomioistuin, jolla on EY 68 artiklassa tarkoitettu toimivalta pyytää yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua — Yhteisöjen tuomioistuimen toimivallan puuttuminen)	19
2004/C 228/37	Asia C-223/04: Tribunale di Gorizia 7.4.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Azienda Agricola di Bressan Aldo vastaan Agenzia per le erogazioni in Agricoltura — AGEA ja Cospalat Friuli Venezia Giulia	19
2004/C 228/38	Asia C-232/04: Arbeitsgericht Düsseldorfin 5.5.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Nurten Güney-Görres vastaan Securicor Aviation (Germany) Limited ja Kötter Aviation Security GmbH & Co KG	19
2004/C 228/39	Asia C-239/04: Euroopan yhteisöjen komission 8.6.2004 Portugalin tasavaltaa vastaan nostama kanne	20
2004/C 228/40	Asia C-244/04: Euroopan yhteisöjen komission 8.6.2004 Saksan liittotasavaltaa vastaan nostama kanne	20
2004/C 228/41	Asia C-261/04: Arbeitsgericht Regensburgin 16.6.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Gerhard Schmidt vastaan Sennebogen Maschinenfabrik GmbH	21
2004/C 228/42	Asia C-264/04: Amtsgericht Breisachin 7.6.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Badischer Winzerkeller eG vastaan Land Baden-Württemberg	21
2004/C 228/43	Asia C-265/04: Kamarrätten i Sundsvallin 17.6.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Margaretha Bouanich vastaan Skatteverket	22
2004/C 228/44	Asiat C-266/04, C-267/04, C-268/04, C-269/04, C-270/04: Tribunal des affaires de sécurité sociale de Saint-Etienne 5.4.2004 tekemillään päätöksillä esittämät ennakkoratkaisupyyntöt asioissa: S.A.S. Nazairdis vastaan Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'Assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales — Caisse ORGANIC, JACELI SA vastaan Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'Assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales — Caisse ORGANIC, KOMOGO SA vastaan Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'Assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales — Caisse ORGANIC, Tout pour la maison SARL vastaan Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'Assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales — Caisse ORGANIC, SAS Distribution Casino France vastaan Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'Assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales — Caisse ORGANIC	22
2004/C 228/45	Asia C-271/04: Tribunale di Tolmezzon 16.6.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Azienda Agricola Elena Di Doi vastaan Azienda per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA)	23

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2004/C 228/46	Asia C-272/04: Tribunale di Tolmezzon 16.6.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Azienda Agricola Franco Piemonte vastaan Azienda per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA)	23
2004/C 228/47	Asia C-274/04: Finanzgericht Hamburgin 16.6.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa ED & F man Sugar Ltd. vastaan Hauptzollamt Hamburg-Jonas	24
2004/C 228/48	Asia C-277/04: Euroopan yhteisöjen komission 29.6.2004 Saksan liittotasavaltaa vastaan nostama kanne	24
2004/C 228/49	Asia C-278/04: Euroopan yhteisöjen komission 29.6.2004 Saksan liittotasavaltaa vastaan nostama kanne	24
2004/C 228/50	Asia C-279/04: Retten i Hørsholmin 4.6.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Anklagenmyndigheden vastaan Steffen Ryborg	25
2004/C 228/51	Asia C-280/04: Vestre Landsretin 25.6.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Jyske Finans A/S vastaan Skatteministeriet	25
2004/C 228/52	Asia C-281/04 P: Michael Leightonin, Graham Fenchin ja John Neigerin 25.6.2004 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen viidennen jaoston asiassa T-24/04, Michael Leighton, Graham Fench ja John Neiger vastaan Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan yhteisöjen komissio, 3.5.2004 tekemästä määräyksestä	25
2004/C 228/53	Asia C-287/04: Euroopan yhteisöjen komission 5.7.2004 Ruotsin kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	26
2004/C 228/54	Asia C-290/04: Bundesfinanzhofin 8.4.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa FKP Scorpio Konzertproduktionen GmbH vastaan Finanzamt Hamburg-Eimsbüttel	26
2004/C 228/55	Asia C-292/04: Finanzgericht Kölnin 24.6.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Wienand Meilicke, Heidi Christa Weyde ja Marina Stöffler vastaan Finanzamt Bonn-Innenstadt	27
2004/C 228/56	Asia C-293/04: Gerechtshof te Amsterdamin 14.6.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Beemsterboer Coldstore Services BV vastaan Inspecteur der Belastingdienst -Douanedistrict Arnhem	27
2004/C 228/57	Asia C-294/04: Juzgado de lo Social no 30 de Madridin 5.7.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa C. Sarkatzis Herrero vastaan Instituto Madrileño de la Salud	28
2004/C 228/58	Asia C-300/04: Raad van Staten 13.7.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa M.G. Eman ja O.B. Sevinger vastaan college van burgermeester en wethouders van Den Haag	28
2004/C 228/59	Asia C-303/04: Tribunale di Vogheran 1.7.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Lidl Italia Srl vastaan Comune di Stradella	29
2004/C 228/60	Asia C-304/04: Gerechtshof te Amsterdamin 13.7.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Jacob Meijer B.V. vastaan Inspecteur van de Belastingdienst — Douanedistrict Arnhem	29

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2004/C 228/61	Asia C-305/04: Gerechtshof te Amsterdamin 13.7.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Eagle International Freight B.V. vastaan Inspecteur van de Belastingdienst — Douanedistrict Arnhem	29
2004/C 228/62	Asia C-306/04: Gerechtshof te Amsterdamin 13.7.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Compaq Computer International Corporation vastaan Inspecteur van de Belastingdienst — Douanedistrict Arnhem	30
2004/C 228/63	Asia C-310/04: Espanjan kuningaskunnan 22.7.2004 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne	30
2004/C 228/64	Asia C-312/04: Euroopan yhteisöjen komission 23.7.2004 Alankomaiden kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	31
2004/C 228/65	Asia C-314/04: Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valencianan 12.7.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa R. M. Torres Aucejo vastaan Fondo de Garantía Salarial	31
2004/C 228/66	Asia C-317/04: Euroopan parlamentin 27.7.2004 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne	31
2004/C 228/67	Asia C-318/04: Euroopan parlamentin 27.7.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	32
2004/C 228/68	Asia C-319/04: Euroopan yhteisöjen komission 23.7.2004 Ranskan tasavaltaa vastaan nostama kanne	33
2004/C 228/69	Asia C-320/04: Euroopan yhteisöjen komission 27.7.2004 Luxemburgin suurherttuakuntaa vastaan nostama kanne	33
2004/C 228/70	Asia C-333/04: Euroopan yhteisöjen komission 2.8.2004 Luxemburgin suurherttuakuntaa vastaan nostama kanne	34
2004/C 228/71	Asian C-257/02 poistaminen rekisteristä	34
2004/C 228/72	Asian C-322/02 poistaminen rekisteristä	34
2004/C 228/73	Asian C-349/02 poistaminen rekisteristä	34
2004/C 228/74	Asian C-450/02 poistaminen rekisteristä	34
2004/C 228/75	Asian C-454/02 poistaminen rekisteristä	35
2004/C 228/76	Asian C-76/03 poistaminen rekisteristä	35
2004/C 228/77	Asian C-474/03 poistaminen rekisteristä	35
2004/C 228/78	Asian C-538/03 poistaminen rekisteristä	35

ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN

2004/C 228/79	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, 10 päivänä kesäkuuta 2004, yhdistetyt asiat T-153/01 ja T-323/01, Mercedes Alvarez Moreno vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Henkilöstö — Ylimääräinen toimihenkilö — Konferenssitulkki — Muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 74 artikla — Palvelussuhteen päättyminen)	36
2004/C 228/80	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, 10 päivänä kesäkuuta 2004, asiassa T-258/01, Pierre Eveillard vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Henkilöstö — Kurinpitojärjestelmä — Ikälisien alentaminen — Henkilöstösääntöjen 11 ja 14 artikla — Komission rakennusten vartioimisesta tehty sopimus)	36
2004/C 228/81	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, 10 päivänä kesäkuuta 2004, asiassa T-276/01, Mély Garroni vastaan Euroopan parlamentti (Henkilöstö — Ylimääräinen toimihenkilö — Muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 74 artikla — Palvelussuhteen päättyminen)	37
2004/C 228/82	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, 10 päivänä kesäkuuta 2004, asiassa T-307/01, Jean-Paul François vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Henkilöstö — Kurinpitojärjestelmä — Ikälisien alentaminen — Komission rakennusten vartioimisesta tehty sopimus — Kohtuullinen aika — Rikosoikeudenkäynti — Vahingonkorvauskanne)	37
2004/C 228/83	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, 22 päivänä kesäkuuta 2004, asiassa T-185/02, Claude Ruiz-Picasso ym. vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (Yhteisön tavaramerkki — Asetus N:o 40/94 — Väite — Sekaannusvaara — Hakemus sanamerkin PICARO rekisteröimisestä yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi sanamerkki PICASSO)	37
2004/C 228/84	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, 24 päivänä kesäkuuta 2004, asiassa T-190/02, Anita Jannice Österholm vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Henkilöstö — Vuosilomasta vähennetty poissaolo — Määräaika — Oikeussuojan tarpeen puuttuminen — Tutkimatta jättäminen)	38
2004/C 228/85	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, 22 päivänä kesäkuuta 2004, asiassa T-66/03, Koffiebranderij en Theehandel "Drie Mollen sinds 1818" BV vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Sanaosan Galáxia sisältävän kuviomerkin rekisteröintiä yhteisön tavaramerkiksi koskeva hakemus — Aikaisemmat kansalliset ja kansainväliset sanamerkit GALA — Suhteellinen hylkäysperuste — Väitteen hylkääminen — Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)	38
2004/C 228/86	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, 10 päivänä kesäkuuta 2004, asiassa T-315/02, Svend Klitgaard vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Välityslauseke — PLAN-ohjelman D-osan puitteissa tehty sopimus — Matkakulut — Perintäkulut — Maksun viivästyminen)	38
2004/C 228/87	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, 10 päivänä kesäkuuta 2004, asiassa T-330/03, Xanthippi Liakoura vastaan Euroopan unionin neuvosto (Henkilöstö — Ylentämättä jättäminen — Kumoamiskanne ja vahingonkorvauskanne)	39
2004/C 228/88	Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys, 26 päivänä toukokuuta 2004, asiassa T-165/02, Enrique José Lloris Maeso vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Kumoamiskanne — Kantajan passiivisuus — Lausunnon antaminen asiassa raukeaa)	39
2004/C 228/89	Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys, 14 päivänä kesäkuuta 2004, asiassa T-267/02, Rewe-Zentral AG vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (Yhteisön tavaramerkki — Rekisteröinnin osittainen epäminen — Väitteen peruuttaminen — Lausunnon antamisen raukeaminen)	39

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2004/C 228/90	Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys, 7 päivänä kesäkuuta 2004, asiassa T-333/02, Gestoras Pro-Amnistía ym. vastaan Euroopan unionin neuvosto (Vahingonkorvauskanne — Oikeus- ja sisäasiat — Neuvoston yhteinen kanta — Terroritekoihin sekaantuneisiin henkilöihin, ryhmiin ja yhteisöihin liittyvät toimenpiteet — Toimivallan selvä puuttuminen — Selvästi perusteeton kanne)	40
2004/C 228/91	Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys, 27 päivänä toukokuuta 2004, asiassa T-358/02, Deutsche Post AG ja DHL International Srl vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Valtiontuet — Komission antama hyväksyntä Italian viranomaisten Poste Italianelle myöntämille tuille — Kilpailijoiden nostama kumoamiskanne — Tutkimatta jättäminen)	40
2004/C 228/92	Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys, 2 päivänä heinäkuuta 2004, asiassa T-9/03, COLDIRETTI — Federazione Regionale Coltivatori Diretti della Sardegna ja CIA vastaan Euroopan yhteisön komissio (Valtiontuet — Kumoamis- ja vahingonkorvauskanne — Päätös, jossa tukijärjestelmä todetaan yhteismarkkinoille soveltumattomaksi — Kyseiseen tukijärjestelmään kuuluvien potentiaalisten tuensaajien edustajien nostama kanne — Tutkimatta jättäminen)	40
2004/C 228/93	Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys, 27 päivänä toukokuuta 2004, asiassa T-61/03, Irwin Industrial Tool Co vastaan Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (OHMI) (Yhteisön tavaramerkki — Sanamerkki QUICK-GRIP — Ehdoton hylkäysperuste — Kuvailevuus — Asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohta — Rekisteröinnin epääminen — Selvästi täysin perusteeton kanne)	41
2004/C 228/94	Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys, 9 päivänä kesäkuuta 2004, asiassa T-96/03, Manel Camós Grau vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) latinalaisamerikkalaisia suhteita hoitavan laitoksen hallinnointia ja rahoitusta koskeva tutkimus — Tutkijalle mahdollisesti aiheutuva eturistiriita — Ryhmän tutkijan päätös vetäytyä tehtävästään — Kumoamiskanne — Valmistelevat toimet — Tutkimatta jättäminen)	41
2004/C 228/95	Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys, 2 päivänä kesäkuuta 2004, asiassa T-123/03, Pfizer Ltd vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Ihmisille tarkoitetut lääkkeet — Ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä annetun direktiivin 2001/83/EY 32 artiklan mukaisen menettelyn aloittaminen direktiivin 30 artiklan nojalla — Kumoamiskanne — Kannekelpoinen toimi — Valmisteluasiakirja — Tutkimatta jättäminen)	42
2004/C 228/96	Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 25 päivänä toukokuuta 2004 siassa T-264/03, Jürgen Schmoltdt ym. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Kumoamiskanne — Kanteen nostamiselle asetettu määräaika — Luonnolliset henkilöt ja oikeushenkilöt — Säädökset, jotka koskevat niitä erikseen — Päätös — Lämmöneristeitä koskevat standardit — Tutkimatta jättäminen)	42
2004/C 228/97	Asia T-196/04: Ryanair Limitedin 25.5.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	42
2004/C 228/98	Asia T-255/04: Monique Negenmanin 21.6.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	43
2004/C 228/99	Asian T-306/99 poistaminen rekisteristä	43
2004/C 228/100	Asian T-307/99 poistaminen rekisteristä	43
2004/C 228/101	Asian T-308/99 poistaminen rekisteristä	44
2004/C 228/102	Asian T-310/99 poistaminen rekisteristä	44
2004/C 228/103	Asian T-311/99 poistaminen rekisteristä	44
2004/C 228/104	Asian T-312/99 poistaminen rekisteristä	44

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2004/C 228/105	Asian T-220/02 poistaminen rekisteristä	44
2004/C 228/106	Asian T-242/03 poistaminen rekisteristä	44
2004/C 228/107	Asian T-380/03 poistaminen rekisteristä	44
2004/C 228/108	Asian T-423/03 poistaminen rekisteristä	45
2004/C 228/109	Asian T-89/04 poistaminen rekisteristä	45
<hr/>		
	II <i>Valmistavat säädökset</i>	
	
<hr/>		
	III <i>Tiedotteita</i>	
2004/C 228/110	Tuomioistuimen viimeisin julkaisu <i>Euroopan unionin virallinen lehti</i> EUVL C 201, 7.8.2004	46

I

(Tiedonantoja)

TUOMIOISTUIN

TUOMIOISTUIN

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(toinen jaosto)

15 päivänä heinäkuuta 2004,

asiassa C-501/00, Espanjan kuningaskunta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾

(HT 4 artiklan c alakohta ja HT 67 artikla — Komission päätös N:o 2496/96/EHTY — Terästeollisuuden yrityksille myönnettyt vientituet — Kohtuullisen määräjän noudattaminen — Verovähennys — Perusteluvollisuus — Valikointi — Yleisesti sovellettava toimenpide)

(2004/C 228/01)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-501/00, Espanjan kuningaskunta (asiamiehenään S. Ortiz Vaamonde), jota tukevat Diputación Foral de Álava, Diputación Foral de Vizcaya, Diputación Foral de Guipúzcoa, Juntas Generales de Guipúzcoa, Gobierno del País Vasco, (edustajanaan R. Falcón y Tella), ja Unión de Empresas Siderúrgicas (Unesid), (edustajinaan L. Suárez de Lezo Mantilla ja I. Alonso de Noriega Satrustegui) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinnään G. Rozet ja G. Valero Jordana), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta kumoamaan Espanjan yhtiöverolaeista 31.10.2000 tehdyn komission päätöksen (EYVL 2001, L 60, s. 57), yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. W. A. Timmermans, sekä tuomarit J.-P. Puissochet, J. N. Cunha Rodrigues, R. Schintgen (esittelevä tuomari) ja N. Colneric, julkisasiamies: A. Tizzano, kirjaaja: R. Grass, on antanut 15.7.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) Kanne hylätään.

2) Espanjan kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

3) Diputación Foral de Álava, Diputación Foral de Vizcaya, Diputación Foral de Guipúzcoa, Juntas Generales de Guipúzcoa, Gobierno del País Vasco ja Unión de Empresas Siderúrgicas (Unesid) vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EYVL C 79, 10.3.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(toinen jaosto)

15 päivänä heinäkuuta 2004,

asiassa C-272/01: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Portugalin tasavalta ⁽¹⁾

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Direktiivi 76/160/ETY — Uimaveden laatu — Raja-arvojen noudattamatta jättäminen — Portugalin sisävesien uinti-alueiden riittämätön yksilöiminen — Näytteiden riittämätön määrä)

(2004/C 228/02)

(Oikeudenkäyntikieli: portugali)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-272/01, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinnään M. T. Figueira ja G. Valero Jordana) vastaan Portugalin tasavalta (asiamiehinnään L. Fernandes, M. Telles Romão ja M. João Lois), jossa yhteisöjen tuomioistuinta vaaditaan toteamaan,

- että Portugalin tasavalta ei ole noudattanut uimaveden laadusta 8 päivänä joulukuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 76/160/ETY (EYVL 1976, L 31, s. 1) 4 artiklan 1 kohdan, tarkasteltuna yhdessä tämän direktiivin 1 artiklan 2 kohdan ja 3 artiklan sekä sen liitteen kanssa, eikä kyseisen direktiivin 6 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska
- se ei ole toteuttanut kaikkia tarvittavia toimenpiteitä, jotta uimaveden laatu noudattaisi kyseisen direktiivin 3 artiklan mukaisesti vahvistettuja arvoja
- se ei ole noudattanut tämän saman direktiivin liitteessä säädettyä näytteenoton vähimmäistiheyttä

se ei ole yksilöinyt kaikkia Portugalin sisävesien uintialueita,

yhteisöjen tuomioistuimien (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit C. Gulmann, J.-P. Puissochet, J. N. Cunha Rodrigues ja N. Colneric (esittelevä tuomari), julkisasiamies: P. Léger, kirjaaja: R. Grass, on antanut 15.7.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) Portugalin tasavalta ei ole noudattanut uimaveden laadusta 8 päivänä joulukuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 76/160/ETY 4 artiklan 1 kohdan, tarkasteltuna yhdessä sen 3 artiklan ja liitteen kanssa, mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toteuttanut kaikkia tarvittavia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että uimaveden laatu noudattaa tämän direktiivin 3 artiklan perusteella vahvistettuja sitovia raja-arvoja.

2) Kanne hylätään muilta osin.

3) Kumpikin asianosainen vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EYVL C 245, 1.9.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(kuudes jaosto)

15 päivänä heinäkuuta 2004,

asiassa C-349/01 (Arbeitsgericht Bielefeldin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Betriebsrat der Firma ADS Anker GmbH vastaan ADS Anker GmbH (¹)

(Sosiaalipolitiikka — Direktiivin 94/45/EY 4 ja 11 artikla — Eurooppalainen yritysneuvosto — Tietojen antaminen työntekijöille ja työntekijöiden kuuleminen yhteisönlaajuisissa yrityksissä — Keskushallinnolla oleva velvollisuus toimittaa määrättyjä tietoja työntekijöiden edustajille)

(2004/C 228/03)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskoelmassa)

Asiassa C-349/01, jonka Arbeitsgericht Bielefeld (Saksa) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa

vireillä olevassa asiassa Betriebsrat der Firma ADS Anker GmbH vastaan ADS Anker GmbH, ennakkoratkaisun eurooppalaisen yritysneuvoston perustamisesta tai työntekijöiden tiedottamis- ja kuulemismenettelyn käyttöönottamisesta yhteisönlaajuisissa yrityksissä tai yritysryhmissä 22 päivänä syyskuuta 1994 annetun neuvoston direktiivin 94/45/EY (EYVL L 254, s. 64) 4 ja 11 artiklan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuimien (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: kuudennen jaoston puheenjohtajan sijainen V. Skouris sekä tuomarit C. Gulmann, J.-P. Puissochet, F. Macken (esittelevä tuomari) ja N. Colneric, julkisasiamies: A. Tizzano, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl, on antanut 15.7.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Eurooppalaisen yritysneuvoston perustamisesta tai työntekijöiden tiedottamis- ja kuulemismenettelyn käyttöönottamisesta yhteisönlaajuisissa yrityksissä tai yritysryhmissä 22 päivänä syyskuuta 1994 annetun neuvoston direktiivin 94/45/EY 4 artiklan 1 kohtaa ja 11 artiklaa on tulkittava siten, että jäsenvaltioiden on asetettava yritykselle, jonka kotipaikka on kyseisen jäsenvaltion alueella ja joka muodostaa direktiivin 2 artiklan 1 kohdan e alakohdassa ja 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun yhteisönlaajuisen yritysryhmän keskushallinnon tai direktiivin 4 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun keskushallintona pidettävän johdon, velvollisuus toimittaa samaan ryhmään kuuluvalla muulle yritykselle, jonka kotipaikka on toisessa jäsenvaltiossa, tiedot, joita sen työntekijöiden edustajat ovat siltä pyytäneet, jos kyseiset tiedot eivät ole mainitun toisen yrityksen käytettävissä ja jos ne ovat välttämättömiä eurooppalaisen yritysneuvoston perustamista koskevien neuvottelujen aloittamiseksi.

(¹) EYVL C 369, 22.12.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(toinen jaosto)

15 päivänä heinäkuuta 2004,

asiassa C-381/01: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Italian tasavalta (¹)

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Direktiivi 77/388/ETY — Arvonlisävero — 11 artiklan A kohdan 1 alakohdan a alakohta — Veron peruste — Hintaan suoraan liittyvä tuki — Asetus (EY) N:o 603/95 — Kuivarehualalla myönnettyt tuet)

(2004/C 228/04)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskoelmassa)

Asiassa C-381/01, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään E. Traversa), vastaan Italian tasavalta (asiamiehenään I. Braguglia, avustajanaan avvocato dello Stato G. de Bellis), jota tukevat Suomen tasavalta (asiamiehenään T. Pynnä) ja Ruotsin kuningaskunta (asiamiehenään A. Kruse), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, ettei Italian tasavalta ole noudattanut liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen

määräytymisperuste — 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1) 11 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on jättänyt kantamatta arvonlisäveron kuivarehualan yhteisestä markkinajärjestelystä 21 päivänä helmikuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 603/95 (EYVL L 63, s. 1) nojalla maksetusta tuesta, yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. W. A. Timmermans, sekä tuomarit C. Gulmann (esittelevä tuomari) J.-P. Puissochet, J. N. Cunha Rodrigues ja N. Colneric, julkisasiamies: L. A. Geelhoed, kirjaaja: johtava hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 15.7.2004 tuomion, jonka tuomiolauselman on seuraava:

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Italian tasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.
- 3) Suomen tasavalta ja Ruotsin kuningaskunta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EYVL C 348, 8.12.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(toinen jaosto)

15 päivänä heinäkuuta 2004,

asiassa C-495/01, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Suomen tasavalta (¹)

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Direktiivi 77/388/ETY — Arvonlisävero — 11 artiklan A kohdan I alakohdan a alakohta — Veron peruste — Hintaan suoraan liittyvä tuki — Asetus (EY) N:o 603/95 — Kuivarehualalla myönnettyt tuet)

(2004/C 228/05)

(Oikeudenkäyntikieli: suomi)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-495/01, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään E. Traversa ja I. Koskinen) vastaan Suomen tasavalta (asiamiehinään T. Pynnä), jota tukevat Saksan liittotasavalta (asiamiehinään W.-D. Plessing ja M. Lumma) ja Ruotsin kuningaskunta (asiamiehinään A. Kruse ja A. Falk), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, ettei Suomen tasavalta ole noudattanut jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1) 11 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on jättänyt kantamatta arvonlisäveron kuivarehualan yhteisestä markkinajärjestelystä 21 päivänä helmikuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 603/95 (EYVL L 63, s. 1) nojalla maksetusta tuesta, yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit C. Gulmann (esittelevä tuomari), J.-P. Puissochet, J. N. Cunha Rodrigues ja N. Colneric, julkisasiamies: L. A. Geelhoed, kirjaaja: johtava hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 15.7.2004 tuomion, jonka tuomiolauselman on seuraava:

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Euroopan yhteisöjen komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 3) Saksan liittotasavalta ja Ruotsin kuningaskunta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EYVL C 58, 2.3.2002.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(toinen jaosto)

15 päivänä heinäkuuta 2004,

yhdistetyissä asioissa C-37/02 ja C-38/02 (Tribunale amministrativo regionale per il Veneto esittämät ennakkoratkaisupyynnöt): Di Lenardo Adriano Srl ja Dilexport Srl vastaan Ministero del Commercio con l'Estero (¹)

(Banaanit — Yhteinen markkinajärjestely — Asetus (EY) N:o 896/2001 — Yhteisön ulkopuolisten maiden kanssa sovellettava yhteinen kauppajärjestely — Ensisijainen tuonti — Pätevyys — Luottamuksensuoja — Taannehtiva vaikutus — Täytäntöönpanovalta)

(2004/C 228/06)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Yhdistetyissä asioissa C-37/02 ja C-38/02, jotka Tribunale amministrativo regionale per il Veneto (Italia) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevissa asioissa Di Lenardo Adriano Srl (C-37/02) ja Dilexport Srl (C-38/02) vastaan Ministero del Commercio con l'Estero, ennakkoratkaisun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 404/93 soveltamista koskevasta yksityiskohtaisista säännöistä banaanien tuontia yhteisöön koskevan menettelyn osalta 7 päivänä toukokuuta 2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 896/2001 (EYVL L 126, s. 6) 1, 3, 4, 5, 6 ja 31 artiklan pätevyyydestä, yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit J.-P. Puissochet, R. Schintgen (esittelevä tuomari), F. Macken ja N. Colneric, julkisasiamies: C. Stix-Hackl, kirjaaja: johtava hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 15.7.2004 tuomion, jonka tuomiolauselman on seuraava:

Esitettyjä ennakkoratkaisukysymyksiä tutkittaessa ei ole tullut esiin sellaisia seikkoja, jotka voisivat vaikuttaa neuvoston asetuksen (ETY) N:o 404/93 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä banaanien tuontia yhteisöön koskevan menettelyn osalta 7 päivänä toukokuuta 2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 896/2001 1, 3, 4 ja 5 artiklan sekä 6 artiklan c alakohdan ja 31 artiklan pätevyYTEEN.

(¹) EYVL C 97, 20.4.2002.

- 2) Euroopan yhteisöjen komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 3) Suomen tasavalta ja Ruotsin kuningaskunta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EYVL C 156, 29.6.2002.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(toinen jaosto)

15 päivänä heinäkuuta 2004,

asiassa C-144/02, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Saksan liittotasavalta (¹)

(Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 77/388/ETY — Arvonlisävero — 11 artiklan A kohdan 1 alakohdan a alakohta — Veron peruste — Hintaan suoraan liittyvä tuki — Asetus (EY) N:o 603/95 — Kuivarehualalla myönnettyt tuet)

(2004/C 228/07)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-144/02, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään E. Traversa ja K. Gross), prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Saksan liittotasavalta (asiamiehinään M. Lumma), jota tukevat Suomen tasavalta (asiamiehinään T. Pynnä ja E. Bygglin), prosessiosoite Luxemburgissa, ja Ruotsin kuningaskunta (asiamiehinään A. Kruse ja A. Falk), prosessiosoite Luxemburgissa, jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, ettei Saksan liittotasavalta ole noudattanut jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1) 11 artiklan mukaisia veloitteita, koska se on jättänyt kantamatta arvonlisäveron kuivarehualan yhteisestä markkinajärjestelystä 21 päivänä helmikuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 603/95 (EYVL L 63, s. 1) nojalla maksetusta tuesta, yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit C. Gulmann (esittelevä tuomari), J.-P. Puissochet, J. N. Cunha Rodrigues ja N. Colneric, julkisasiamies: L. A. Geelhoed, kirjaaja: johtava hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 15.7.2004 tuomion, jonka tuomiolauselman on seuraava:

1) Kanne hylätään.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(toinen jaosto)

15 päivänä heinäkuuta 2004,

asiassa C-239/02 (Rechtbank van Koophandel te Hasseltin esittämä ennakkoratkaisupyynnö): Douwe Egberts NV vastaan Westrom Pharma NV (¹)

(Jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen — EY 28 artiklan ja direktiivien 1999/4/EY ja 2000/13/EY tulkinta — Direktiivin 1999/4/EY pätevyys — Elintarvikkeiden merkinnät ja mainonta — Terveysteen kohdistuvia viittauksia koskevat kiellot)

(2004/C 228/08)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-239/02, jonka Rechtbank van Koophandel te Hasselt (Belgia) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Douwe Egberts NV vastaan Westrom Pharma NV ja Christophe Souranis, joka käyttää toiminimeä "Établissements FICS", sekä Douwe Egberts NV vastaan FICS-World BVBA, ennakkoratkaisun EY 28 artiklan tulkinnasta, kahviuutteista ja sikuriuutteista 22 päivänä helmikuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/4/EY (EYVL L 66, s. 26) 2 artiklan tulkinnasta ja pätevydestä ja myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20 päivänä maaliskuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/13/EY (EYVL L 109, s. 29) 18 artiklan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: toisen jaoston puheenjohtaja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit J.-P. Puissochet, J. N. Cunha Rodrigues (esittelevä tuomari), R. Schintgen ja N. Colneric, julkisasiamies: L. A. Geelhoed, kirjaaja: johtava hallintovirkamies M.-F. Contet, on antanut 15.7.2004 tuomion, jonka tuomiolauselman on seuraava:

- 1) Kahviuutteista ja sikuriuutteista 22 päivänä helmikuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/4/EY 2 artiklaa on tulkittava siten, että kyseisen direktiivin liitteessä mainittujen tuotteiden myynnin osalta ei voida sulkea pois sitä, että myyntinimitysten ohella voidaan käyttää muita nimityksiä, kuten kaupallista tai kuvitteellista nimeä.
- 2) Myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20 päivänä maaliskuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/13/EY 18 artiklan 1 ja 2 kohtaa on tulkittava siten, että sen vastainen on käsiteltävänä olevan lainsäädännön kaltainen kansallinen lainsäädäntö, jossa kielletään käyttämästä elintarvikkeiden merkinnöissä ja esillepanossa viittauksia "laihtumiseen" ja "lääketieteellisiin suosituksiin, todistuksiin, toteamuksiin tai lausuntoihin taikka hyväksymistä koskeviin ilmoituksiin".
- 3) EY 28 ja EY 30 artiklaa on tulkittava siten, että niiden vastainen on kansallinen lainsäädäntö, jossa kielletään muista jäsenvaltioista tuotujen elintarvikkeiden osalta viittaukset "laihtumiseen" ja "lääketieteellisiin suosituksiin, todistuksiin, toteamuksiin tai lausuntoihin taikka hyväksymistä koskeviin ilmoituksiin".

(¹) EYVL C 202, 24.8.2002.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(suuri jaosto)

13 päivänä heinäkuuta 2004,

asiassa C-262/02: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ranskan tasavalta (¹)

(Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — EY:n perustamissopimuksen 59 artikla (josta on muutettuna tullut EY 49 artikla) — Televisiolähetykset — Mainonta — Kansallinen toimi, jolla kielletään kyseisessä jäsenvaltiossa kaupan pidettävien alkoholijuomien televisiomainonta siltä osin kuin kyse on epäsuorasta televisiomainonnasta, joka on seurausta mainostaulujen näkymisestä kuvaruudussa tiettyjä urheilutapahtumia edelleenlähetettäessä — Ns. Evin-laki)

(2004/C 228/09)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa C-262/02, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään H. van Lier), jota tukee Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamiehenään K. Manji, avustajanaan K. Beal), vastaan Ranskan tasavalta (asiamiehenään G. de Bergues ja R. Loosli-Surrans), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen 59 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 49 artikla) mukaisia velvoitteitaan, koska se on asettanut muiden jäsenvaltioiden alueella järjestettäviä urheilu-

tapahtumia koskeville ranskalaisten televisiokanavien televisiolähetyksille Ranskassa edellytyksen, jonka mukaan kyseisistä lähetyksistä on ennalta poistettava alkoholijuomien mainokset, yhteisöjen tuomioistuin (suuri jaosto), toimien kokoonpanossa: presidentti V. Skouris, jaostojen puheenjohtajat P. Jann (esittelevä tuomari), A. Rosas, C. Gulmann, J.-P. Puissechet ja J. N. Cunha Rodrigues sekä tuomarit R. Schintgen, S. von Bahr ja R. Silva de Lapuerta, julkisasiamies: A. Tizzano, kirjaaja: johtava hallintovirkamies M. Múgica Arzamendi, on antanut 13.7.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) Kanne hylätään.

2) Euroopan yhteisöjen komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

3) Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EYVL C 202, 24.8.2002.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(ensimmäinen jaosto)

15 päivänä heinäkuuta 2004,

asiassa C-315/02 (Verwaltungsgerichtshofin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Anneliese Lenz vastaan Finanzlandesdirektion für Tirol (¹)

(Pääomien vapaa liikkuvuus — Pääomatulovero — Itävaltasta saadut pääomatulot: lopullinen vero 25 prosentin verokannan mukaisesti tai verokanta, joka vastaa puolta yhteenlaskettujen tulojen keskimääräisestä verokannasta — Toisesta jäsenvaltiosta saadut tulot: normaali verokanta)

(2004/C 228/10)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-315/02, jonka Verwaltungsgerichtshof (Itävalta) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Anneliese Lenz vastaan Finanzlandesdirektion für Tirol ennakkoratkaisun EY:n perustamissopimuksen 73 b ja 73 d artiklan (joista on tullut EY 56 ja EY 58 artikla) tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Jann sekä tuomarit A. Rosas, S. von Bahr, R. Silva de Lapuerta ja K. Lenaerts (esittelevä tuomari), julkisasiamies: A. Tizzano, kirjaaja: johtava hallintovirkamies M. F. Contet, on antanut 15.7.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) EY:n perustamissopimuksen 73 b artikla ja 73 d artiklan 1 ja 3 kohta (joista on tullut EY 56 artikla ja EY 58 artiklan 1 ja 3 kohta) ovat esteenä sellaiselle lainsäädännölle, jonka mukaan ainoastaan ne henkilöt, jotka ovat saaneet pääomatuloja Itävaltasta, voivat valita lopullisen 25 prosentin verokannan mukaisen veron ja tavallisen tuloverotuksen, jossa sovelletaan puolitettua verokantaa, välillä, kun siinä taas säädetään, että toisesta jäsenvaltiosta saadut pääomatulot ovat aina tavallisen tuloveron alaisia ilman verokannan alennusta.
- 2) Sitä, että toisesta jäsenvaltiosta pääomatuloja saaneille henkilöille ei myönnetä veroetuja, jotka myönnetään Itävaltasta pääomatuloja saaneille henkilöille, ei voida perustella sillä seikalla, että toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneiden yhtiöiden tulojen verotus on tässä toisessa jäsenvaltiossa alhainen.

(¹) EYVL C 261, 26.10.2002.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(ensimmäinen jaosto)

15 päivänä heinäkuuta 2004,

asiassa C-321/02 (Bundesfinanzhofin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Finanzamt Rendsburg vastaan Detlev Harbs (¹)

(Kuudes arvonlisäverodirektiivi — 25 artikla — Maataloustuottajia koskeva yhteinen vakiokantajärjestelmä — Maatalousyrityksen osan vuokraus)

(2004/C 228/11)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-321/02, jonka Bundesfinanzhof (Saksa) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Finanzamt Rendsburg vastaan Detlev Harbs ennakkoratkaisun jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määrätymisperuste — 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1) 25 artiklan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Jann sekä tuomarit A. Rosas, S. von Bahr (esittelevä tuomari), R. Silva de Lapuerta ja K. Lenaerts, julkisasiamies: P. Léger, kirjaaja: R. Grass, on antanut 15.7.2004 tuomion, jonka tuomiolauselman on seuraava:

Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määrätymisperuste — 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun neuvoston direktiivin 77/388/ETY 25 artiklaa on tulkittava siten, että maataloustuottaja, joka on vuokrannut pitkäaikaisella vuokrasopimuksella osan maatalousyrityksensä perustekijöistä ja joka harjoittaa yrityksensä jäljelle jäävällä osalla maataloustoimintaansa, jonka osalta häneen sovelletaan tässä artiklassa tarkoitettua yhteistä vakiokantajärjestelmää, ei voi käsitellä tällaisen vuokrauksen tuottoa tämän vakiokantajärjestelmän mukaisesti. Tästä järjestelystä saatavasta liikevaihdosta on suoritettava vero tavanomaisen tai tarvittaessa yksinkertaistetun arvonlisäverojärjestelmän mukaisesti.

(¹) EYVL C 289, 23.11.2002.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(ensimmäinen jaosto)

15 päivänä heinäkuuta 2004,

asiassa C-345/02 (Hoge Raad der Nederlandenin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Pearle BV ym. vastaan Hoofdbedrijfschap Ambachten (¹)

(Valtiontuet — Tuen käsite — Tietyn talouden alan hyväksi järjestettävä yhteinen mainoskampanja — Rahoittaminen kyseisen alan yritysten suorittamalla erityismaksulla — Julkisoikeudellisen elimen toimenpide)

(2004/C 228/12)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-345/02, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Pearle BV, Hans Prijs Optiek Franchise BV ja Rinck Opticiens BV vastaan Hoofdbedrijfschap Ambachten, ennakkoratkaisun EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdan (josta on muutettuna tullut EY 87 artiklan 1 kohta) ja EY:n perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdan (josta on tullut EY 88 artiklan 3 kohta) tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Jann sekä tuomarit A. Rosas, S. von Bahr, R. Silva de Lapuerta ja K. Lenaerts (esittelevä tuomari), julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer, kirjaaja: R. Grass, on antanut 15.7.2004 tuomion, jonka tuomiolauselman on seuraava:

EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohtaa (josta on muutettuna tullut EY 87 artiklan 1 kohta) ja EY:n perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohtaa (josta on tullut EY 88 artiklan 3 kohta) on tulkittava siten, että määräykset, jotka julkisoikeudellinen toimialajärjestö antaa järjestön jäsenten hyväksi niiden tekemällä päätöksellä järjestettävän mainoskampanjan rahoittamiseksi näiltä jäseniltä kannettavilla, kyseisen kampanjan rahoitukseen nimenomaisesti kohdennetuilla maksuilla, eivät ole tukitoimenpiteen olennainen osa kyseisissä perustamissopimuksen määräyksissä tarkoitettussa mielessä, eikä niitä ole täytynyt ilmoittaa etukäteen komissiolle, kun on näytetty, että tämä rahoitus on toteutettu sellaisin varoin, joista kyseinen julkisoikeudellinen toimialajärjestö ei ole minään ajankohdantana voinut määrätä vapaasti.

(¹) EYVL C 289, 23.11.2002.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(ensimmäinen jaosto)

15 päivänä heinäkuuta 2004,

asiassa C-365/02 (korkeimman hallinto-oikeuden esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Marie Lindfors (¹)

(Direktiivi 83/183/ETY — Asuinpaikan muuttaminen jäsenvaltiosta toiseen — Ennen ajoneuvon rekisteröintiä tai käyttöönottoa kannettu vero)

(2004/C 228/13)

(Oikeudenkäyntikieli: suomi)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-365/02, jonka korkein hallinto-oikeus (Suomi) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen asiassa, jonka on pannut vireille Marie Lindfors, ennakkoratkaisun luonnollisten henkilöiden henkilökohtaisen omaisuuden lopullisessa maahantuonnissa jäsenvaltiosta sovellettavista verovapauksista 28 päivänä maaliskuuta 1983 annetun neuvoston direktiivin 83/183/ETY (EYVL L 105, s. 64) 1 artiklan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Jann sekä tuomarit A. Rosas, S. von Bahr, R. Silva de Lapuerta ja K. Lenaerts (esittelevä tuomari), julkisasiamies: C. Stix-Hackl, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 15.7.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Luonnollisten henkilöiden henkilökohtaisen omaisuuden lopullisessa maahantuonnissa jäsenvaltiosta sovellettavista verovapauksista 28 päivänä maaliskuuta 1983 annetun neuvoston direktiivin 83/183/ETY 1 artiklaa on tulkittava siten, että se ei ole esteenä sille, että ajoneuvon omistajan muuttaessa jäsenvaltiosta toiseen kannetaan autoverolaisissa (1482/1994) säädetyn kaltainen vero ennen ajoneuvon rekisteröintiä tai käyttöönottoa siinä jäsenvaltiossa, jonne omistaja on muuttanut. Kun kuitenkin otetaan huomioon EY 18 artiklasta johtuvat vaatimukset, ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen asiana on tutkia, voidaanko kansallisen oikeuden soveltamisella taata se, että kyseistä ajoneuvon omistajaa ei aseteta tämän veron osalta epäedullisempaan asemaan kuin niitä kansalaisia, jotka ovat asuneet pysyvästi tässä jäsenvaltiossa, ja tarvittaessa selvitettävä, onko tämä kohtelu eroavaisuus perusteltua sellaisista objektiivisista syistä, jotka eivät liity asianomaisten henkilöiden asuinpaikkaan ja jotka ovat oikeassa suhteessa kansallisessa oikeudessa hyväksyttävästi tavoiteltuun päämäärään.

(¹) EYVL C 323, 21.12.2002.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(toinen jaosto)

15 päivänä heinäkuuta 2004,

asiassa C-415/02: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Belgian kuningaskunta (¹)

(Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Välilliset verot — Direktiivi 69/335/ETY — Pääoman hankinta — Pörssitoimista kannettava vero — Haltija-asiakirjojen luovutuksesta kannettava vero)

(2004/C 228/14)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-415/02, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään R. Lyal ja C. Giolito) vastaan Belgian kuningaskunta (asiamiehenään A. Snoecx, avustajanaan avocat B. van de Walle de Ghelcke), jossa yhteisöjen tuomioistuinta vaaditaan toteamaan, että Belgian kuningaskunta ei ole noudattanut pääoman hankinnasta kannettavista välillisistä veroista 17 päivänä heinäkuuta 1969 annetun neuvoston direktiivin 69/335/ETY (EYVL L 249, s. 25), sellaisena kuin se on muutettuna 10.6.1985 annetulla neuvoston direktiivillä 85/303/ETY (EYVL L 156, s. 23), 11 artiklan mukaisia jäsenyyssvelvoitteitaan, koska

— se kantaa pörssitoimista kannettavaa veroa Belgiassa toteutetusta uusien arvopapereiden merkinnästä yhtiötä tai sijoitusrahastoa perustettaessa, yhtiöpääomaa korotettaessa tai joukkovelkakirjalainoja liikkeeseen laskettaessa, ja koska

— se kantaa haltija-asiakirjojen luovutuksesta kannettavaa veroa belgialaisia tai ulkomaisia julkisia pääomia koskevien haltija-asiakirjojen materiaalisista luovutuksista silloin, kun on kyse uusista arvopapereista yhtiötä tai sijoitusrahastoa perustettaessa, yhtiöpääomaa korotettaessa tai joukkovelkakirjalainoja liikkeeseen laskettaessa,

yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit C. Gulmann, R. Schintgen (esittelevä tuomari), F. Macken ja N. Colneric, julkisasiamies: A. Tizzano, kirjaaja: johtava hallintovirkamies M. F. Contet, on antanut 15.7.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) Belgian kuningaskunta ei ole noudattanut pääoman hankinnasta kannettavista välillisistä veroista 17 päivänä heinäkuuta 1969 annetun neuvoston direktiivin 69/335/ETY, sellaisena kuin se on 10.6.1985 annetulla neuvoston direktiivillä 85/303/ETY muutettuna, 11 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska

se kantaa pörssitoimista kannettavaa veroa Belgiassa toteutetusta uusien arvopapereiden merkinnästä yhtiötä tai sijoitusrahastoa perustettaessa, yhtiöpääomaa korotettaessa tai joukkovelkakirjalainoja liikkeeseen laskettaessa, ja koska

se kantaa haltija-asiakirjojen luovutuksesta kannettavaa veroa belgialaisia tai ulkomaisia julkisia pääomia koskevien haltija-asiakirjojen materiaalisista luovutuksista silloin, kun on kyse uusista arvopapereista, joita merkitään yhtiötä tai sijoitusrahastoa perustettaessa, yhtiöpääomaa korotettaessa tai joukkovelkakirjalainoja liikkeeseen laskettaessa.

2) Belgian kuningaskunta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 19, 25.1.2003.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(ensimmäinen jaosto)

15 päivänä heinäkuuta 2004,

asiassa C-424/02, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Iso-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (¹)

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Direktiivi 75/439/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 87/101/ETY — Jäteöljyhuolto — Toimenpiteet etusijan antamiseksi uudistamisella tapahtuvalle käsittelylle — Tekniset, taloudelliset ja järjestelyihin liittyvät pakottavat syyt)

(2004/C 228/15)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-424/02, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinnään X. Lewis ja M. Konstantinidis) vastaan Iso-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamiehenään M. Bethell, avustajanaan M. Demetriou), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Iso-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut jäteöljyhuollosta 16 päivänä kesäkuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 75/439/ETY (EYVL L 194, s. 23), sellaisena kuin se on muutettuna 22.12.1986 annetulla neuvoston direktiivillä 87/101/ETY (EYVL 1987, L 42, s. 43), mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin 3 artiklan 1 kohdan, jossa jäsenvaltiot velvoitetaan toteuttamaan tarpeelliset toimenpiteet etusijan antamiseksi uudistamalla tapahtuvalle jäteöljyjen käsittelylle, noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai koska se ei ainakaan ole ilmoittanut niistä komissiolle, yhteisöjen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Jann sekä tuomarit A. Rosas, S. von Bahr, R. Silva de Lapuerta (esittelevä tuomari) ja K. Lenaerts, julkisasiamies: C. Stix-Hackl, kirjaaja: johtava hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 15.7.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) Iso-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut jäteöljyhuollosta 16 päivänä kesäkuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 75/439/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 22.12.1986 annetulla neuvoston direktiivillä 87/101/ETY, mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toteuttanut kyseisen direktiivin 3 artiklan 1 kohdan nojalla tarvittavia toimenpiteitä etusijan antamiseksi uudistamalla tapahtuvalle jäteöljyjen käsittelylle.

2) Iso-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 19, 25.1.2003.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(suuri jaosto)

13 päivänä heinäkuuta 2004,

asiassa C-429/02 (Cour de cassationin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Bacardi France SAS vastaan Télévision française 1 SA (TF1) ym. ⁽¹⁾

(EY:n perustamissopimuksen 59 artikla (josta on muutettuna tullut EY 49 artikla) — Direktiivi 89/552/ETY — Televisio ilman rajoja — Televisiolähetykset — Mainonta — Kansallinen toimi, jolla kielletään kyseisessä jäsenvaltiossa kaupan pidettävien alkoholijuomien televisiomainonta siltä osin kuin kyse on epäsuorasta televisiomainonnasta, joka on seurausta mainostaulujen näkymisestä kuvaruudussa tiettyjä urheilutapahtumia edelleenlähetettäessä — ns. Evin-laki)

(2004/C 228/16)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa C-429/02, jonka Cour de cassation (Ranska) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Bacardi France SAS, aikaisemmin Bacardi-Martini SAS, vastaan Télévision française 1 SA (TF1), Groupe Jean-Claude Darmon SA ja Giosport SARL ennakkoratkaisun televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 3 päivänä loka-kuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/552/ETY (EYVL L 298, s. 23) sekä EY:n perustamissopimuksen 59 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 49 artikla) tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (suuri jaosto), toimien kokoonpanossa: presidentti V. Skouris, jaostojen puheenjohtajat P. Jann (esittelevä tuomari), A. Rosas, C. Gulmann, J.-P. Puissochet ja J. N. Cunha Rodrigues sekä tuomarit R. Schintgen, S. von Bahr ja R. Silva de Lapuerta, julkisasiamies: A. Tizzano, kirjaaja: johtava hallintovirkamies M. Múgica Arzamendi, on antanut 13.7.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 3 päivänä loka-kuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/552/ETY 2 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäisen virkkeen vastaista ei ole se, että jäsenvaltio kieltää kyseisessä jäsenvaltiossa kaupan pidettävien alkoholijuomien televisiomainonnan siltä osin kuin kyse on epäsuorasta televisiomainonnasta, joka on seurausta mainostaulujen näkymisestä kuvaruudussa muiden jäsenvaltioiden alueella järjestettäviä kahden maan välisiä urheilutapahtumia edelleenlähetettäessä.

Tällaista epäsuoraa televisiomainontaa ei ole katsottava kyseisen direktiivin 1 artiklan b kohdassa, 10 artiklassa ja 11 artiklassa tarkoitetuksi televisiomainonaksi.

- 2) EY:n perustamissopimuksen 59 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 49 artikla) vastaista ei ole se, että jäsenvaltio kieltää kyseisessä jäsenvaltiossa kaupan pidettävien alkoholijuomien televisiomainonnan siltä osin kuin kyse on epäsuorasta televisiomainon-

nasta, joka on seurausta mainostaulujen näkymisestä kuvaruudussa muiden jäsenvaltioiden alueella järjestettäviä kahden maan välisiä urheilutapahtumia edelleenlähetettäessä.

⁽¹⁾ EUVL C 19, 25.1.2003.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(ensimmäinen jaosto)

15 päivänä heinäkuuta 2004,

asiassa C-443/02 (Tribunale di Pordenonen esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Nicolas Schreiber ⁽¹⁾

(EY 28 artikla — Direktiivi 98/8/EY — Biosidituotteiden markkinoille saattaminen — Kansallinen toimenpide, jolla punasetripleyjen, joilla on luontaisia koita karkottavia ominaisuuksia, markkinoille saattamiseen vaaditaan lupaa)

(2004/C 228/17)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-443/02, jonka Tribunale di Pordenone (Italia) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa rikosoikeudenkäynnissä, jossa vastaajana on Nicolas Schreiber, ennakkoratkaisun biosidituotteiden markkinoille saattamisesta 16 päivänä helmikuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/8/EY (EYVL L 123, s. 1) ja EY 28 artiklan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: P. Jann (esittelevä tuomari), joka hoitaa jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit A. Rosas, S. von Bahr, R. Silva de Lapuerta ja K. Lenaerts, julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer, kirjaaja: johtava hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 15.7.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Biosidituotteiden markkinoille saattamisesta 16 päivänä helmikuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/8/EY 3 artiklan 2 kohdan ii alakohta ei ole esteenä sille, että jäsenvaltio edellyttää, että sellaisten punasetripleyjen myyntiin, joilla on luontaisia koita karkottavia ominaisuuksia, on oltava etukäteen saatu lupa

Tällaisia levyjä ei näet voida luokitella tuotteeksi, joka sisältää ainoastaan yleiskemikaalia siten, että niitä voitaisiin saattaa markkinoille Italiassa ilman etukäteen saatavaa lupaa tai etukäteen tapahtuvaa rekisteröintiä, vaan ne on luokiteltava direktiivissä 98/8 tarkoitetuksi "biosidituotteeksi".

- 2) Direktiivin 98/8 4 artiklan 1 kohta ei ole esteenä sille, että jäsenvaltio edellyttää etukäteen saatua lupaa sellaisten punasetripuulevyjen myyntiin, joilla on luontaisia koita karkottavia ominaisuuksia ja jotka on saatettu laillisesti markkinoille toisessa jäsenvaltiossa ilman, että sitä varten on tarpeen hankkia lupa tai rekisteröinti tässä valtiossa.
- 3) Se, että jäsenvaltio edellyttää etukäteen saatua lupaa sellaisten punasetripuulevyjen myyntiin, joilla on luontaisia koita karkottavia ominaisuuksia ja jotka on saatettu laillisesti markkinoille toisessa jäsenvaltiossa ilman, että sitä varten on tarpeen hankkia lupa tai rekisteröinti tässä valtiossa, on EY 28 artiklan vastainen vaikutuksiltaan vastaava toimenpide, jota voidaan kuitenkin pitää perusteltuna EY 30 artiklassa tarkoitetuista kansanterveyden suojeluun liittyvistä syistä.

(¹) EUVL C 31, 8.2.2003.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(kolmas jaosto)

15 päivänä heinäkuuta 2004,

asiassa C-459/02 (Cour de cassationin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Willy Gerekens ja Association agricole pour la promotion de la commercialisation laitère Procola vastaan Luxemburgin valtio (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Maito — Maito- ja maitotuotealan lisämaksu — Kansallinen lainsäädäntö — Taannehtivasti vahvistettu lisämaksu — Oikeusvarmuuden ja taannehtivuuskiellon yleiset periaatteet)

(2004/C 228/18)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-459/02, jonka Cour de cassation (Luxemburg) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Willy Gerekens ja Association agricole pour la promotion de la commercialisation laitère Procola vastaan Luxemburgin valtio ennakkoratkaisun oikeusvarmuutta ja taannehtivuuskieltoa koskevien yhteisön oikeuden yleisten periaatteiden tulkinnasta sellaisen maidon tuotantokiintiöitä koskevan kansallisen lainsäädännön yhteydessä, joka on annettu yhteisöjen tuomioistuimen syrjiväksi katsoman ensimmäisen lainsäädännön tilalle ja jossa mahdollistetaan seuraamuksen määrääminen taannehtivasti näiden kiintiöiden ylityksistä, jotka ovat tapahtuneet maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen (ETY) N:o 804/68 muuttamisesta 31 päivänä maaliskuuta 1984 annetun neuvoston

asetuksen (ETY) N:o 856/84 (EYVL L 90, s. 10) ja asetuksen N:o 804/68 5 c artiklassa tarkoitettujen maksun soveltamista maito- ja maitotuotealalla koskevista yleisistä säännöistä 31 päivänä maaliskuuta 1984 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 857/84 (EYVL L 90, s. 13) voimaantumisen jälkeen, mutta korvattun kansallisen lainsäädännön mukaisen järjestelmän voimassaoloaikana, yhteisöjen tuomioistuin (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: kolmannen jaoston puheenjohtajan tehtäviä hoitava tuomari A. Rosas sekä tuomarit R. Schintgen ja N. Colneric (esittelevä tuomari), julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer, kirjaaja: R. Grass, on antanut 15.7.2004 tuomion, jonka tuomiolauselmalla on seuraava:

Oikeusvarmuutta ja taannehtivuuskieltoa koskevien yhteisön oikeuden yleisten periaatteiden vastaista ei ole se, että jäsenvaltio antaa tuotantokiintiöiden määräämistä koskevan yhteisön lainsäädännön — kuten sellaisen, joka on annettu maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen (ETY) N:o 804/68 muuttamisesta 31 päivänä maaliskuuta 1984 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 856/84 ja asetuksen N:o 804/68 5 c artiklassa tarkoitettujen maksun soveltamista maito- ja maitotuotealalla koskevista yleisistä säännöistä 31 päivänä maaliskuuta 1984 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 857/84 — soveltamiseksi yhteisöjen tuomioistuimen syrjiväksi toteaman alkuperäisen lainsäädännön tilalle uutta lainsäädäntöä, jota sovelletaan taannehtivasti tuotantokiintiöiden ylityksiin, jotka ovat tapahtuneet kyseisten asetusten voimaantumisen jälkeen, mutta korvattun kansallisen lainsäädännön mukaisen järjestelmän voimassaoloaikana.

(¹) EUVL C 44, 22.2.2003.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(toinen jaosto)

15 päivänä heinäkuuta 2004,

asiassa C-463/02, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ruotsin kuningaskunta (¹)

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Direktiivi 77/388/ETY — Arvonlisävero — 11 artiklan A kohdan 1 alakohdan a alakohta — Veron peruste — Hintaan suoraan liittyvä tuki — Asetus (EY) N:o 603/95 — Kuivarehualalla myönnettyt tuet)

(2004/C 228/19)

(Oikeudenkäyntikieli: ruotsi)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-463/02, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään E. Traversa ja K. Simonsson) vastaan Ruotsin kuningaskunta (asiamiehenään A. Falk), jota tukee Suomen tasavalta

(asiamiehenään T. Pynnä), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, ettei Ruotsin kuningaskunta ole noudattanut liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määrätymisperuste — 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1) 11 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on jättänyt kantamatta arvonlisäveron kuivarehualan yhteisestä markkinajärjestelystä 21 päivänä helmikuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 603/95 (EYVL L 63, s. 1) nojalla maksetusta tuesta, yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit C. Gulmann (esittelevä tuomari) J.-P. Puissochet, J. N. Cunha Rodrigues ja N. Colneric, julkisasiamies: L. A. Geelhoed, kirjaaja: johtava hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 15.7.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) *Kanne hylätään.*

2) *Euroopan yhteisöjen komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

3) *Suomen tasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

(¹) EUVL C 55, 8.3.2003.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(Tuomioistuin)

13 päivänä heinäkuuta 2004,

asiassa C-82/03: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Italian tasavalta (¹)

(Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — EY 10 artikla — Yhteistyö yhteisön toimielinten kanssa — Tietojen toimittamatta jättäminen komissiolle)

(2004/C 228/20)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-82/03, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään A. Aresu) vastaan Italian tasavalta (asiamiehenään I. M. Bruggia, avustajinaan avvocato dello Stato A. Cingolo ja avvocato dello Stato P. Gentili), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Italian tasavalta ei ole noudattanut EY 10 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toiminut lojailissa yhteistyössä komission kanssa asiassa, joka koskee työntekijöiden terveyttä ja turvallisuutta, yhteisöjen tuomioistuin

(toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit C. Gulmann, J. N. Cunha Rodrigues, F. Macken ja N. Colneric (esittelevä tuomari), julkisasiamies: M. Póiares Maduro, kirjaaja: R. Grass, on antanut 13.7.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) *Italian tasavalta ei ole noudattanut EY 10 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toiminut lojailissa yhteistyössä Euroopan yhteisöjen komission kanssa asiassa, joka koskee Mandello del Larion kunnassa Lombardiassa (Italia) sijaitsevan jäteveden puhdistamon työntekijöiden terveyttä ja turvallisuutta.*

2) *Italian tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EUVL C 101, 26.4.2003.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(ensimmäinen jaosto)

15 päivänä heinäkuuta 2004,

asiassa C-118/03: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Saksan liittotasavalta (¹)

(Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivin 2000/37/EY täytäntöönpanon laiminlyönti)

(2004/C 228/21)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-118/03, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään U. Wölker ja H. Støvlbæk) vastaan Saksan liittotasavalta (asiamiehenään A. Tiemann), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut eläinlääkkeitä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 81/851/ETY VI a luvun ”Lääkevalvonta” muuttamisesta 5 päivänä kesäkuuta 2000 annetun komission direktiivin 2000/37/EY (EYVL L 139, s. 25) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai koska se ei ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle, yhteisöjen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Jann (esittelevä tuomari) sekä tuomarit J. N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts, E. Juhász ja M. Ilešič, julkisasiamies: A. Tizzano, kirjaaja: R. Grass, on antanut 15.7.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut eläinlääkkeitä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 81/851/ETY VI a luvun "Lääkevalvonta" muuttamisesta 5 päivänä kesäkuuta 2000 annetun komission direktiivin 2000/37/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

2) Saksan liittotasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 112, 10.5.2003.

1) Ranskan tasavalta ei ole noudattanut jäsenvaltioiden ja julkisten yritysten välisten taloudellisten suhteiden avoimuudesta annetun komission direktiivin 80/723/ETY muuttamisesta 26 päivänä heinäkuuta 2000 annetun komission direktiivin 2000/52/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

2) Ranskan tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 112, 10.5.2003.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(viides jaosto)

15 päivänä heinäkuuta 2004,

asiassa C-119/03: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ranskan tasavalta (¹)

(Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivin 2000/52/EY täytäntöönpanon laiminlyönti — Jäsenvaltioiden ja julkisten yhtiöiden välisten taloudellisten suhteiden läpinäkyvyys)

(2004/C 228/22)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa C-119/03, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään G. Rozet) vastaan Ranskan tasavalta (asiamiehenään G. de Bergues ja C. Lemaire), jossa yhteisöjen tuomioistuinta vaaditaan toteamaan, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut jäsenvaltioiden ja julkisten yritysten välisten taloudellisten suhteiden avoimuudesta annetun komission direktiivin 80/723/ETY muuttamisesta 26 päivänä heinäkuuta 2000 annetun komission direktiivin 2000/52/EY (EYVL L 193, s. 75) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ainakaan ilmoittanut niistä komissiolle, yhteisöjen tuomioistuim (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann sekä tuomarit S. von Bahr (esittelevä tuomari), R. Silva de Lapuerta, julkisasiamies: A. Tizzano, kirjaaja: R. Grass, on antanut 15.7.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(ensimmäinen jaosto)

15 päivänä heinäkuuta 2004,

asiassa C-139/03, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Saksan liittotasavalta (¹)

(Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivin 2000/38/EY täytäntöönpanon laiminlyönti)

(2004/C 228/23)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-139/03, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään J. C. Schieferer ja H. Støvlbæk) vastaan Saksan liittotasavalta (asiamiehenään A. Tiemann), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut lääkevalmisteita koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 75/319/ETY V a luvun muuttamisesta 5 päivänä kesäkuuta 2000 annetun komission direktiivin 2000/38/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai koska se ei ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle, yhteisöjen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Jann (esittelevä tuomari) sekä tuomarit J. N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts, E. Juhász ja M. Ilešič, julkisasiamies: L. A. Geelhoed, kirjaaja: R. Grass, on antanut 15.7.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut lääkevalmisteita koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 75/319/ETY V a luvun muuttamisesta 5 päivänä kesäkuuta 2000 annetun komission direktiivin 2000/38/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

2) Saksan liittotasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 146, 21.6.2003.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(kuudes jaosto)

15 päivänä heinäkuuta 2004,

asiassa C-141/03, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan
Ruotsin kuningaskunta (¹)

(Jäsenyysselvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 2000/52/EY — Direktiivin määräajassa tapahtuvan täytäntöönpanon laiminlyönti)

(2004/C 228/24)

(Oikeudenkäyntikieli: ruotsi)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-141/03, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinnään J. Flett ja P. Hellström) vastaan Ruotsin kuningaskunta (asiamiehenään A. Kruse), jossa on kyse EY 226 artiklaan perustuvasta, 28.3.2003 nostetusta jäsenyysselvoitteiden noudattamatta jättämisestä koskevasta kanteesta, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J.-P. Puissochet sekä tuomarit F. Macken (esittelevä tuomari) ja S. von Bahr, julkisasiamies: L. A. Geelhoed, kirjaaja: R. Grass, on antanut 15.7.2004 tuomion, jonka tuomiolauselmalla on seuraava:

Ruotsin kuningaskunta ei ole noudattanut jäsenvaltioiden ja julkisten yritysten välisen taloudellisten suhteiden avoimuudesta annetun komission direktiivin 80/723/ETY muuttamisesta 26 päivänä heinäkuuta 2000 annetun komission direktiivin 2000/52/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

Ruotsin kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 146, 21.6.2003.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(toinen jaosto)

15 päivänä heinäkuuta 2004,

asiassa C-213/03 (Cour de cassationin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): **Syndicat professionnel coordination des pêcheurs de l'étang de Berre et de la région vastaan Électricité de France (EDF)** (¹)

(Välimeren suojelemisesta pilaantumiselta tehty yleissopimus (Barcelonan yleissopimus) — Välimeren suojelemista maalta peräisin olevalta pilaantumiselta koskeva pöytäkirja — 6 artiklan 3 kohta — Päästölupa — Välitön oikeusvaikutus)

(2004/C 228/25)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-213/03, jonka Cour de cassation (Ranska) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Syndicat professionnel coordination des pêcheurs de l'étang de Berre et de la région vastaan Électricité de France (EDF), ennakkoratkaisun Ateenassa 17.5.1980 allekirjoitetun ja 28 päivänä helmikuuta 1983 tehdyn neuvoston päätöksellä 83/101/ETY (EYVL L 67, s. 1) hyväksytyyn Välimeren suojelemista maalta peräisin olevalta pilaantumiselta koskevan pöytäkirjan 6 artiklan 3 kohdan ja saman pöytäkirjan 6 artiklan 1 kohdan, sellaisena kuin se on muutettuna Syrakusassa 7 ja 8 päivänä maaliskuuta 1996 pidetyssä täysivaltaisten edustajien konferenssissa, jotka muutokset on hyväksytty 22 päivänä lokakuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksellä 1999/801/EY (EYVL L 322, s. 18), tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit C. Gulmann, J.-P. Puissochet, J. N. Cunha Rodrigues ja R. Schintgen (esittelevä tuomari), julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer, kirjaaja: johtava hallintovirkamies M. Múgica Arzamendi, on antanut 15.7.2004 tuomion, jonka tuomiolauselmalla on seuraava:

1) Ateenassa 17.5.1980 allekirjoitetun ja 28 päivänä helmikuuta 1983 tehdyn neuvoston päätöksellä 83/101/ETY hyväksytyyn Välimeren suojelemista maalta peräisin olevalta pilaantumiselta koskevan pöytäkirjan 6 artiklan 3 kohdalla ja saman pöytäkirjan 6 artiklan 1 kohdalla, sen voimaantumisen jälkeen, sellaisena kuin se on muutettuna Syrakusassa 7 ja 8 päivänä maaliskuuta 1996 pidetyssä täysivaltaisten edustajien konferenssissa, jotka muutokset on hyväksytty 22 päivänä lokakuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksellä 1999/801/EY, on välitön oikeusvaikutus, joten jokaisella sellaisella henkilöllä, jota asia koskee, on oikeus vedota kyseisiin määräyksiin kansallisissa tuomioistuimissa.

2) Näitä samoja määräyksiä on tulkittava siten, että niillä kielletään ilman toimivaltaisten kansallisten viranomaisten antamaa lupaa päästämästä Välimereen yhteydessä olevaan suolaisen veden altaaseen aineita, joilla, vaikka ne eivät olekaan myrkyllisiä, on haitallinen vaikutus meriympäristön happipitoisuuteen.

(¹) EUVL C 158, 5.7.2003.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(ensimmäinen jaosto)

15 päivänä heinäkuuta 2004,

asiassa C-242/03 (Cour administrativen esittämä ennakkoratkaisupyyntö): *Ministre des Finances* vastaan *Jean-Claude Weidert* ja *Élisabeth Paulus* (¹)

(Pääomien vapaa liikkuvuus — Tulovero — Eriytyinen osakkeiden tai yhtiöosuusien hankintaan käytettyjen rahamäärien perusteella laskettava verovähennys — Veroedun rajaaminen sellaisten yhtiöiden osakkeiden tai yhtiöosuusien hankintaan, jotka ovat sijoittautuneet kyseessä olevaan valtioon)

(2004/C 228/26)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-242/03, jonka Cour administrative (Luxemburg) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa *Ministre des Finances* vastaan *Jean-Claude Weidert* ja *Élisabeth Paulus*, ennakkoratkaisun EY 56 artiklan 1 kohdan ja EY 58 artiklan 1 kohdan a alakohdan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Jann (esittelevä tuomari) sekä tuomarit A. Rosas ja R. Silva de Lapuerta, julkisasiamies: J. Kokott, kirjaaja: R. Grass, on antanut 15.7.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Sellainen jäsenvaltion lain säännös, jossa luonnollisille henkilöille ei myönnetä verovähennystä muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneihin pääomayhtiöihin tehtyä rahasijoitusta vastaavien osakkeiden tai yhtiöosuusien hankkimisen perusteella, on EY 56 artiklan 1 kohdan ja EY 58 artiklan 1 kohdan a alakohdan vastainen.

(¹) EUVL C 184, 2.8.2003.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(kuudes jaosto)

13 päivänä heinäkuuta 2004,

asiassa C-277/03: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (¹)

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Ympäristö — Direktiivi 2000/53/EY — Laiminlyönti panna direktiivi täytäntöön säädettyssä määräajassa)

(2004/C 228/27)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-277/03, Euroopan yhteisöjen komissio (edustajinaan X. Lewis ja M. Konstantinidis) vastaan Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamiehenään: C. Jackson), jossa yhteisöjen tuomioistuinta vaaditaan toteamaan, että Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut romuajoneuvoista 18 päivänä syyskuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/53/EY (EYVL L 269, s. 34), erityisesti sen 10 artiklan 1 kohdan sekä EY:n perustamissopimuksen mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä eikä ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J.-P. Puissechet, sekä tuomarit F. Macken (esittelevä tuomari) ja S. von Bahr, julkisasiamies: M. Poiares Maduro, kirjaaja: R. Grass, on antanut 13.7.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut romuajoneuvoista 18 päivänä syyskuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/53/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädettyssä määräajassa kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

2) Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 200, 23.8.2003.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(viides jaosto)

15 päivänä heinäkuuta 2004,

asiassa C-407/03, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Suomen tasavalta ⁽¹⁾*(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Luontotyypin suojeleminen — Luonnonvarainen eläimistö ja kasvistot)*

(2004/C 228/28)

(Oikeudenkäyntikieli: suomi)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-407/03, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään M. van Beek ja M. Huttunen), vastaan Suomen tasavalta (asiamiehenään A. Guimaraes-Purokoski), jossa yhteisöjen tuomioistuinta vaaditaan toteamaan, että Suomen tasavalta ei ole noudattanut luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelesta 21 päivänä toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY (EYVL L 206, s. 7) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole edellyttänyt lainsäädännössään riittävällä oikeudellisella varmuudella, että kaikista hankkeista, myös ympäristövaikutusten arvioinnin kohteena olevista, on tehtävä kyseisen direktiivin 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu asianmukainen arviointi, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann sekä tuomarit S. von Bahr ja R. Silva de Lapuerta (esittelevä tuomari), julkisasiamies: J. Kokott, kirjaaja: R. Grass, on antanut 15.7.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) Suomen tasavalta ei ole noudattanut luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelesta 21 päivänä toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY 6 artiklan 3 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole edellyttänyt lainsäädännössään riittävällä oikeudellisella varmuudella, että kaikista hankkeista, myös ympäristövaikutusten arvioinnin kohteena olevista, on tehtävä asianmukainen arviointi.

2) Suomen tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 275, 15.11.2003.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(neljäs jaosto)

15 päivänä heinäkuuta 2004,

asiassa C-419/03, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ranskan tasavalta ⁽¹⁾*(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Direktiivin täytäntöönpanon osittainen laiminlyönti — Todistustaakka — Direktiivi 2001/18/EY)*

(2004/C 228/29)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa C-419/03, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään U. Wölker ja F. Simonetti) vastaan Ranskan tasavalta (asiamiehenään G. de Bergues ja D. Petrusch), jossa yhteisöjen tuomioistuinta vaaditaan toteamaan, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön ja neuvoston direktiivin 90/220/ETY kumoamisesta 12 päivänä maaliskuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/18/EY (EYVL L 106, s. 1) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ainakaan ilmoittanut niistä komissiolle, yhteisöjen tuomioistuin (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. N. Cunha Rodrigues sekä tuomarit N. Colneric ja K. Schiemann (esittelevä tuomari), julkisasiamies: C. Stix-Hackl, kirjaaja: R. Grass, on antanut 15.7.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) Ranskan tasavalta ei ole noudattanut geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön ja neuvoston direktiivin 90/220/ETY kumoamisesta 12 päivänä maaliskuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/18/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kyseisen direktiivin — jonka säännökset poikkeavat geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön 23 päivänä huhtikuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/220/ETY säännöksistä tai menevät niitä pidemmälle — noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä saattaakseen kyseisen direktiivin osaksi oikeusjärjestystä.

2) Kanne hylätään muilta osin.

3) Kukin asianosainen vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 275, 15.11.2003.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(neljäs jaosto)

15 päivänä heinäkuuta 2004,

asiassa C-420/03: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Saksan liittotasavalta ⁽¹⁾*(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Täytäntöönpanon laiminlyönti — Direktiivi 2001/18/EY)*

(2004/C 228/30)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-420/03, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään U. Wölker) vastaan Saksan liittotasavalta (asiamiehinhän W.-D. Plessing ja M. Lumma), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön ja neuvoston direktiivin 90/220/ETY kumoamisesta 12 päivänä maaliskuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/18/EY (EYVL L 106, s. 1) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin täytäntöönpanon edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai koska se ei joka tapauksessa ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle, yhteisöjen tuomioistuin (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. N. Cunha Rodrigues sekä tuomarit K. Lenaerts ja K. Schieman (esittelevä tuomari), julkisasiamies: C. Stix-Hackl, kirjaaja: R. Grass, on antanut 15.7.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön ja neuvoston direktiivin 90/220/ETY kumoamisesta 12 päivänä maaliskuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/18/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.
- 2) Saksan liittotasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 275, 15.11.2003.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(Tuomioistuin)

13 päivänä heinäkuuta 2003,

asiassa C-27/04: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Euroopan yhteisöjen neuvosto ⁽¹⁾*(Kumoamiskanne — EY 104 artikla — Asetus (EY) N:o 1467/97 — Vakaus- ja kasvusopimus — Liialliset julkistalouden alijäämät — Neuvoston EY 104 artiklan 8 ja 9 kohdan nojalla tekemät päätökset — Vaadittu määräänemistöstä, jota ei ole saavutettu — Päätökset, joita ei ole tehty — Kanne ”päätöksistä olla ottamatta käyttöön komission suosituksissa mainittuja varsinaisia keinoja” — Tutkimatta jättäminen — Kanne ”neuvoston päätelmistä”)*

(2004/C 228/31)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa C-27/04, Euroopan yhteisöjen komissio (edustajinaan M. Petite, A. van Solinge ja P. Aalto) vastaan Euroopan yhteisöjen neuvosto (asiamiehinhän: J.-C. Piris, T. Middleton ja J. Monteiro), jossa yhteisöjen tuomioistuinta vaaditaan kumoamaan neuvoston 25.11.2003 toteuttamat toimet eli

- päätökset siitä, että Ranskan tasavallan ja Saksan liittotasavallan osalta ei oteta käyttöön komission EY 104 artiklan 8 ja 9 artiklan nojalla antamissa suosituksissa mainittuja varsinaisia keinoja;
- näiden kummankin jäsenvaltion osalta esitetyt päätelmät, joiden otsikkona on ”neuvoston päätelmät niiden toimenpiteiden arvioinnista, jotka [Ranskan tasavalta ja Saksan liittotasavalta ovat toteuttaneet] vastauksena suosituksiin, jotka neuvosto antoi Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 104 artiklan 7 kohdan nojalla, ja liiallisen alijäämän korjaamiseen tarkoitettujen jatkotoimenpiteiden tarkastelusta”, siltä osin kuin nämä päätelmät merkitsevät liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn keskeyttämistä, turvautumista keinoon, josta ei määrätä perustamissopimuksessa, ja neuvoston EY 104 artiklan 7 kohdan nojalla antamien suositusten muuttamista,

yhteisöjen tuomioistuin (täysistunto), toimien kokoonpanossa: presidentti V. Skouris, jaostojen puheenjohtajat P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, C. Gulmann (esittelevä tuomari), J.-P. Puissechet ja J. N. Cunha Rodrigues sekä tuomarit R. Schintgen, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr, R. Silva de Lapuerta ja K. Lenaerts, julkisasiamies: A. Tizzano, kirjaaja: johtava hallintovirkamies M.-F. Contet, on antanut 13.7.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Euroopan yhteisöjen komission kanne jätetään tutkimatta siltä osin kuin siinä vaaditaan kumoamaan se, että Euroopan unionin neuvosto ei ole ottanut käyttöön komission EY 104 artiklan 8 ja 9 artiklan nojalla antamissa suosituksissa mainittuja varsinaisia keinoja.
- 2) Neuvoston 25.11.2003 yhtäältä Ranskan tasavallan ja toisaalta Saksan liittotasavallan osalta antamat päätelmät kumotaan siltä osin kuin ne sisältävät päätöksen keskeyttää liiallisia alijäämiä koskeva menettely ja päätöksen, jolla muutetaan neuvoston aiemmin EY 104 artiklan 7 kohdan nojalla antamia suosituksia.
- 3) Kumpikin asianosaisista vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 35, 7.2.2004.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS,

(viides jaosto)

8 päivänä kesäkuuta 2004,

yhdistetyissä asioissa C-250/02—C-253/02 sekä C-256/02 (Tribunale amministrativo regionale del Lazio esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Telecom Italia Mobile SpA ym. vastaan Ministero dell'Economia e delle Finanze (¹)

(Työjärjestyksen 104 artiklan 3 kohta — Kysymykset, jotka ovat samanlaisia kuin kysymykset, joihin yhteisöjen tuomioistuin on jo antanut ratkaisun)

(2004/C 228/32)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Yhdistetyissä asioissa C-250/02—C-253/02 sekä C-256/02, jotka Tribunale amministrativo regionale del Lazio (Italia) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäviksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevissa asioissa Telecom Italia Mobile SpA (C-250/02), Blu SpA (C-251/02), Telecom Italia SpA (C-252/02), Vodafone Omnitel SpA, aikaisemmin Omnitel Pronto Italia SpA, (C-253/02) ja WIND Telecomunicazioni SpA (C-256/02) vastaan Ministero dell'Economia e delle Finanze ja Ministero delle Comunicazioni, Albacom SpA:n (C-251/02) ja Telemar SpA:n (C-252/02) osallistuu asioiden käsittelyyn, ennakkoratkaisun telepalvelualan yleisten valtuutusten ja yksittäisten toimilupien yhteisistä puitteista 10 päivänä huhtikuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/13/EY (EYVL L 117, s. 15) tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann sekä tuomarit S. von Bahr (esittelevä tuomari) ja R. Silva de Lapuerta, julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer, kirjaaja: R.

Grass, on antanut 8.6.2004 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

Telepalvelualan yleisten valtuutusten ja yksittäisten toimilupien yhteisistä puitteista 10 päivänä huhtikuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/13/EY säännöksissä ja erityisesti kyseisen direktiivin 11 artiklassa kielletään jäsenvaltioita määräämistä yksittäisen toimiluvan haltijoina oleville telepalvelualan yrityksille pelkästään kyseisen toimiluvan hallussapidon perusteella senkaltaisia maksuja, joista pääasioissa on kysymys, kun nämä maksut ovat erilaisia kuin kyseisessä direktiivissä sallitut maksut ja tulevat viimeksi mainittujen maksujen lisäksi.

(¹) EYVL C 219, 14.9.2002.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS,

(viides jaosto)

28 päivänä kesäkuuta 2004,

asiassa C-445/02 P, Glaverbel SA vastaan SMHV (¹)

(Muutoksenhaku — Asetus (EY) N:o 40/94 — Yhteisön tavaramerkki — Tavaroiden pinnalla oleva kuvio — Rekisteröinnin ehdoton hylkäysperuste — Erottamiskyvyn puuttuminen)

(2004/C 228/33)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-445/02 P, Glaverbel SA, kotipaikka Bryssel (Belgia), (edustajanaan asianajaja S. Möbus), jossa valittaja vaatii muutoksenhaussaan Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-36/01, Glaverbel vastaan SMHV (lasilaatan pinta), 9.10.2002 antaman tuomion (Kok. 2001, s. II-3887) kumoamista siltä osin kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, että sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) ensimmäinen valituslautakunta ei ollut asiassa R 137/2000-1 30.11.2000 tekemässään päätöksessä, jossa se hylkäsi lasitavaroitten pinnalla olevan kuvion rekisteröinnin yhteisön tavaramerkkinä, soveltanut virheellisesti yhteisön tavaramerkistä 20 päivänä joulukuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 (EYVL 1994, L 11, s. 1) 7 artiklan 1 kohdan b alakohtaa, ja jossa vastapuolena on sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV), asiamiehinään G. Schneider ja R. Thewlis, vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann (esittelevä tuomari) sekä tuomarit R. Silva de Lapuerta ja J. Makarczyk, julkisasiamies: F. G. Jacobs, kirjaaja: R. Grass, on 28.6.2004 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

1) Valitus hylätään.

2) Glaverbel SA velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 31, 8.2.2003.

luovutettu omistusosuus antaa haltijalleen selvän vaikutusvallan yhtiön päätöksiin ja mahdollisuuden määrätä sen toiminnasta.

2) Edellä mainitun kaltainen kansallinen lainsäädäntö on ristiriidassa EY 56 artiklan kanssa silloin, kun luovutettu omistusosuus ei anna haltijalleen selvää vaikutusvaltaa yhtiön päätöksiin ja mahdollisuutta määrätä sen toiminnasta.

(¹) EUVL C 289, 29.11.2003.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS,

(toinen jaosto)

8 päivänä kesäkuuta 2004,

asiassa C-268/03 (Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpenin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Jean-Claude De Baeck vastaan Belgische Staat (¹)

(Työjärjestyksen 104 artiklan 3 kohta — Verolainsäädäntö — Luonnollisten henkilöiden tuloverotus — Kotimaisessa yhtiössä olevan huomattavan omistusosuuden luovutus — Realisoituneen arvonnousun verotusta koskevat yksityiskohdalliset säännöt)

(2004/C 228/34)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-268/03, jonka Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgia) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Jean-Claude De Baeck vastaan Belgische Staat ennakkoratkaisun EY 43, EY 46, EY 48, EY 56 ja EY 58 artiklan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. W. A. Timmermans (esittelevä tuomari) sekä tuomarit C. Gulmann, J.-P. Puissochet, J. N. Cunha Rodrigues ja N. Colneric, julkisasiamies: F. G. Jacobs, kirjaaja: R. Grass, on antanut 8.6.2004 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

1) EY 43 ja EY 48 artiklan kanssa on ristiriidassa Belgian tuloverolain, sellaisena kuin se oli voimassa pääasiassa kyseessä olevien tosiseikkojen tapahtuma-aikaan, 67 §:n 8 kohdassa ja 67 b §:ssä säädetyn kaltainen kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan arvonnousu, joka realisoituu luovutettaessa muuten kuin elinkeinotoimintaa harjoitettaessa vastikkeellisesti yhtiöiden, yhdistysten tai laitosten osakkeita tai osuuksia, on veronalaista, kun osakkeet tai osuudet luovutetaan toiseen jäsenvaltioon sijoitautuneelle yhtiölle, yhdistykselle tai laitokselle, vaikka samoissa olosuhteissa arvonnousu ei ole veronalaista, jos osakkeet tai osuudet luovutetaan belgialaiselle yhtiölle, yhdistykselle tai laitokselle, edellyttäen että

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS,

(ensimmäinen jaosto)

27 päivänä toukokuuta 2004,

asiassa C-517/03: IAMA Consulting Srl vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(Oikeuspaikkalauseke — Kanne ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa — Vastakanne — Yhteisöjen tuomioistuimen toimivalta)

(2004/C 228/35)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-517/03, IAMA Consulting Srl, kotipaikka Milano (Italia), (edustajana asianajaja V. Salvatore) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenä E. de March, avustajanaan A. Dal Ferro), jossa komissio on nostanut Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa vastakanteen REGIS 22337 ja REFIAG 23200 -nimisten hankkeiden osalta maksettujen tukien palauttamiseksi, yhteisöjen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Jann, tuomarit J. N. Cunha Rodrigues, K. Schiemann (esittelevä tuomari), M. Ilešić ja E. Levits, julkisasiamies: M. Poireres Maduro, kirjaaja: R. Grass, on antanut 27.5.2004 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

1) Asia palautetaan Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen.

2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

(¹) EUVL C 47, 21.2.2004.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS,**(neljäs jaosto)****10 päivänä kesäkuuta 2004,****asiassa C-555/03 (Tribunal du travail de Charleroin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Magali Warbecq vastaan Ryanair Ltd ⁽¹⁾****(Asetus (EY) N:o 44/2001 — Tuomioistuimen toimivalta siviili- ja kauppaoikeuden alalla — Tuomioistuin, jolla on EY 68 artiklassa tarkoitettu toimivalta pyytää yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua — Yhteisöjen tuomioistuimen toimivallan puuttuminen)**

(2004/C 228/36)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa C-555/03, jonka Tribunal du travail de Charleroi (Belgia) on EY 68 artiklan nojalla saattanut yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Magali Warbecq vastaan Ryanair Ltd ennakkoratkaisun tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22 päivänä joulukuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 (EYVL 2001, L 12, s. 1) tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. N. Cunha Rodrigues (esittelevä tuomari) sekä tuomarit K. Schiemann ja E. Juhász, julkisasiamies: A. Tizzano, kirjaaja: R. Grass, on antanut 10.6.2004 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

Euroopan yhteisöjen tuomioistuin ei selvästi ole toimivaltainen vastamaan Tribunal du travail de Charleroin (Belgia) 15.12.2003 tekemällään päätöksellä esittämiin kysymyksiin.

⁽¹⁾ EUVL C 47, 21.2.2004.

Tribunale di Gorizian 7.4.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Azienda Agricola di Bressan Aldo vastaan Agenzia per le erogazioni in Agricoltura — AGEA ja Cospalat Friuli Venezia Giulia**(Asia C-223/04)**

(2004/C 228/37)

Tribunale di Gorizia on pyytänyt 7.4.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 28.5.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa

Azienda Agricola di Bressan Aldo vastaan Agenzia per le erogazioni in Agricoltura — AGEA ja Cospalat Friuli Venezia Giulia seuraavaan kysymykseen:

— Onko 31.3.1984 annetun asetuksen (ETY) N:o 856/84 ⁽¹⁾ 1 artiklaa ja 28.12.1992 annetun asetuksen (ETY) N:o 3950/92 ⁽²⁾ 1—4 artiklaa tulkittava siten, että maitoa ja maitotuotteita koskevia lisämaksuja on pidettävä hallinnollisina seuraamuksina, ja siten, että tuottajille syntyy velvollisuus tällaisen lisämaksun suorittamiseen ainoastaan siinä tapauksessa, että heille osoitettujen tuotantokiintiöiden ylittäminen on ollut tarkoituksellista tai johtunut laiminlyönnistä?

⁽¹⁾ EYVL L 90, 1.4.1984, s. 10.

⁽²⁾ EYVL L 405, 31.12.1992, s. 1.

Arbeitsgericht Düsseldorfin 5.5.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Nurten Güney-Görres vastaan Securicor Aviation (Germany) Limited ja Kötter Aviation Security GmbH & Co KG**(Asia C-232/04)**

(2004/C 228/38)

Arbeitsgericht Düsseldorf on pyytänyt 5.5.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 3.6.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Nurten Güney-Görres vastaan Securicor Aviation (Germany) Limited ja Kötter Aviation Security GmbH & Co KG seuraaviin kysymyksiin:

1. Kun tutkitaan yleisesti, onko tapauksessa, jossa toimeksianto on annettu uudelle toimeksisaajalle, tapahtunut liikkeen luovutus direktiivin 2001/23/EY ⁽¹⁾ 1 artiklan mukaisesti — ottamatta huomioon omistussuhteita koskevaa kysymystä —, onko se, että uudella toimeksisaajalla on oikeus käyttää tuotantovälineitä omiin taloudellisiin tarkoituksiinsa edellytyksenä sen toteamiselle, että yrityksen tuotantovälineet ovat siirtyneet alkuperäiseltä toimeksisaajalta uudelle toimeksisaajalle? Onko yrityksen tuotantovälineiden siirtymisen edellytyksenä näin ollen se, että toimeksisaajalle on annettu valtuudet päättää tavasta, jolla tuotantovälineitä voidaan käyttää tämän omiin taloudellisiin tarkoituksiin? Onko näin ollen tehtävä ero sen välillä, suorittaako toimeksisaaja palvelun toimeksiantajan tuotantovälineiden luona vai tuotantovälineiden avulla?

2. Mikäli yhteisöjen tuomioistuin vastaa ensimmäiseen ennakoratkaisukysymykseen myöntävästi,

- a) muuttuuko tuotantovälineiden käytön luokittelu omiin taloudellisiin tarkoituksiin tapahtuvaksi käytöksi siinä tapauksessa, että toimeksiantaja on antanut toimeksisajalle ainoastaan mahdollisuuden käyttää tuotantovälineitä ja että toimeksiantaja vastaa niiden huollosta ja siihen liittyvistä kustannuksista?
- b) onko kyse käytöstä toimeksisajaan omiin taloudellisiin tarkoituksiin, kun toimeksisaja käyttää lentokentillä tehtävissä matkustajien turvatarkastuksissa toimeksiantajan tätä varten käyttöön asettamia turvaportteja, käsi-metallinilmaisimia ja läpivalaisulaitteita?

(¹) EYVL L 82, 22.3.2001, s. 16.

Euroopan yhteisöjen komission 8.6.2004 Portugalin tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-239/04)

(2004/C 228/39)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 8.6.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Portugalin tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehet ovat Michel van Beek ja António Caeiros, sessiossoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- toteaa, että Portugalin hallitus ei ole noudattanut luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21 päivänä toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY (¹), sellaisena kuin se on muutettuna 27.10.1997 annetulla direktiivillä 97/62/EY (²), 6 artiklan 4 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se on toimeenpannut sellaista moottoritietä koskevan hankkeen, jonka linjaus kulkee Castro Verden erityisten suojelutoimien alueen (ESA) läpi, huolimatta ympäristövaikutusten arvioinnin kielteisistä arvioista ja siitä, että linjaukselle oli vaihtoehtoisia ratkaisuja;
- velvoittaa Portugalin tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Portugalın viranomaiset toimeenpanivat sellaista moottoritietä koskevan hankkeen, jonka linjaus (Aljustrel—Castro Verde -osuus) ylittää Castro Verden erityisten suojelutoimien alueen (ESA), huolimatta siitä, että:

- hankkeen ympäristövaikutusten arviointi kyseisen osuuden linjauksen osalta osoittaa selvästi, että kyseisellä linjauksella on tosiasiallisesti merkittäviä kielteisiä vaikutuksia seitsemääntoista direktiivin 79/409/ETY liitteessä I lueteltuun luonnonvaraiseen lintulajiin ja
- kyseisen osuuden linjaukselle oli todellisia vaihtoehtoisia ratkaisuja, jotka sijaitsivat Castro Verden ESA:n ulkopuolella ja Portugalin viranomaisten mainitsemien paikkakuntien asutusalueen ulkopuolella. Siltä osin kuin nämä alueet sijaitsevat Castro Verden ESA:n länsipuolella olevassa ”käytävässä” tämän ESA:n ja IC 1 -tien välissä, ne sijaitsevat tasankoalueella, jolla on hyvin alhainen väestötiheys, minkä vuoksi Portugalin viranomaiset olisivat voineet valita jonkin näistä vaihtoehdoista ilman merkittäviä teknisiä ongelmia ja ilman kohtuuttomia lisäkustannuksia.

Tämän vuoksi Portugalin tasavalta ei noudattanut direktiivin 92/43/EY 6 artiklan 4 kohtaa. Tässä säännöksessä jäsenvaltiolle annetaan lupa toteuttaa suunnitelma tai hanke, jonka ympäristövaikutusten arviointi sisältää kielteisiä arvioita, ainoastaan, jos vaihtoehtoisia ratkaisuja ei ole.

(¹) EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.

(²) EYVL L 305, 8.11.1997, s. 42.

Euroopan yhteisöjen komission 8.6.2004 Saksan liittotasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-244/04)

(2004/C 228/40)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 8.6.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Saksan liittotasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat komission oikeudellisen yksikön virkamiehet Gerald Braun ja Enrico Traversa, sessiossoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. toteaa, että Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut EY 49 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska Saksan kiertokirjeisiin perustuva käytäntö rajoittaa suhteettomasti sellaisten työntekijöiden, jotka ovat kolmansien maiden kansalaisia, palvelujen tarjoamiseen liittyviä komennuksia
2. velvoittaa Saksan liittotasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Työntekijät, jotka ovat kolmansien maiden kansalaisia ja jotka on lähetettävä Saksaan komennukselle, jotta he voivat tarjota siellä palveluja, tarvitsevat ”työviisumin”, joka myönnetään ainoastaan, jos työntekijä on ollut kyseisen palvelujen tarjoajan palveluksessa vähintään vuoden ajan ennen komennusta.

Komissio katsoo, että kyseinen ennakkoon hankittavaa työviisumia koskeva Saksan käytäntö, joka perustuu sisäisiin hallinnollisiin ohjeisiin, ja se, että kyseinen viisumi myönnetään ainoastaan henkilöille, joita voidaan pitää ”vakinaisina työntekijöinä”, merkitsee palvelujen tarjoamisen vapautteen kohdistuvaa perusteetonta ja suhteetonta rajoitusta.

Arbeitsgericht Regensburgin 16.6.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Gerhard Schmidt vastaan Sennebogen Maschinenfabrik GmbH

(Asia C-261/04)

(2004/C 228/41)

Arbeitsgericht Regensburg on pyytänyt 16.6.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 21.6.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Gerhard Schmidt vastaan Sennebogen Maschinenfabrik GmbH seuraaviin kysymyksiin:

- a. Onko puitesopimuksen (Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY), Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) tekemästä määräaikaista työtä koskevasta puitesopimuksesta 28 päivänä kesäkuuta 1999 annettu neuvoston direktiivi 1999/70/EY⁽¹⁾) 8 lausekkeen 3 kohtaa tulkittava siten, että pantaessa lainsäädäntöä täytäntöön kansallisessa oikeudessa on kiellettyä heikentää tilannetta siten, että ikäraja alennetaan 60 vuodesta 58 vuoteen?
- b. Onko puitesopimuksen (Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY), Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) tekemästä määräaikaista työtä koskevasta puitesopimuksesta 28 päivänä kesäkuuta 1999 annettu neuvoston direktiivi 1999/70/EY) 5 lausekkeen 1 kohtaa tulkittava siten, että kansallinen lainsäädäntö, johon — kuten nyt käsiteltävään lainsäädäntöön — ei sisälly mitään 1 kohdan kolmen vaihtoehdon mukaisia rajoituksia, on ristiriidassa sen kanssa?
- c. Onko yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevasta yleisistä puitteista 27 päivänä marraskuuta 2000⁽²⁾ annettun neuvoston direktiivin 2000/78/EY 6 artiklaa tulkittava siten, että kansallinen lainsäädäntö, jossa — kuten nyt

käsiteltävässä lainsäädännössä — sallitaan määräaikaisten työ sopimusten tekeminen 52 vuotta täyttäneiden työntekijöiden kanssa — perustellun syyn edellyttämistä koskevasta periaatteesta poiketen — ilman perusteltua syytä, ristiriidassa sen kanssa?

- d. Mikäli kolmeen ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi: Onko kansallisen tuomioistuimen jätettävä soveltamatta yhteisön oikeuden kanssa ristiriidassa olevaa kansallista lainsäädäntöä, ja päteekö tällöin kansallisen oikeuden yleinen periaate, jonka mukaan määräaikaiset työ sopimukset ovat ainoastaan perustellusta syytä sallittuja?

⁽¹⁾ EYVL L 175, s. 43.

⁽²⁾ EYVL L 303, s. 16.

Amtsgericht Breisachin 7.6.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Badischer Winzerkeller eG vastaan Land Baden-Württemberg

(Asia C-264/04)

(2004/C 228/42)

Amtsgericht Breisach on pyytänyt 7.6.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 22.6.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Badischer Winzerkeller eG vastaan Land Baden-Württemberg seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko pääoman hankinnasta kannettavista välillisistä veroista 17 päivänä heinäkuuta 1969 annettua neuvoston direktiiviä 69/335/ETY,⁽¹⁾ sellaisena kuin se on muutettuna pääoman hankinnasta kannettavista välillisistä veroista annetun direktiivin 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisen pääoman hankintaveron alennetun verokannan soveltamisalan muuttamisesta yhtiöiden tiettyjen rakennemuutosten hyväksi 9 päivänä huhtikuuta 1973 annetulla neuvoston direktiivillä 73/79/ETY,⁽²⁾ pääoman hankintaveron yhteisen verokannan vahvistamisesta 9 päivänä huhtikuuta 1973 annetulla neuvoston direktiivillä 73/80/ETY,⁽³⁾ pääoman hankinnasta kannettavista välillisistä veroista annetun direktiivin 69/335/ETY 5 artiklan 2 kohdan muuttamisesta 7 päivänä marraskuuta 1974 annetulla neuvoston direktiivillä 74/553/ETY⁽⁴⁾ ja pääoman hankinnasta kannettavista välillisistä veroista annetun direktiivin 69/335/ETY muuttamisesta 10 päivänä kesäkuuta 1985 annetulla neuvoston direktiivillä 85/303/ETY⁽⁵⁾ (jäljempänä direktiivi), tulkittava siten, että direktiivin 10 artiklan c kohdan kiellon piiriin kuuluvat direktiivin 4 artiklan edellytyksistä riippumatta kaikki direktiivin 10 artiklan c alakohdassa mainitut toimet?

2. Onko niin, ettei direktiiviä sovellettaessa tehdä eroa julkisoi-
keudellisesta suoritteesta perittävän maksun ja verojen välillä
siten, että Kostenordnungin mukaiset ”maksut” voidaan
rinnastaa omaisuuden luovutuksista kannettavaan veroon?
3. Jos yhteisöjen tuomioistuin vastaa kysymykseen 2 myöntä-
västi, nousee esiin seuraava kysymys: Onko direktiivin 12
artiklan 2 kohdan viimeistä lausetta tulkittava siten, että
poikkeusta voidaan soveltaa siinä tapauksessa, että esimer-
kiksi Saksan Kostenordnungin [Gesetz über die Kosten in
Angelegenheiten der freiwilligen Gerichtsbarkeit (laki asia-
kirjoista perittävistä maksuista), sellaisena kuin se on
26.7.1957 annetussa muodossaan, Bundesgesetzblatt I, s.
960] 60 §:n mukaan kiinteistörekisterin oikaisemisesta
perintötilanteesta ei kanneta mitään maksua, jos oikaisua
koskeva hakemus jätetään kahden vuoden kuluessa perit-
tävän kuolemasta?

(¹) EYVL L 249, s. 25.

(²) EYVL L 103, s. 13.

(³) EYVL L 103, s. 15.

(⁴) EYVL L 303, s. 9.

(⁵) EYVL L 156, s. 23.

**Kammarrätten i Sundsvallin 17.6.2004 tekemällään päätök-
sellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Margaretha
Bouanich vastaan Skatteverket**

(Asia C-265/04)

(2004/C 228/43)

Kammarrätten i Sundsvall on pyytänyt 17.6.2004 tekemällään
päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen
24.6.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkorat-
kaisua asiassa Margaretha Bouanich vastaan Skatteverket, seu-
raaviin kysymyksiin:

1. Onko EY 56 ja EY 58 artiklan mukaista, että jäsenvaltio
verottaa kyseisessä jäsenvaltiossa olevasta osakeyhtiöstä
maksettavaa lunastuskorvausta osinkona ilman oikeutta
vähentää lunastettujen osakkeiden hankintamenoa, jos
lunastuskorvaus maksetaan osakkeenomistajalle, joka ei asu
eikä oleskele pysyvästi kyseisessä jäsenvaltiossa, kun taas
tällaisesta yhtiöstä maksettavaa lunastuskorvausta osakkeen-
omistajalle, joka asuu tai oleskelee pysyvästi kyseisessä jäsen-
valtiossa, verotetaan sen sijaan luovutusvoittona, jolloin
lunastettujen osakkeiden hankintameno saadaan vähentää?
2. Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi,
kammarrätten kysyy lisäksi seuraavaa: jos sen jäsenvaltion,

jossa on osakeyhtiön kotipaikka, ja sen toisen jäsenvaltion,
jossa on osakkeenomistajan asuinpaikka, välisessä kaksinker-
taisen verotuksen välttämistä koskevassa sopimuksessa
OECD:n malliverosopimuksen kommentaariin viitaten mää-
ritään alempi verokanta verrattuna siihen verokantaan, jota
sovelletaan osakkeenomistajalle ensin mainitussa jäsenval-
tiossa ja viimeksi mainitussa jäsenvaltiossa maksettavaan
lunastuskorvaukseen, ja jos kyseisessä verosopimuksessa
lisäksi myönnetään vähennys, joka vastaa lunastettujen osak-
keiden nimellisarvoa, onko tällaisessa tilanteessa edellisessä
kysymyksessä mainittujen artiklojen mukaista, että jäsen-
valtio soveltaa yllä kuvatun kaltaisia säännöksiä?

3. Onko EY 43 ja EY 48 artiklan mukaista, että jäsenvaltio
soveltaa yllä kuvatun kaltaisia säännöksiä?

**Tribunal des affaires de sécurité sociale de Saint-Etienne
5.4.2004 tekemillään päätöksillä esittämät ennakkoratkai-
supyyntöt asioissa: S.A.S. Nazairdis vastaan Caisse Natio-
nale de l'Organisation Autonome d'Assurance Vieillesse
des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles
et Commerciales — Caisse ORGANIC, JACELI SA vastaan
Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'Assurance
Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions
Industrielles et Commerciales — Caisse ORGANIC, KOMOGO SA
vastaan Caisse Nationale de l'Organisation
Autonome d'Assurance Vieillesse des Travailleurs Non-
Salariés des Professions Industrielles et Commerciales —
Caisse ORGANIC, Tout pour la maison SARL vastaan
Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'Assurance
Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions
Industrielles et Commerciales — Caisse ORGANIC, SAS
Distribution Casino France vastaan Caisse Nationale de
l'Organisation Autonome d'Assurance Vieillesse des
Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et
Commerciales — Caisse ORGANIC**

(Asiat C-266/04, C-267/04, C-268/04, C-269/04, C-270/04)

(2004/C 228/44)

Tribunal des affaires de sécurité sociale de Saint-Etienne on
pyytänyt 5.4.2004 tekemillään päätöksillä, jotka ovat saapuneet
yhteisöjen tuomioistuimeen 24.6.2004, asioissa

— S.A.S. Nazairdis vastaan Caisse Nationale de l'Organisation
Autonome d'Assurance Vieillesse des Travailleurs Non-
Salariés des Professions Industrielles et Commerciales —
Caisse ORGANIC (asia C-266/04)

- JACELI SA vastaan Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'Assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales — Caisse ORGANIC (asia C-267/04)
- KOMOGO SA vastaan Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'Assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales — Caisse ORGANIC (asia C-268/04)
- Tout pour la maison SARL vastaan Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'Assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales — Caisse ORGANIC (asia C-269/04),

- sekä asiassa SAS Distribution Casino France vastaan Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'Assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales — Caisse ORGANIC (asia C-270/04), joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 25.6.2004,

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua seuraavaan kysymykseen:

Onko EY:n perustamissopimuksen 87 artiklaa tulkittava siten, että julkiset tuet, joita Ranska maksaa C.P.D.C:n (Comité Professionnel de la Distribution des Carburants) (Polttoaineen jakelualan ammattineuvosto), F.I.S.A.C:n (Fonds d'Intervention pour la Sauvegarde de l'Artisanat et du Commerce) (Käsityöläisten ja elinkeinonharjoittajien toiminnan tukirahasto) ja käsityöläisille ja elinkeinonharjoittajille toiminnan lopettamisen yhteydessä maksettavan avustuksen puitteissa sekä osallistumalla teollisen tai kaupallisen alan toimintaa tai käsityöläisammattaja harjoittavien itsenäisten ammatinharjoittajien vanhuuseläkejärjestelmän vuosimaksuihin, muodostavat valtiontukiohjelmiä?

Tribunale di Tolmezzon 16.6.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Azienda Agricola Elena Di Doi vastaan Azienda per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA)

(Asia C-271/04)

(2004/C 228/45)

Tribunale di Tolmezzo on pyytänyt 16.6.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen

25.6.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Azienda Agricola Elena Di Doi vastaan Azienda per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA) seuraavaan kysymykseen:

Onko 31.3.1984 annetun asetuksen (ETY) N:o 856/84 ⁽¹⁾ 1 artiklaa ja 28.12.1992 annetun asetuksen (ETY) N:o 3950/92 ⁽²⁾ 1—4 artiklaa tulkittava siten, että maitoa ja maitotuotteita koskevia lisämaksuja on pidettävä hallinnollisina seuraamuksina, ja siten, että tuottajille syntyy velvollisuus tällaisen lisämaksun suorittamiseen ainoastaan siinä tapauksessa, että heille osoitettujen tuotantokiintiöiden ylittäminen on ollut tarkoituksellista tai johtunut laiminlyönnistä?

⁽¹⁾ EYVL L 90, 1.4.1984, s. 10.

⁽²⁾ EYVL L 405, 31.12.1992, s. 1.

Tribunale di Tolmezzon 16.6.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Azienda Agricola Franco Piemonte vastaan Azienda per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA)

(Asia C-272/04)

(2004/C 228/46)

Tribunale di Tolmezzo on pyytänyt 16.6.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 25.6.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Azienda Agricola Franco Piemonte vastaan Azienda per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA) seuraavaan kysymykseen:

Onko 31.3.1984 annetun asetuksen (ETY) N:o 856/84 ⁽¹⁾ 1 artiklaa ja 28.12.1992 annetun asetuksen (ETY) N:o 3950/92 ⁽²⁾ 1—4 artiklaa tulkittava siten, että maitoa ja maitotuotteita koskevia lisämaksuja on pidettävä hallinnollisina seuraamuksina, ja siten, että tuottajille syntyy velvollisuus tällaisen lisämaksun suorittamiseen ainoastaan siinä tapauksessa, että heille osoitettujen tuotantokiintiöiden ylittäminen on ollut tarkoituksellista tai johtunut laiminlyönnistä?

⁽¹⁾ EYVL L 90, 1.4.1984, s. 10.

⁽²⁾ EYVL L 405, 31.12.1992, s. 1.

Finanzgericht Hamburgin 16.6.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa ED & F man Sugar Ltd. vastaan Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Asia C-274/04)

(2004/C 228/47)

Finanzgericht Hamburg on pyytänyt 16.6.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 28.6.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa ED & F man Sugar Ltd. vastaan Hauptzollamt Hamburg-Jonas seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko kansallisilla viranomaisilla ja tuomioistuimilla asetuksen N:o 3665/87 11 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan nojalla tehdystä seuraamusta koskevasta päätöksestä tehtyä valitusta käsitellessään oikeus tarkistaa, onko viejä hakenut sovellettavaa suurempaa tukea, kun asetuksen N:o 3665/87 (1) 11 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu takaisinperimistä koskeva päätös on tullut lainvoimaiseksi ennen seuraamusta koskevan päätöksen tekemistä?
2. Mikäli edelliseen kysymykseen vastataan kieltävästi: Voidaanko asetuksen N:o 3665/87 11 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan nojalla tehtyä seuraamusta koskevaa päätöstä koskevan muutoksenhaun yhteydessä tässä välipäätöksessä kuvatuissa olosuhteissa tutkia, onko viejä hakenut sovellettavaa suurempaa vientitukea, jotta voitaisiin ottaa huomioon tällä välin esitetty tulkinta yhteisön oikeudesta?

(1) EYVL L 351, s. 1.

Euroopan yhteisöjen komission 29.6.2004 Saksan liittotasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-277/04)

(2004/C 228/48)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 29.6.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Saksan liittotasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat komission oikeudellisen yksikön virkamiehet Gerald Braun ja Arnaud Bordes ja prosessiosoite on Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. toteaa, että Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen ja rehujen virallisen valvonnan järjestämistä koskevista periaatteista annettua neuvoston direktiivin 95/53/EY sekä eläinten ruokintaa koskevien neuvoston

direktiivien 70/524/ETY, 96/25/EY ja 1999/29/EY muuttamisesta 23 päivänä heinäkuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2001/46/EY (1) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä,

2. velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut:

Direktiivin täytäntöönpanolle säädetty määräaika on päättynyt 1.9.2002.

(1) EYVL L 234, s. 55.

Euroopan yhteisöjen komission 29.6.2004 Saksan liittotasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-278/04)

(2004/C 228/49)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 29.6.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Saksan liittotasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat komission oikeudellisen yksikön virkamiehet Gerald Braun ja Arnaud Bordes ja prosessiosoite on Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. toteaa, että Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen ja sikojen suojelun vähimmäisvaatimuksista annetun direktiivin 91/630/ETY (1) muuttamisesta 23 päivänä lokakuuta 2001 annetun neuvoston direktiivin 2001/88/EY ja 9 päivänä marraskuuta 2001 annetun komission direktiivin 2001/93/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa näiden direktiivien noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä,
2. velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut:

Direktiivien 2001/88/EY ja 2001/93/EY täytäntöönpanolle säädetty määräaika on päättynyt 1.1.2003.

(1) EYVL L 316, s. 26.

Retten i Hørsholmin 4.6.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Anklagenmyndighedens vastaan Steffen Ryborg

(Asia C-279/04)

(2004/C 228/50)

Retten i Hørsholm on pyytänyt 4.6.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 28.6.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Anklagenmyndighedens vastaan Steffen Ryborg seuraaviin kysymyksiin:

- 1 a Onko EY:n perustamissopimuksen 39 artiklaa, 49 artiklaa ja 10 artiklaa tulkittava siten, että ne ovat esteenä sille, että jäsenvaltiossa vaaditaan sellaisen moottoriajoneuvon rekisteröimistä, joka kuuluu työnantajalle, jonka kotipaikka on rajanaapurina olevassa jäsenvaltiossa ja jota työntekijä, jolla on kotipaikka ensiksi mainitussa jäsenvaltiossa, käyttää työssään ja vapaa-ajallaan molemmissa jäsenvaltioissa?
- 1 b Siinä tapauksessa, että arvioitaessa kysymystä 1 a on otettava huomioon se, onko ajoneuvon yksityiskäyttö toisijaista sen ammatikäyttöön nähden, yhteisöjen tuomioistuinta pyydetään täsmentämään, mitä arviointiperusteita kansallisen tuomioistuimen on käytettävä ratkaistaessa sitä, onko ajoneuvon muu kuin suppeasti ymmärrettyä ammatillinen käyttö toisijaista ammatilliseen käyttöön nähden, kun lähtökohdaksi otetaan, että ajoneuvon käyttö on ammatillista, ks. vastaavasti yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-127/86, Yves Ledoux, antama tuomio (Kok. 1988, s. 3741, 18 kohta)

Vestre Landsretin 25.6.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Jyske Finans A/S vastaan Skatteministeriet

(Asia C-280/04)

(2004/C 228/51)

Vestre Landsret on pyytänyt 25.6.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 29.6.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Jyske Finans A/S vastaan Skatteministeriet seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko kuudennen arvonlisäverodirektiivin (77/388/ETY) ⁽¹⁾ 13 artiklan B kohdan c alakohtaa yhdessä kyseisen direktiivin 2 artiklan 1 kohdan ja 11 artiklan A kohdan 1 alakohdan a alakohdan kanssa tulkittava siten, että kyseiset säännökset estävät jäsenvaltiota pitämästä voimassa jäsenvaltion arvonlisäverolain mukaisen oikeustilan, jonka mukaan verovelvollinen henkilö, jonka hallussa on laajamittaisesti ollut elinkeinon harjoittamiseen liittyvänä omaisuutena

investointitavaroita, on — erotuksena käytettyjen autojen kauppiaista ja muista elinkeinonharjoittajista, jotka myyvät käytettyjä autoja — velvollinen suorittamaan arvonlisäveroa näiden investointitavaroiden myynnistä, vaikka ne on ostettu verovelvollisilta henkilöiltä, jotka eivät ole ilmoittaneet veroa tavaroiden hinnoissa, mistä johtuen kyseinen henkilö ei ole voinut vähentää arvonlisäveroa tavaroita hankittaessa?

2. Onko kuudennen arvonlisäverodirektiivin 26 a artiklan A kohdan e alakohtaa tulkittava siten, että käsitteellä ”verovelvollinen jälleenmyyjä” viitataan ainoastaan henkilöihin, joiden pääasiallisena elinkeinona on käytettyjen tavaroiden ostaminen ja myyminen, kun kyseiset käytetyt tavarat ostetaan ainoastaan tai ensisijaisesti niiden jälleenmyyntiin liittyvässä voitonhankkimistarkoituksessa, vai viitataan käsitteellä myös henkilöihin, jotka tavallisesti myyvät kyseiset tavarat edellä kuvailuissa olosuhteissa vuokraamisen jälkeen osana taloudellisen leasingtoimintansa kokonaisuutta?

(¹) Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17 päivänä toukokuuta 1977 annettu kuudes neuvoston direktiivi 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1 ja oikaisu EYVL L 149, s. 26).

Michael Leightonin, Graham Fenchin ja John Neigerin 25.6.2004 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen viidennen jaoston asiassa T-24/04, Michael Leighton, Graham Fench ja John Neiger vastaan Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan yhteisöjen komissio, 3.5.2004 tekemästä määräyksestä

(Asia C-281/04 P)

(2004/C 228/52)

Michael Leighton, Graham Fench ja John Neiger ovat valittaneet 25.6.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen viidennen jaoston asiassa T-24/04, Michael Leighton, Graham Fench ja John Neiger v. Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan yhteisöjen komissio 3.5.2004 tekemästä määräyksestä. Valittajien edustaja on asianajaja J. S. Barnett.

Valittajat vaativat, että yhteisöjen tuomioistuin

- kumoaa määräyksen
- hyväksyy valittajien vaatimukset, jotka on esitetty kanteen liitteenä olevassa kirjelmässä, tai toissijaisesti
- siirtää asian ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen käsiteltäväksi, ja joka tapauksessa
- velvoittaa vastaajat korvaamaan valittajien oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut:

Valittajat väittävät, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys on kumottava sillä perusteella, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudenkäyntivirheen, koska se on käsitellyt valittajien nostamaa kannetta EY 226 artiklan nojalla nostettuna kanteena, vaikka se oli tosiasiallisesti nostettu EY 232 artiklan nojalla.

Euroopan yhteisöjen komission 5.7.2004 Ruotsin kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-287/04)

(2004/C 228/53)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 5.7.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Ruotsin kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat L. Ström van Lier ja N. Yerrell, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Ruotsin tasavalta ei ole noudattanut velvollisuuttaan panna täytäntöön tietyistä työajan järjestämistä koskevista seikoista 23 päivänä marraskuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/104/EY⁽¹⁾ 3, 6 ja 8 artikla, ja
- velvoittaa Ruotsin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ruotsin lainsäädäntö ei takaa direktiivin 3 artiklassa edellytyllä tavalla, että työntekijä saa vähintään 11 tunnin yhtäjaksoisen lepoajan jokaista 24 tunnin jaksoa kohden. Se seikka, että kollektiivinen sopimus, jossa on sovittu tästä kysymyksestä, kattaa suurimman osan työntekijöistä, ei vaikuta velvollisuuteen panna täytäntöön tämä säännös kaikkien työntekijöiden osalta.

Direktiivin 6 artiklan osalta todetaan, että direktiivin 16 artiklan 2 kohdassa 6 artiklan soveltamiseksi säädetty neljän viikon vertailujakso ei direktiivin 17 artiklan 4 kohdan mukaan saa ylittää kuutta kuukautta. Liikkumavara, jonka tarjoaa mahdollisuus tehdä vertailujakson osalta poikkeus, on pienempi kuin Ruotsin lainsäädännön tarjoama liikkumavara.

Direktiivin 8 artiklaa ei ole nimenomaisesti pantu täytäntöön Ruotsin lainsäädännössä.

⁽¹⁾ EYVL L 307, 13.12.1993, s. 18.

Bundesfinanzhofin 8.4.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa FKP Scorpio Konzertproduktionen GmbH vastaan Finanzamt Hamburg-Eimsbüttel

(Asia C-290/04)

(2004/C 228/54)

Bundesfinanzhof on pyytänyt 28.4.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 7.7.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa FKP Scorpio Konzertproduktionen GmbH vastaan Finanzamt Hamburg-Eimsbüttel seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko EY-sopimuksen 59 ja 60 artiklaa tulkittava niin, että niiden vastaista on, jos EU-ulkomaassa (tässä: Alankomaissa) toimivan vastikkeensaajan, jolla on EU-jäsenvaltion kansalaisuus, Saksassa (kotimaa) toimiva vastikkeensuorittaja voidaan vuonna 1993 voimassa olleen vuoden 1990 Einkommensteuergesetzin (EstG) 50a § 5 momentin 5 kohdan mukaisesti saattaa verovastuuseen, kun se on jättänyt tekemättä EstG 50a § 4 momentin mukaisen veronpidätyksen, vaikka vastikkeista kotimaassa yleisesti tuloverovelvolliselle vastikkeensuorittajalle (= kotimainen toimija) ei voida tehdä EstG 50a § 4 momentin mukaista veronpidäystä eikä siksi saattaa vastikkeensuorittajaa verovastuuseen tekemättä jätetyn tai liian pienen veronpidätyksen vuoksi?
2. Onko vastaus kysymykseen 1 toisenlainen, mikäli EU-ulkomaassa toimivalla vastikkeensaajalla ei palvelua suorittaessaan ole EU-jäsenvaltion kansalaisuutta?
3. Jos kysymykseen 1 vastataan kieltävästi:
 - a) Onko EY-sopimuksen 59 ja 60 artiklaa tulkittava niin, että yritysmenot, jotka ovat syntyneet EU-ulkomaassa toimivan vastikkeensaajan liiketoiminnallisessa yhteydessä vastikkeisiin johtavan kotimaassa tapahtuvan toiminnan kanssa, on vastikkeensuorittajan katsottava jo EstG 50a § 4 momentin mukaisessa veronpidätyksen menetelyssä veroa vähentäväksi, kun kotimaistenkin toimijoiden yhteydessä ainoastaan yritysmenojen vähentämisen jälkeen jäävät nettotulot ovat tuloveron alaisia?

b) Onko EY-sopimuksen 59 ja 60 artiklan rikkomisen välttämiseksi riittävää, jos EStG 50a § 4 momentin mukaisessa veronpidätysmenettelyssä katsotaan veroa vähentäväksi ainoastaan vastikevaatimukseen johtavaan kotimaassa harjoitettuun toimintaan taloudellisesti liittyvät yritykset, jotka EU-ulkomaassa toimiva vastikkeensaaja on osoittanut vastikkeensuorittajalle, eikä lopullisessa verotuksessa voida ottaa huomioon mitään muita yritysmenoja?

c) Onko EY-sopimuksen 59 ja 60 artiklaa tulkittava niin, että niiden vastaista on jättää ottamatta huomioon Alankomaissa toimivalle vastikkeensaajalle Saksan liittotasavallan ja Alankomaiden kuningaskunnan välisen kaksinkertaista verotusta koskevan sopimuksen mukaan Saksassa kuuluva verovapautus EStG 50a § 4 momentin ja 50d § 1 momentin mukaisessa veronpidätysmenettelyssä ja ottaa se huomioon vasta myöhemmässä vapautus tai verotusmenettelyssä, kun vastikkeensuorittajakaan ei saa vedota verotusmenettelyssä verovapautukseen, kun taas kotimaisten toimijoiden verottomista tuloista ei tehdä veronpidätystä, minkä johdosta kyseeseen ei myöskään tule verovastuu tekemättä jätetyn tai liian pienen veronpidätyksen vuoksi?

d) Onko kysymyksiin 3 a—c annettava vastaus toisenlainen, mikäli EU-ulkomaassa toimivalla vastikkeensaajalla ei ole EU-jäsenvaltion kansalaisuutta palvelun suoritusalueella?

rajoittamatta yhteisöverovelvollisen yhteisön tai henkilöiden yhteenliittymän yhteisövero hyvitetään tuloverosta, jolloin hyvitys on suuruudeltaan 3/7 EStG:n 20 §:n 1 momentin 1 tai 2 kohdassa tarkoitetuista tuloista, yhteensopiva EY 56 artiklan 1 kohdan ja 58 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 3 kohdan kanssa?

Gerechthof te Amsterdamin 14.6.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Beemsterboer Coldstore Services BV vastaan Inspecteur der Belastingdienst -Douanedistrict Arnhem

(Asia C-293/04)

(2004/C 228/56)

Gerechthof te Amsterdam on pyytänyt 14.6.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 9.7.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Beemsterboer Coldstore Services BV vastaan Inspecteur der Belastingdienst — Douanedistrict Arnhem seuraaviin kysymyksiin:

Finanzgericht Kölnin 24.6.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Wienand Meilicke, Heidi Christa Weyde ja Marina Stöffler vastaan Finanzamt Bonn-Innenstadt

(Asia C-292/04)

(2004/C 228/55)

Finanzgericht Köln on pyytänyt 24.6.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 9.7.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Wienand Meilicke, Heidi Christa Weyde ja Marina Stöffler vastaan Finanzamt Bonn-Innenstadt seuraavaan kysymykseen:

Onko Einkommensteuergesetzin (Saksan tuloverolaki, jäljempänä EStG) 36 §:n 2 momentin 3 kohta (sellaisena, kuin se on ollut voimassa riidanalaisina vuosina), jonka mukaan ainoastaan

1. Onko tullikoodeksin 220 artiklan (1) 2 kohdan b alakohdan uutta sanamuotoa mahdollista soveltaa tilanteessa, jossa tullivelka on syntynyt ja jälkitullaus tehty ennen kyseisen säännöksen voimaantuloa?

2. Jos I kysymykseen vastataan myöntävästi: onko EUR.1-tavaratodistusta, jota ei siitä syystä, ettei niiden tavaroiden alkuperää, joille todistus on myönnetty, pystytä vahvistamaan jälkitarkastuksessa, ole mahdollista todeta tosiasialisesti virheelliseksi, ja tuotteiden tullietuuskohtelu evätään ainoastaan tästä syystä, pidettävä tullikoodeksin 220 artiklan 2 kohdan b alakohdan uudessa sanamuodossa tarkoitettuna ”virheellisenä todistuksena”, ja ellei näin ole, onko maksuvelvollisella siitä huolimatta mahdollisuus vedota menestyksellisesti kyseiseen säännökseen?

3. Jos II kysymykseen vastataan myöntävästi: kenen vastuulla on sen todistaminen, että todistus perustuu viejän ilmoittamiin virheellisiin tosiseikkoihin ja vastaavasti kenen on todistettava, että todistuksen myöntäneet viranomaiset ilmeisestikin tiesivät tai niiden olisi pitänyt tietää, että tuotteet eivät täyttäneet tullietuuskohtelun myöntämisen edellytyksiä?

4. Jos I kysymykseen vastataan kieltävästi: onko maksuvelvoitteen mahdollista tilanteessa, jossa jälkikäteen ei ole mahdollista vahvistaa, että tulliviranomaiset ovat alun perin myöntäneet EUR.1-tavaratodistuksen oikein perusteiden ja virheettömästi, vedota menestyksellisesti tullikoodeksin 220 artiklan 2 kohdan alkuun ja b alakohtaan siinä muodossa kuin ne olivat 19.12.2000 saakka?

(¹) EYVL L 311, 12.12.2000, s. 17.

Juzgado de lo Social no 30 de Madridin 5.7.2004 tekemälleen päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa C. Sarkatzis Herrero vastaan Instituto Madrileño de la Salud

(Asia C-294/04)

(2004/C 228/57)

Juzgado de lo Social no 30 de Madrid on pyytänyt 5.7.2004 tekemälleen päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 12.7.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa C. Sarkatzis Herrero vastaan Instituto Madrileño de la Salud seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko äitiyslomaa ja miesten ja naisten yhdenvertaista kohtelua mahdollisuuksissa työhön koskevia yhteisön oikeuden säännöksiä tulkittava siten, että naisen, joka on äitiyslomalla ja joka kyseisenä aikana saa viran julkishallinnossa, on voitava nauttia samoja oikeuksia kuin muiden henkilöiden, jotka ovat läpäisseet saman julkishallinnon virkoja koskevan valintamenettelyn?
2. Riippumatta siitä ratkaisusta, johon päädytään sellaisessa tapauksessa, että naispuolinen työntekijä on tulossa palvelukseen ensimmäistä kertaa, sellaisessa tapauksessa, että työsuhde on jo olemassa mutta keskeytettynä äitiysloman takia, onko pääsy henkilöstötehtävissä työskentelevän työntekijän tai vakinaisen työntekijän asemaan sellainen uralla etenemiseen liittyvä oikeus, jonka tehokkuutta ei voida rajoittaa sillä perusteella, että kyseinen työntekijä on äitiyslomalla?
3. Onko edellä mainittujen säännösten ja erityisesti miesten ja naisten yhdenvertaista kohtelua mahdollisuuksissa työhön koskevien säännösten nojalla konkreettisesti katsottava, että kun työhön pääsy on tapahtunut, työsopimussuhteisen työntekijän, joka on äitiyslomalla saadessaan vakituisen viran, on otettava virkansa vastaan ja saatava virkamiehen asema tähän asemaan liittyvine etuineen, mukaan lukien se päivämäärä, josta alkaen virkaikä lasketaan, ja tämä alkaen siitä hetkestä ja samoin edellytyksin kuin muut viran saaneet

henkilöt, riippumatta siitä, että sovellettavien kansallisen oikeuden säännösten mukaan työn tosiasialliseen tekemiseen liittyvien oikeuksien käyttämistä voidaan tarvittaessa lykätä siihen asti, kunnes kyseistä työtä ryhdytään tosiasiallisesti tekemään?

Raad van Staten 13.7.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa M.G. Eman ja O.B. Sevinger vastaan college van burgermeester en wethouders van Den Haag

(Asia C-300/04)

(2004/C 228/58)

Raad van State on pyytänyt 13.7.2004 tekemälleen päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 15.7.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa M.G. Eman ja O.B. Sevinger vastaan college van burgermeester en wethouders van Den Haag seuraaviin kysymyksiin:

1. Sovelletaanko perustamissopimuksen toista osaa sellaisiin henkilöihin, joilla on jäsenvaltion kansalaisuus ja joilla on asuin- tai kotipaikka sellaisella alueella, joka kuuluu EY 299 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuihin merentakaisiin maihin ja alueisiin ja jolla on erityiset suhteet tähän jäsenvaltioon?
2. Jos ei sovelleta, saavatko jäsenvaltiot EY 17 artiklan 1 kohdan toisen virkkeessä määrätyn valossa päättää vapaasti kansalaisuuden tunnustamisesta sellaisille henkilöille, joilla on asuin- tai kotipaikka EY 299 artiklan 3 kohdassa tarkoitettussa MMA:ssa?
3. Onko EY 19 artiklan 2 kohtaa, kun sitä luetaan yhdessä EY 189 artiklan ja 190 artiklan 1 kohdan kanssa, tulkittava siten, että — lukuun ottamatta sellaisia kansallisissa oikeusjärjestyksissä ei epätavallisia poikkeuksia, jotka liittyvät muun muassa vaalioikeuden menettämiseen rikosoikeudellisten tuomioiden ja oikeustoimikelpoisuuden puuttumisen vuoksi — se, että henkilö on unionin kansalainen, myös silloin, kun hänellä on asuin- tai kotipaikka MMA:ssa, antaa ilman muuta hänelle äänioikeuden ja vaalikelpoisuuden Euroopan parlamentin vaaleissa?
4. Onko EY 17 artiklan ja 19 artiklan 2 kohdan, kun niitä luetaan vastavuoroisessa yhteydessään ja kun otetaan huomioon pöytäkirjan 3 artiklan 1 kohta, sellaisena kuin Euroopan ihmisoikeustuomioistuin on sitä tulkinnut, vastaista, että henkilöillä, jotka eivät ole unionin kansalaisia, on äänioikeus ja vaalikelpoisuus parlamentin jäsenten vaaleissa?

5. Jos kansallinen tuomioistuin päätyy — Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen edellä oleviin kysymyksiin antamat vastaukset huomioon ottaen — siihen, että sellaiset henkilöt, joilla on asuin- tai kotipaikka Alankomaiden Antilleilla ja Aruballa ja joilla on Alankomaiden kansalaisuus, on jätetty väärin perustein rekisteröimättä 10.6.2004 pidettyjä vaaleja varten, asetetaanko yhteisön oikeudessa vaatimuksia sen osalta, miten oikeudentila on korjattava?

Tribunale di Vogheran 1.7.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Lidl Italia Srl vastaan Comune di Stradella

(Asia C-303/04)

(2004/C 228/59)

Tribunale di Voghera on pyytänyt 1.7.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 16.7.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Lidl Italia Srl vastaan Comune di Stradella seuraaviin kysymyksiin:

- Onko teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä annetun direktiivin 83/189/ETY (joka on nykyään direktiivi 98/34/EY⁽¹⁾) 1 artiklan säännöksiä tulkittava siten, että kyseisessä artiklassa käytetty ilmaisua ”tekninen määräys” sovelletaan sellaiseen kansalliseen säännökseen kuin 23.3.2001 annetun lain nro 93/19 §:ään, jossa kielletään korvien puhdistamiseen tarkoitettujen puikkojen (jotka tunnetaan paremmin vanupuikkoina) myynti Italiassa sillä perusteella, ettei niiden valmistusaine ole biologisesti hajoavaa?
- Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, olisiko edellä mainitun 23.3.2001 annetun lain nro 93/19 artiklasta pitänyt direktiivin 83/189/ETY (joka on nykyään direktiivi 98/34/EY) 8 artiklan säännösten mukaan ilmoittaa Italian hallituksen aloitteesta komissiolle, jotta kyseinen säännös voitaisiin saman direktiivin 8 ja 9 artiklassa säädetyllä tavalla hyväksyä sovellettavaksi Italiassa?
- Jos toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi ja jos velvollisuus ilmoittaa lain nro 93/2001 19 artiklasta komissiolle on laiminlyöty, annetaanko EY 28 artiklan, joka koskee tavaroiden vapaata liikkuvuutta suojaavia periaatteita ja sääntöjä, ja direktiivin 83/189/ETY (joka on nykyään direktiivi 98/34/EY) määräyksissä ja säännöksissä italialaiselle tuomioistuimelle mahdollisuus jättää soveltamatta kyseistä kansallisen oikeuden säännöstä, jota on pidettävä

lainvastaisena niiltä osin kuin sitä sovelletaan Euroopan unionin muusta jäsenvaltiosta peräisin oleviin tuotteisiin?

(¹) EYVL L 204, 21.7.1998, s. 37.

Gerechthof te Amsterdamin 13.7.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Jacob Meijer B.V. vastaan Inspecteur van de Belastingdienst — Douanedistrict Arnhem

(Asia C-304/04)

(2004/C 228/60)

Gerechthof te Amsterdam on pyytänyt 13.7.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 19.7.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Jacob Meijer B.V. vastaan Inspecteur van de Belastingdienst — Douanedistrict Arnhem seuraavaan kysymykseen:

Onko tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87⁽¹⁾ liitteen I muuttamisesta 4 päivänä marraskuuta 1997 annettu komission asetus (EY) N:o 2086/97 pätevä siltä osin kuin tämän asetuksen mukaan yhdistetyn nimikkeistön nimike 8543 89 79 kattaa edellä 2.3. kohdassa tarkoitettua äänikortit?

(¹) EYVL L 312, 14.11.1997, s. 1.

Gerechthof te Amsterdamin 13.7.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Eagle International Freight B.V. vastaan Inspecteur van de Belastingdienst — Douanedistrict Arnhem

(Asia C-305/04)

(2004/C 228/61)

Gerechthof te Amsterdam on pyytänyt 13.7.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 19.7.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Eagle International Freight B.V. vastaan Inspecteur van de Belastingdienst — Douanedistrict Arnhem seuraavaan kysymykseen:

Ovatko tariffi- ja tilastonimikkeistä ja yhteisestä tullitariffista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteen I muuttamisesta 4 päivänä marraskuuta 1997 annettu komission asetus (EY) N:o 2086/97⁽¹⁾ ja 26 päivänä lokakuuta 1988 annettu komission asetus (EY) N:o 2261/98⁽²⁾ päteviä siltä osin kuin näiden asetusten mukaan yhdistetyn nimikkeistön nimike 8543 89 79 kattaa edellä 2.3. kohdassa tarkoitetut äänikortit?

⁽¹⁾ EYVL L 312, 14.11.1997, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 292, 30.10.1998, s. 1.

Gerechthof te Amsterdamin 13.7.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Compaq Computer International Corporation vastaan Inspecteur van de Belastingdienst — Douanedistrict Arnhem

(Asia C-306/04)

(2004/C 228/62)

Gerechthof te Amsterdam on pyytänyt 13.7.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 19.7.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Compaq Computer International Corporation vastaan Inspecteur van de Belastingdienst — Douanedistrict Arnhem seuraavaan kysymykseen:

Onko sellaisten tietokoneiden maahantuonnissa, joihin myyjä on asentanut käyttöjärjestelmät, tietokoneiden kaupp-arvoon tullikoodeksin⁽¹⁾ 32 artiklan 1 kohdan b alakohdan perusteella lisättävä ostajan myyjän käyttöön kustannuksetta asettaman ohjelmiston arvo, jos sen arvo ei sisälly kaupp-arvoon?

⁽¹⁾ EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1.

Espanjan kuningaskunnan 22.7.2004 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne

(Asia C-310/04)

(2004/C 228/63)

Espanjan kuningaskunta on nostanut 22.7.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Euroopan unionin

neuvostoa vastaan. Kantajan asiamies on valtionasiamies Miguel Muñoz Pérez, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

— Kumoo neuvoston asetuksen (EY) N:o 1782/2003 IV osaston 10 a luvun, sellaisena kuin se on annettuna yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annetun asetuksen (EY) N:o 1782/2003 muuttamisesta ja sen mukauttamisesta Tsekin tasavallan, Viron, Kyproksen, Latvian, Liettuan, Unkarin, Maltaan, Puolan, Slovenian ja Slovakian Euroopan unioniin liittymisen vuoksi annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 864/2004⁽¹⁾ 1 artiklan 20 kohdassa ja

— Velvoittaa vastaajana olevan toimielimen korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut:

— Perustamissopimusta tai sen täytäntöönpanosäädöksiä on rikottu, koska neuvosto on rikkonut Helleenien tasavallan liittymisestä Euroopan yhteisöihin tehdyn sopimuksen liitteenä olevan pöytäkirjan N:o 4 3 kohtaa, koska asetuksella N:o 864/2004 voimaan tullessa 29 päivänä syyskuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1782/2003 uudessa 110 b artiklassa ei säädetä puuvillan tuotannolle myönnettävästä tuesta.

— On tapahtunut olennainen muotovirhe, koska neuvosto ei ole perustellut sitä, minkä vuoksi asetuksen N:o 1782/2003 uudessa 110 b artiklassa on valittu kotahedelmän avautumisvaihe määrääväksi hetkeksi tuen myöntämistä varten.

— Harkintavaltaa on käytetty väärin, koska neuvosto on käyttänyt edellä mainitun pöytäkirjan N:o 4 6 kohdassa myönnettyä toimivaltaa, toisin sanoen kyseisessä pöytäkirjassa säädetyn puuvillaa koskevan tukijärjestelmän mukauttamismenettelyä eri tarkoituksessa kuin siinä, jota varten siitä on säädetty.

— Perustamissopimusta tai sen täytäntöönpanosäädöksiä on rikottu, koska neuvosto on kanteen kohteena olevat säännökset antaessaan loukannut yhteisön oikeuden yleisiä periaatteita, eli suhteellisuusperiaatetta, koska puuvillaa koskevan tukijärjestelmän uudistamisessa käytettävät keinot ovat ilmeisellä tavalla niiden tavoitteiden vastaiset, joita neuvosto on itselleen asettanut, ja koska lisäksi kyseisten tavoitteiden saavuttamiseksi oli olemassa muita, edullisempia keinoja, ja luottamuksensuojan periaatetta.

⁽¹⁾ EUVL L 161, 30.4.2004, s. 48. Korjaukset kyseisessä asetuksessa olleisiin virheisiin EUVL L 206, 9.6.2004, s. 20.

Euroopan yhteisöjen komission 23.7.2004 Alankomaiden kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-312/04)

(2004/C 228/64)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 23.7.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Alankomaiden kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat Günter Wilms ja Alexander Weimar.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. toteaa, että Alankomaiden kuningaskunta ei ole noudattanut yhteisöjen omista varoista tehdyn päätöksen 88/376/ETY, Euratom soveltamisesta 29 päivänä toukokuuta 1989 annetun neuvoston asetuksen (ETY, Euratom) N:o 1552/89⁽¹⁾ 2 artiklan 1 kohdan, 6 artiklan 2 kohdan, 10 artiklan 1 kohdan ja 11 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se

a) ei ole toteuttanut kaikkia tarvittavia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että ajanjaksona, joka jatkuu 1.1.1992 saakka, olisi oikea-aikaisesti todettu yhteisöjen oikeudet yhteisöjen omiin varoihin sellaisten sääntöjenvastaisuuksien tapauksessa, jotka liittyvät TIR-asiakirjoilla toteutettuihin kuljetuksiin

b) se on ajanjaksona, joka alkoi 1.1.1992 ja päättyi vuoden 1994 lopulla, todennut myöhässä yhteisöjen oikeuksia yhteisöjen omiin varoihin ja asettanut kyseiset varat myöhässä komission käyttöön useiden sellaisten sääntöjenvastaisuuksien tapauksessa, jotka liittyvät TIR-asiakirjoilla toteutettuihin kuljetuksiin

c) on kieltäytynyt maksamasta viivästyneistä määristä korkoa,

2. velvoittaa Alankomaiden kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio totesi vuonna 1997 Alankomaissa pidetyn tarkastuksen perusteella, että tullimaksuihin perustuvien omien varojen toteamisessa oli esiintynyt viivästyksiä. Viivästys koski selvittämättömiä TIR-asiakirjoja, jotka oli rekisteröity vuosina 1991—1993 ja joiden osalta Alankomaiden viranomaiset lähettivät maksuvaatimukset liian myöhään.

Huolimatta siitä, että ennen vuotta 1992 ei ollut erityistä säännöstä, jossa olisi ilmoitettu määräaika, jonka kuluessa lähtötoimipaikan on ryhdyttävä toimenpiteisiin sen jälkeen, kun kuljetus on suoritettu loppuun, tämän perusteella ei kuitenkaan voida päätellä, etteivät jäsenvaltiot ole velvollisia toimimaan ennen sääntöjenvastaisuuden toteamista ja tarpeen vaatiessa ennen sen paikan määrittämistä, jossa sääntöjenvastaisuus on tapahtunut. Alankomaiden viranomaiset eivät noudattaneet tarvittavaa huolellisuutta suojatakseen yhteisön taloudellisia etuja. Niissä tapauksissa, joista käsiteltävänä olevassa asiassa on kyse, maksuvaatimukset lähetettiin aikaisintaan 2 vuotta ja 4 ½ kuukautta ja myöhäisintään 2 vuotta ja 10 kuukautta asiakirjojen rekisteröimisen jälkeen. Komission mukaan näin pitkät ajat ovat ristiriidassa toiminnan tarkoituksenmukaisuuden kanssa.

Asiaa koskevassa yhteisön lainsäädännössä, luettuna yhdessä TIR-sopimuksen 11 artiklan kanssa, asetetaan 1.1.1992 alkaen erityiset määräajat, joiden kuluessa jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet. Komissio ei hyväksy Alankomaiden viranomaisten huomautuksia siitä, että mainitut määräajat on asetettu ainoastaan hallinnollisissa määräyksissä eikä säädöksissä ja ettei ole oikeudellisesti mahdollista ryhtyä perimään saatavia ennen kuin täydentävä vaatimusmenettely on saatettu loppuun.

Kuten komission toteuttamassa tarkastuksessa on ilmennyt, Alankomaat ryhtyi perintätoimenpiteisiin keskimäärin vuosi sen jälkeen, kun 15 kuukauden (lopullinen) määräaika oli päätynyt, ja näin tehdessään viivästyi yhteisöjen omien varojen asettamisessa komission käyttöön, minkä takia Alankomaat on velvollinen maksamaan korkoa viivästyneille määrille.

⁽¹⁾ EYVL L 155, s. 1.

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valencianan 12.7.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa R. M. Torres Aucejo vastaan Fondo de Garantía Salarial

(Asia C-314/04)

(2004/C 228/65)

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana on pyytänyt 12.7.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 26.7.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa R. M. Torres Aucejo vastaan Fondo de Garantía Salarial esitettyyn kysymykseen.

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana pyytää yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua kysymyksiin, jotka ovat samat kuin asiassa C-520/03⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUVL C 59, 6.3.2004.

Euroopan parlamentin 27.7.2004 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne

(Asia C-317/04)

(2004/C 228/66)

Euroopan parlamentti on nostanut 27.7.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Euroopan unionin neuvostoa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat R. Passos ja N. Lorenz, prosessiosoite Luxemburgissa.

Euroopan parlamentti vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

— kumoaa neuvoston 17.5.2004 tekemän päätöksen 2004/496/EY (1)

— velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Parlamentti esittää kanteensa tueksi viisi kanneperustetta.

Kahdessa ensimmäisessä kanneperusteessa kiistetään riidanalaisen päätöksen oikeudellinen perusta. Parlamentti katsoo ensinnäkin, ettei EY 95 artiklan käyttäminen ole perusteltua, kun otetaan huomioon erityisesti yhteisöjen tuomioistuimen viimeaikainen oikeuskäytäntö, joka koskee tämän määräyksen tulkintaa; EY 95 artikla ei sitä paitsi voi olla perustana yhteisön toimivallalle sopimuksen tekemiseen, koska sopimus koskee sellaista tietojen käsittelyä, joka on henkilötietojen suojasta annetun direktiivin 95/46/EY soveltamisalan ulkopuolella. Toiseksi sopimus edellyttää muutosta kyseisen direktiiviin, joka on annettu EY 251 artiklan mukaisessa menettelyssä, ja näin ollen se voidaan tehdä ainoastaan parlamentin puoltavan lausunnon jälkeen.

Kolmannessa kanneperusteessaan parlamentti katsoo, että sopimus loukkaa perusoikeuksia ja erityisesti henkilökohtaisten tietojen suojaa koskevaa oikeutta tämän oikeuden keskeisten näkökohtien osalta ja että sillä puututaan perusteettomasti yksityisyyteen, mikä on ristiriidassa Euroopan ihmisoikeussopimuksen 8 artiklan kanssa.

Neljäs kanneperuste koskee suhteellisuusperiaatteen loukkaamista erityisesti sen takia, että sopimuksessa määrätään liian monien matkustajia koskevien tietojen siirtämisestä ja että Yhdysvaltojen viranomaiset säilyttävät kyseiset tiedot liian kauan.

Lopuksi parlamentti vetoaa myös näin erityisiä ominaispiirteitä omaavaa toimea koskevien riittävien perustelujen puuttumiseen sekä EY 10 artiklan mukaisen lojaalin yhteistyön periaatteen loukkaamiseen, kun otetaan huomioon erittäin epätavalliset olosuhteet, jotka liittyvät riidanalaisen päätöksen tekemiseen sellaisen menettelyn aikana, joka koski oikeudellisia kysymyksiä selvästi esiin nostavista näkökohdista yhteisöjen tuomioistuimelle esitettyä lausuntopyyntöä 1/04.

(1) Lentoyhtiöiden PNR (Passenger Name Records) -tietojen käsittelemistä ja siirtämistä Yhdysvaltojen sisäisen turvallisuuden ministeriön alaiselle tulli- ja rajavalvontalaitokselle koskevan Euroopan yhteisön ja Amerikan yhdysvaltojen välisen sopimuksen tekemisestä 17 päivänä toukokuuta 2004 tehty neuvoston päätös 2004/496/EY (EUVL L 183, 20.5.2004, s. 83)

Euroopan parlamentin 27.7.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia C-318/04)

(2004/C 228/67)

Euroopan parlamentti on nostanut 27.7.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat H. Duintjer Tebbens ja A. Caiola, prosessiosoite Luxemburgissa.

Euroopan parlamentti vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

— kumoaa EY 230 artiklan nojalla Euroopan yhteisöjen komission 14.5.2004 tekemän päätöksen 2004/535/EY (1)

— velvoittaa Euroopan yhteisöjen komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Euroopan parlamentti esittää kanteensa tueksi neljä kanneperustetta, jotka koskevat komission toimivallan ylittämistä, direktiivin 95/46/EY keskeisten periaatteiden loukkaamista, perusoikeuksien loukkaamista ja suhteellisuusperiaatteen loukkaamista.

Komissio on tehnyt päätöksen toimivaltansa ylittäen noudattamatta henkilötietojen suojasta annetun perusdirektiivin 95/46/EY säännöksiä ja rikkoen erityisesti direktiivin 3 artiklan 2 kohdan ensimmäistä luetelmakohtaa, joka liittyy sellaisten toimintojen poissulkemiseen, jotka eivät kuulu yhteisön oikeuden soveltamisalaan.

Euroopan parlamentti korostaa lisäksi seuraavia näkökohtia: CBP (Yhdysvaltojen tulli- ja rajavartiolaitos) ei ole direktiivin 95/46/EY 25 artiklassa tarkoitettu kolmas maa; suojan riittävää tasoa koskevassa päätöksessä sallitaan siirrot muille Yhdysvaltojen viranomaisille sekä kolmansiin maihin; päätöksellä rikotaan direktiivin 95/46/EY 13 artiklaa, joka koskee poikkeuksia ja rajoituksia henkilötietojen käsittelyyn liittyviin periaatteisiin (rajoitukset ja poikkeukset, joista päättäminen on varattu jäsenvaltioille), ja CBP:lla on päätöksen perusteella suora pääsy matkustajarekisteritietoihin, mistä ei ole säädetty direktiivissä. Kun otetaan huomioon suojan riittävää tasoa koskevan päätöksen ja Euroopan yhteisön ja Yhdysvaltojen välillä tehdyn sopimuksen välinen keskinäinen riippuvuus, päätöstä on pidettävä soveltumattomana toimenpiteenä tavoitellun päämäärään eli matkustajarekisteritietojen siirroista päättämisen kannalta.

Toisessa kanneperusteessaan Euroopan parlamentti katsoo, että suojan riittävää tasoa koskevalla komission päätöksellä loukataan myös direktiivin 95/46/EY keskeisiä periaatteita. Erityisesti päätöksessä tarkoitettujen käsittelyn tarkoitus on yhteensopimaton alkuperäisen käsittelyn tarkoituksen kanssa; lakisääteinen käsittelyvelvollisuus puuttuu; perusdirektiivin periaatteita loukataan arkaluonteisten tietojen käsittelyn, tutustumisoikeuden ja liitännäisten oikeuksien osalta; oikeutta oikeussuojaan ei ole taattu ja siirtojen salliminen muille Yhdysvaltojen viranomaisille ja muihin maihin ilman mitään todellista ja tehokasta suojaa on ristiriidassa direktiivin 95/46/EY kanssa.

Euroopan parlamentti väittää kolmannessa kanneperusteessaan, että suojan riittävää tasoa koskevalla komission päätöksellä loukataan perusoikeuksia ja erityisesti yksityisyyttä koskevaa oikeutta ja ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen 8 artiklan mukaista henkilötietojen suojaa koskevaa oikeutta sellaisena kuin yhteisöjen tuomioistuin ja Euroopan ihmisoikeustuomioistuin sitä soveltavat.

Neljännessä kanneperusteessaan parlamentti väittää, että suojan riittävää tasoa koskevalla komission päätöksellä loukataan myös suhteellisuusperiaatetta erityisesti siitä syystä, että liiallinen määrä matkustajarekisteritietoja voidaan siirtää ja että Yhdysvaltojen viranomaiset voivat säilyttää nämä tiedot liian kauan.

(¹) Yhdysvaltojen tulli- ja rajavartiolaitokselle toimitettavien lentomat-kustajia koskevaan matkustajarekisteriin sisältyvien henkilötietojen suojan riittävästä tasosta 14 päivänä toukokuuta 2004 tehty komission päätös 2004/535/EY (EYVL L 235, s. 11)

Euroopan yhteisöjen komission 23.7.2004 Ranskan tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-319/04)

(2004/C 228/68)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 23.7.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Ranskan tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on G. Rozet ja prosessiosoite on Luxemburgissa.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

— toteaa, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut Euroopan yhteisön kansallisten varustamoyhdistysten keskusjärjestön (ECSA) ja Euroopan unionin kuljetusalojen ammattiliiton (FST) tekemästä, merenkulkijoiden työajan järjestämistä koskevasta sopimuksesta — Liite: Eurooppalainen sopimus

merenkulkijoiden työajan järjestämisestä 21 päivänä kesäkuuta 1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/63/EY (¹) 3 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, ja koska se ei ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle,

— velvoittaa Ranskan tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin täytäntöönpanolle säädetty määräaika on päättynyt 30.6.2002.

(¹) EYVL L 167, 2.7.1999, s. 33.

Euroopan yhteisöjen komission 27.7.2004 Luxemburgin suurherttuakuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-320/04)

(2004/C 228/69)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 27.7.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Luxemburgin suurherttuakuntaa vastaan. Kantajan asiamies on D. Martin, prosessiosoite Luxemburgissa.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

— toteaa, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut rodusta tai etnisestä alkuperästä riippumattoman yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta 29 päivänä kesäkuuta 2000 annetun neuvoston direktiivin 2000/43/EY (¹) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä;

— velvoittaa Luxemburgin suurherttuakunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin täytäntöönpanon määräaika päättyi 19.7.2003.

(¹) EYVL L 180, 19.7.2000, s. 22.

Euroopan yhteisöjen komission 2.8.2004 Luxemburgin suurherttuakuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-333/04)

(2004/C 228/70)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 2.8.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Luxemburgin suurherttuakuntaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat Denis Martin ja Horstpeter Kreppel, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

— toteaa, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut vähimmäisvaatimuksista räjähdyskelpoisten ilma-seosten aiheuttamalle vaaralle mahdollisesti alttiiksi joutuvien työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden suojelun parantamiseksi (viidestoista direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi) 16 päivänä syyskuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/92/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteita, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä

— velvoittaa Luxemburgin suurherttuakunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin täytäntöönpanoa varten varattu määräaika päättyi 30.6.2003.

⁽¹⁾ EYVL L 23, 28.1.2000, s. 57.

Asian C-322/02 poistaminen rekisteristä⁽¹⁾

(2004/C 228/72)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 17.5.2004 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-322/02 (Sozialgericht Augsburgin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Eva-Maria Weller vastaan Deutsche Angestellten-Krankenkasse.

⁽¹⁾ EYVL C 289, 23.11.2002.

Asian C-349/02 poistaminen rekisteristä⁽¹⁾

(2004/C 228/73)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 3.5.2004 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-349/02, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Italian tasavalta.

⁽¹⁾ EYVL C 289, 23.11.2002.

Asian C-450/02 poistaminen rekisteristä⁽¹⁾

(2004/C 228/74)

Asian C-257/02 poistaminen rekisteristä⁽¹⁾

(2004/C 228/71)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 6.5.2004 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-257/02 (l'Oberster Gerichtshofin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Stuij en de Man B.V. vastaan Itävallan tasavalta.

⁽¹⁾ EYVL C 247, 12.10.2002.

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 5.5.2004 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-450/02 (Bundesfinanzhofin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Finanzamt Kassel-Goethestraße vastaan Qualitair Engineering Services Ltd.

⁽¹⁾ EUVL C 70, 22.3.2003.

Asian C-454/02 poistaminen rekisteristä ⁽¹⁾

(2004/C 228/75)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 8.6.2004 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-454/02 (Bundessozialgerichtin esittämä ennakkoratkaisupyynnö), Karin Bautz vastaan AOK Baden-Württemberg.

⁽¹⁾ EUVL C 70, 22.3.2003.

Asian C-474/03 poistaminen rekisteristä ⁽¹⁾

(2004/C 228/77)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 17.5.2004 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-474/03, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Helleenien tasavalta.

⁽¹⁾ EUVL C 7, 10.1.2004.

Asian C-76/03 poistaminen rekisteristä ⁽¹⁾

(2004/C 228/76)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 10.5.2004 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-76/03, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Itävallan tasavalta.

⁽¹⁾ EUVL C 83, 5.4.2003.

Asian C-538/03 poistaminen rekisteristä ⁽¹⁾

(2004/C 228/78)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 24.6.2004 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-538/03, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Saksan liittotasavalta.

⁽¹⁾ EUVL C 71, 20.3.2004.

ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

10 päivänä kesäkuuta 2004,

yhdistetyt asiat T-153/01 ja T-323/01, Mercedes Alvarez
Moreno vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾*(Henkilöstö — Ylimääräinen toimihenkilö — Konferenssi-
tulkki — Muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuh-
teen ehtojen 74 artikla — Palvelussuhteen päättyminen)*

(2004/C 228/79)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Yhdistetyissä asioissa T-153/01 ja T-323/01, Mercedes Alvarez Moreno, kotipaikka Berliini (Saksa), asiassa T-153/01, edustajinaan aluksi asianajajat G. Vandersanden ja D. Dugois, sittemmin asianajaja G. Vandersanden, ja asiassa T-323/01, asianajajat G. Vandersanden ja L. Levi, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään aluksi F. Clotuche-Duvieusart ja M. Langer, sittemmin F. Clotuche-Duvieusart ja D. Martin), jossa kantaja vaatii yhtäältä komission 13. ja 23.2.2001 päivätyjen niiden kirjeiden kumoamista, joilla kantajalle ilmoitettiin, että komissio ei enää voinut ottaa palvelukseen yli 65 vuotiaita konferenssitulkkia, ja toisaalta vahingonkorvauksia, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. García-Valdecasas sekä tuomarit P. Lindh ja J. D. Cooke, kirjaaja: hallintovirkamies J. Palacio González, on 10.6.2004 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Asian T-153/01 kanne jätetään tutkimatta.
- 2) Asiassa T-323/01 kumotaan 23.2.2001 tehty päätös.
- 3) Asian T-323/01 kanne hylätään muilta osin.
- 4) Asiassa T-153/01 kumpikin asianosainen vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.
- 5) Komissio vastaa kaikista asiassa T-323/01 aiheutuneista oikeudenkäyntikuluista.

⁽¹⁾ EYVL C 275, 29.9.2001.YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

10 päivänä kesäkuuta 2004,

asiassa T-258/01, Pierre Eveillard vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾*(Henkilöstö — Kurinpitäjärjestelmä — Ikälisien alentaminen
— Henkilöstösääntöjen 11 ja 14 artikla — Komission raken-
nusten vartioimisesta tehty sopimus)*

(2004/C 228/80)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-258/01, Pierre Eveillard, Euroopan yhteisöjen komission virkamies, kotipaikka Bryssel (Belgia), (edustajanaan asianajaja L. Vogel), prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään J. Curral), jossa kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan 25.6.2001 tehdyn komission päätöksen, jolla hylättiin kantajan 13.3.2001 tekemä valitus, jossa tämä riitautti nimittävän viranomaisen 19.12.2000 tekemän päätöksen, jolla kantajalle määrättiin kurinpitoseuraamuksena kahden ikälisän alentaminen, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Lindh sekä tuomarit García-Valdecasas ja J. D. Cooke, kirjaaja: hallintovirkamies I. Natsinas, on 10.6.2004 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Nimittävän viranomaisen 19.12.2000 tekemä päätös, jolla kantajalle määrättiin kurinpitoseuraamuksena kahden ikälisän alentaminen, kumotaan.
- 2) Komissio veloitetaan korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 369, 22.12.2001.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,**

10 päivänä kesäkuuta 2004,

**asiassa T-276/01, Mély Garroni vastaan Euroopan parla-
mentti ⁽¹⁾**

**(Henkilöstö — Ylimääräinen toimihenkilö — Muuhun henki-
löstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 74 artikla —
Palvelussuhteen päättyminen)**

(2004/C 228/81)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-276/01, Mély Garroni, kotipaikka Rooma (Italia), edustajanaan asianajaja G. Vandersanden, vastaan Euroopan parlamentti (asiamiehinään H. von Herten ja J. de Wachter, prosessiosoite Luxemburgissa), jossa kantaja vaatii yhtäältä sen päätöksen kumoamista, jonka mukaan palvelukseen ei enää oteta 65 vuotta täyttäneitä konferenssitulkkveja, ja toisaalta vahingonkorvausta, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. García-Valdecasas sekä tuomarit P. Lindh ja J. D. Cooke, kirjaaja: johtava hallintovirkamies J. Palacio González, on 10.6.2004 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Parlamentin 24.1.2001 tehty päätös ja parlamentin 20.7.2001 tehty päätös, jolla hylätään kantajan valitus, hylätään.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Parlamentti veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 3, 5.1.2002.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,**

10 päivänä kesäkuuta 2004,

**asiassa T-307/01, Jean-Paul François vastaan Euroopan
yhteisöjen komissio ⁽¹⁾**

**(Henkilöstö — Kurinpitäjärjestelmä — Ikälisien alentaminen
— Komission rakennusten vartioimisesta tehty sopimus —
Kohtuullinen aika — Rikosoikeudenkäynti — Vahingonkor-
vauskanne)**

(2004/C 228/82)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-307/01, Jean-Paul François, Euroopan yhteisöjen komission virkamies, kotipaikka Wavre (Belgia), edustajanaan asianajaja A. Colson, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, (asiamiehenään J. Currall, avustajanaan asianajaja B. Wägenbauer, prosessiosoite Luxemburgissa), jossa kantaja vaatii yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan 5.4.2001 tehdyn komission päätöksen, jolla kantajalle on määrätty kurinpitoseuraamuksena yhden ikälisän alentaminen, ja toisaalta määräämään korvausta aineellisesta vahingosta ja henkisestä kärsimyksestä, jota kantaja

arvioi itselleen aiheutuneen, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Lindh sekä tuomarit R. García-Valdecasas ja J. D. Cooke, kirjaaja: hallintovirkamies I. Natsinas, on 10.6.2004 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1. Komissio 5.4.2001 tekemä päätös, jolla kantajalle on määrätty kurinpitoseuraamuksena yhden ikälisän alentaminen, kumotaan.
2. Komissio veloitetaan suorittamaan kantajalle 8 000 euron suuruinen korvaus hänelle aiheutuneesta henkisestä kärsimyksestä.
3. Komissio veloitetaan korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 56, 2.3.2002.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,**

22 päivänä kesäkuuta 2004,

**asiassa T-185/02, Claude Ruiz-Picasso ym. vastaan sisä-
markkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)
(SMHV) ⁽¹⁾**

**(Yhteisön tavaramerkki — Asetus N:o 40/94 — Väite —
Sekaannusvaara — Hakemus sanamerkin PICARO rekiste-
roimisestä yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi sana-
merkki PICASSO)**

(2004/C 228/83)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Asiassa T-185/02, Claude Ruiz-Picasso, kotipaikka Pariisi (Ranska), Paloma Ruiz-Picasso, kotipaikka Lontoo (Yhdistynyt kuningaskunta), Maya Widmaier-Picasso, kotipaikka Pariisi, Marina Ruiz-Picasso, kotipaikka Geneve (Sveitsi), Bernard Ruiz-Picasso, kotipaikka Pariisi, edustajanaan asianajaja C. Gielen, vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamiehinään G. Schneider ja U. Pflighar), jossa toisena asianosaisena SMHV:n valituslautakunnassa käydyssä menettelyssä on DaimlerChrysler AG, kotipaikka Stuttgart (Saksa), edustajanaan asianajaja S. Völker, prosessiosoite Luxemburgissa, ja jossa kantajat ovat nostaneet kanteen SMHV:n kolmannen valituslautakunnan 18.3.2002 tekemästä päätöksestä (asia R 0247/2001-3), joka koskee "Picasson perikunnan" ja DaimlerChrysler AG:n välistä väitemenettelyä, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja N. J. Forwood sekä tuomarit J. Pirrung ja A. W. H. Meij, kirjaaja: hallintovirkamies D. Christensen, on 22.6.2004 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1. Kanne hylätään.
2. Kantajat veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 202, 24.8.2002.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,**

24 päivänä kesäkuuta 2004,

asiassa T-190/02, Anita Jannice Österholm vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Vuosilomasta vähennetty poissaolo — Määräaika — Oikeussuojan tarpeen puuttuminen — Tutkimatta jättäminen)

(2004/C 228/84)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-190/02, Anita Jannice Österholm, kotipaikka Tukholma (Ruotsi), edustajanaan asianajaja J. R. Iturriagoitia Bassas, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään J. Currall ja V. Joris, avustajanaan A. Dal Ferro, prosessiosoite Luxemburgissa), jossa kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan komission päätöksen, jolla kantajan poissaolo 8.—31.7.2000 vähennettiin hänen vuosilomastaan, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. Azizi sekä tuomarit M. Jaeger ja F. Dehousse, kirjaaja: hallintovirkamies I. Natsinas, on 24.6.2004 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1. Kanne jätetään tutkimatta.
2. Kukin osapuoli vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EYVL C 202, 24.8.2002.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,**

22 päivänä kesäkuuta 2004,

asiassa T-66/03, Koffiebranderij en Theehandel "Drie Mollen sinds 1818" BV vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Väittemenettely — Sanaosan Galaxia sisältävän kuviomerkin rekisteröintiä yhteisön tavaramerkiksi koskeva hakemus — Aikaisemmat kansalliset ja kansainväliset sanamerkit GALA — Suhteellinen hylkäysperuste — Väitteen hylkääminen — Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2004/C 228/85)

(Oikeudenkäyntikieli: englantia)

Asiassa T-66/03, Koffiebranderij en Theehandel "Drie Mollen sinds 1818" BV, kotipaikka 's-Hertogenbosch (Alankomaat), edustajanaan asianajaja P. Steinhauser, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamiehinään J. Novais Gonçalves ja S. Laitinen), SMHV:n valituslautakunnassa käydyin menettelyn vastapuolena Manuel Nabeiro Silveira, Lda, kotipaikka Campo

Maior (Portugali), jossa kantaja on nostanut kanteen SMHV:n toisen valituslautakunnan 17.12.2002 tekemästä päätöksestä (asia R 270/2001-2), joka koskee Koffiebranderij en Theehandel "Drie Mollen sinds 1818" BV:n ja Manuel Nabeiro Silveira, Lda:n välistä väittemenettelyä, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: puheenjohtaja J. Pirrung sekä tuomarit A. W. H. Meij ja N. J. Forwood, kirjaaja: hallintovirkamies J. Plingers, on 22.6.2004 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1. Kanne hylätään.
2. Kantaja veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 124, 24.5.2003.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,**

10 päivänä kesäkuuta 2004,

asiassa T-315/02, Svend Klitgaard vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾

(Välityslauseke — PLAN-ohjelman D-osan puitteissa tehty sopimus — Matkakulut — Perintäkulut — Maksun viivästyminen)

(2004/C 228/86)

(Oikeudenkäyntikieli: tanska)

Asiassa T-315/02, Svend Klitgaard, kotipaikka Skørping (Tanska), edustajanaan asianajaja S. Koll Espensen, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään H. Støvlbæk ja C. Giolito, avustajanaan asianajaja P. Heidmann, prosessiosoite Luxemburgissa), jossa kantaja on nostanut EY 238 artiklan nojalla kanteen, jossa hän vaatii vastaajaa korvaamaan 19 867,40 euroa, joihin on lisättävä viivästyskorko ja joiden kantaja väittää hänelle aiheutuneen Plant Life Assessment Network (PLAN) -ohjelman D-osaan kuuluvan sopimuksen nro 32.0166 täytäntöönpanon yhteydessä, sekä perintäkulut, joihin on myös lisättävä viivästyskorko yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Lindh sekä tuomarit R. García-Valdecasas ja J. D. Cooke, kirjaaja: hallintovirkamies D. Christensen, on 10.6.2004 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Kantaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja hänet veloitetaan korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 323, 21.12.2002.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,**

10 päivänä kesäkuuta 2004,

**asiassa T-330/03, Xanthippi Liakoura vastaan Euroopan
unionin neuvosto ⁽¹⁾**

**(Henkilöstö — Ylentämättä jättäminen — Kumoamiskanne
ja vahingonkorvauskanne)**

(2004/C 228/87)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-330/03, Xanthippi Liakoura, Euroopan unionin neuvoston virkamies, kotipaikka Bryssel (Belgia), edustajanaan asianajaja J. A. Martin, vastaan Euroopan unionin neuvosto (asiamiehinään M. Sims ja F. Anton), jossa kantaja vaatii neuvoston sen päätöksen kumoamista, jolla kantaja jätettiin ylentämättä palkkaluokkaan C 1 vuoden 2002 ylennyskierröksellä, sekä vahingonkorvauksia, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (yhden tuomarin kokoonpano: P. Lindh), kirjaaja: hallintovirkamies I. Natsinas, on 10.6.2004 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1. Kanne hylätään.

2. Kumpikin asianosainen vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 289, 29.11.2003.

**ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN
MÄÄRÄYS,**

26 päivänä toukokuuta 2004,

asiassa T-165/02, Enrique José Lloris Maeso vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾

**(Kumoamiskanne — Kantajan passiivisuus — Lausunnon
antaminen asiassa raukeaa)**

(2004/C 228/88)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

Asiassa T-165/02, Enrique José Lloris Maeso, kotipaikka Valencia (Espanja) (edustajanaan asianajaja Julian Bosch Abaraca) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään Julian Currall, avustajinaan asianajajat José Rivas Andrés ja Juan José Gutierrez Gisber, prosessiosoite Luxemburgissa), jossa kantaja on vaatinut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan kilpailun KOM/A/10/01 valintalautakunnan päätöksen antaa kantajalle esivalintavaiheessa sellainen piste-määrä, jonka perusteella hän ei voinut osallistua kyseisen kilpailun kirjallisiin kokeisiin, ensimmäisen oikeusasteen

tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. Pirrung sekä tuomarit A. W. H. Meij ja N. J. Forwood, kirjaaja: H. Jung, on antanut 26.5.2004 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

1) Lausunnon antaminen asiassa raukeaa.

2) Kantaja velvoitetaan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 261, 26.10.2002.

**ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN
MÄÄRÄYS,**

14 päivänä kesäkuuta 2004,

**asiassa T-267/02, Rewe-Zentral AG vastaan sisämarkki-
noiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)
(SMHV) ⁽¹⁾**

**(Yhteisön tavaramerkki — Rekisteröinnin osittainen epä-
minen — Väitteen peruuttaminen — Lausunnon antamisen
raukeaminen)**

(2004/C 228/89)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Asiassa T-267/02, Rewe-Zentral AG, kotipaikka Cologne (Saksa), edustajinaan asianajajat H. Eichmann, G. Barth, U. Blumenröder, C. Niklas-Falter, M. Kinkeldey, K. Brandt, A. Franke, U. Stephani, B. Allekotte, E. Pfrang, K. Lochner ja B. Ertle vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV), asiamiehinään J. Weberndorfer ja G. Schneider, väliintulijana ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa Fritidsresor AB, kotipaikka Tukholma, edustajanaan asianajaja U. Sander, jossa kantaja on nostanut kanteen SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan 1.7.2002 tekemästä päätöksestä (asia R 888/2000-1), joka koskee merkin Atlasreisen rekisteröimistä yhteisön tavaramerkiksi, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Pirrung, sekä tuomarit A. W. H. Meij ja I. Pelikánová, kirjaaja: H. Jung, on antanut 14.6.2004 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

1) Lausunnon antaminen kanteesta raukeaa.

2) Kukin asianosainen vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EYVL C 289, 23.11.2002.

**ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN
MÄÄRÄYS,**

7 päivänä kesäkuuta 2004,

asiassa T-333/02, Gestoras Pro-Amnistía ym. vastaan Euroopan unionin neuvosto ⁽¹⁾

(Vahingonkorvauskanne — Oikeus- ja sisäasiat — Neuvoston yhteinen kanta — Terroritekoihin sekaantuneisiin henkilöihin, ryhmiin ja yhteisöihin liittyvät toimenpiteet — Toimivallan selvä puuttuminen — Selvästi perusteeton kanne)

(2004/C 228/90)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-333/02, Gestoras Pro-Amnistía, Juan Mari Olano Olano, kotipaikka Gradignan (Ranska), Julien Zelarain Errasti, kotipaikka Madrid (Espanja), edustajinaan asianajaja D. Rouget, vastaan Euroopan unionin neuvosto (asiamiehinään M. Vitsentzatos ja M. Bauer), jota tukee Espanjan kuningaskunta, jota edustaa asiamies, jolla on prosessiosoite Luxemburgissa, sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamiehinään aluksi P. Ormond ja sittemmin C. Jackson, prosessiosoite Luxemburgissa), jossa on kyse vahingonvaatimuksesta, jolla kantajat vaativat korvausta vahingosta, jota ne väittävät kärsineensä sen vuoksi, että Gestoras Pro-Amnistía -järjestö kirjattiin erityistoimenpiteiden toteuttamisesta terrorismiin torjumiseksi 27 päivänä joulukuuta 2001 hyväksytyn neuvoston yhteisen kannan 2001/931/YUTP (EYVL L 344, s. 93), erityistoimenpiteiden toteuttamisesta terrorismin torjumiseksi hyväksytyn yhteisen kannan 2001/931/YUTP ajantasaistamisesta 2 päivänä toukokuuta 2002 hyväksytyn neuvoston yhteisen kannan 2002/340/YUTP (EYVL L 116, s. 75) sekä yhteisen kannan 2001/931/YUTP ajantasaistamisesta ja yhteisen kannan 2002/340/YUTP kumoamisesta 17 päivänä kesäkuuta 2002 hyväksytyn yhteisen kannan 2002/462/YUTP (EYVL L 160, s. 32) 1 artiklassa tarkoitettujen henkilöiden, ryhmien ja yhteisöjen luetteloon, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. Pirrung sekä tuomarit A. W. H. Meij ja N. J. Forwood, kirjaaja: H. Jung, on antanut 7.6.2004 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

1) Kanne hylätään.

2) Kukin asianosainen vastaa omistaa oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EYVL C 19, 25.1.2003.

**ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN
MÄÄRÄYS,**

27 päivänä toukokuuta 2004,

asiassa T-358/02, Deutsche Post AG ja DHL International Srl vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾

(Valtiontuet — Komission antama hyväksyntä Italian viranomaisten Poste Italianelle myöntämille tuille — Kilpailijoiden nostama kumoamiskanne — Tutkimatta jättäminen)

(2004/C 228/91)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Asiassa T-358/02, Deutsche Post AG, kotipaikka Bonn (Saksa) ja DHL International Srl, kotipaikka Rozzano (Italia), edustajinaan asianajajat J. Sedemund ja T. Lübbig, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään V. Di Bucci, J. Flett ja V. Kreuzschitz), jota tukevat Italian tasavalta (asiamiehinään aluksi U. Leanza ja sittemmin I. Braguglia, prosessiosoite Luxemburgissa) ja Poste Italiane SpA, kotipaikka Rooma (Italia), edustajinaan solicitor B. O'Connor ja asianajaja A. Fratini, jossa kantajat vaativat valtiontuista, jotka Italia on myöntänyt Poste Italiane SpA:lle (entinen Ente Poste Italiane) 12 päivänä maaliskuuta 2001 tehdyn komission päätöksen 2002/782/EY (EYVL L 282, s. 29) kumoamista, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa (laajennettu toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. Pirrung sekä tuomarit V. Tiili, A. W. H. Meij, M. Vilaras ja N. J. Forwood, kirjaaja: H. Jung, on 27.5.2004 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

1. Kanne jätetään tutkimatta.

2. Kantajat vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan ja ne veloitetaan korvaamaan komission ja Poste Italiane SpA:n oikeudenkäyntikulut. Italian tasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 44, 22.2.2003.

**ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN
MÄÄRÄYS,**

2 päivänä heinäkuuta 2004,

asiassa T-9/03, COLDIRETTI — Federazione Regionale Coltivatori Diretti della Sardegna ja CIA vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾

(Valtiontuet — Kumoamis- ja vahingonkorvauskanne — Päätös, jossa tukijärjestelmä todetaan yhteismarkkinoille soveltumattomaksi — Kyseiseen tukijärjestelmään kuuluvien potentiaalisten tuensaajien edustajien nostama kanne — Tutkimatta jättäminen)

(2004/C 228/92)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Asiassa T-9/03, COLDIRETTI — Federazione Regionale Coltivatori Diretti della Sardegna, kotipaikka Calagria (Italia), CIA —

Confederazione Italiana Agricoltori della Sardegna, kotipaikka Calagria (Italia) edustajinaan asianajajat G. Dore ja F. Ciulli, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään: V. di Bucci, prosessiosoite Luxemburgissa), jossa pääasian kantaja on vaatinut, että valtioneudesta, jota Italia aikoo myöntää Sardinian aluelain nro 21/2000 21 pykälän mukaisesti muita polttoaineita kuin metaania käyttäville maatalousalan yrityksille, 7 päivänä toukokuuta 2002 tehty komission päätös nro 2002/785/EY kumotaan sekä toissijaisesti, että kyseisen päätöksen johdosta kantajille väitetyksi aiheutunut vahinko korvataan, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien (laajennettu toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: J. Pirrung, presidentti, sekä tuomarit A. W. H. Meij, N. J. Forwood, I. Pelikánová ja S. S. Papasavvas, kirjaaja: H. Jung, on antanut 2.7.2004 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Kantajat veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EUVL C 55, 8.3.2003.

ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS,

27 päivänä toukokuuta 2004,

asiassa T-61/03, Irwin Industrial Tool Co vastaan Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (OHMI) (¹)

(Yhteisön tavaramerkki — Sanamerkki QUICK-GRIP — Ehdoton hylkäysperuste — Kuvailevuus — Asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohta — Rekisteröinnin epäminen — Selvästi täysin perusteeton kanne)

(2004/C 228/93)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Asiassa T-61/03, Irwin Industrial Tool Co., kotipaikka Hoffman Estates, Illinois (Yhdysvallat), edustajanaan G. Farrington, vastaan Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (OHMI) (asiamiehinaan G. Humphreys ja S. Laitinen), jossa kantaja on nostanut kanteen OHMI:n kolmannen valituslautakunnan 20.11.2002 tekemästä päätöksestä (asia R 110/2002-3), jolla valituslautakunta on evännyt sanamerkin QUICK-GRIP rekisteröimisen yhteisön tavaramerkiksi, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: H. Legal, joka hoitaa puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit V. Tiili ja M. Vilaras, kirjaaja: H. Jung, on antanut 27.5.2004 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Kantaja veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EUVL C 101, 26.4.2003.

ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS,

9 päivänä kesäkuuta 2004,

asiassa T-96/03, Manel Camós Grau vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) latinalaisamerikkalaisia suhteita hoitavan laitoksen hallinnointia ja rahoitusta koskeva tutkimus — Tutkijalle mahdollisesti aiheutuva eturistiriita — Ryhmän tutkijan päätös vetäytyä tehtävästään — Kumoamiskanne — Valmistelevat toimet — Tutkimatta jättäminen)

(2004/C 228/94)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-96/03, Manel Camós Grau, Euroopan yhteisöjen komission virkamies, kotipaikka Bryssel (Belgia), edustajanaan asianajaja M.-A. Lucas, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinaan: ensin H. van Lier ja sitten J.-F. Pasquier ja C. Ladenburger, prosessiosoite Luxemburgissa), jossa kantaja on vaatinut ensinnäkin Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) 17.5.2002 tekemän päätöksen, jolla eturistiriitojen välttämiseksi siirretään syrjään latinalaisamerikkalaisia suhteita hoitavaan laitokseen liittyvän tutkimuksen tutkija ilman selvitystä hänen suorittamistaan tehtävistä, sekä kantajan kyseiseen päätökseen 29.7.2002 tekemää valitusta koskevan implisiittisen hylkäyspäätöksen kumoamista ja toisaalta korvausta niistä väitetyistä henkistä ja ammattiuraan liittyvistä vahingoista, jotka ovat aiheutuneet kyseisistä päätöksistä, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja H. Legal, tuomarit V. Tiili ja M. Vilaras, kirjaaja: H. Jung, on antanut 9.6.2004 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Jokainen osapuoli vastaa itse oikeudenkäyntikuluistaan.*

(¹) EUVL C 112, 10.5.2003.

**ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN
MÄÄRÄYS,**

2 päivänä kesäkuuta 2004,

**asiassa T-123/03, Pfizer Ltd vastaan Euroopan yhteisöjen
komissio ⁽¹⁾**

(Ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä — Ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä annetun direktiivin 2001/83/EY 32 artiklan mukaisen menettelyn aloittaminen direktiivin 30 artiklan nojalla — Kumoamiskanne — Kannekelpoinen toimi — Valmisteluasiakirja — Tutkimatta jättäminen)

(2004/C 228/95)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Asiassa T-123/03, Pfizer Ltd, kotipaikka Sandwich, Kent (Yhdistynyt kuningaskunta), edustajanaan D. Anderson, K. Bacon, asianajajat I. Dodds-Smith ja T. Fox vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään H. Stvøvlbaek ja X. Lewis, prosessiosoite Luxemburgissa), jonka tarkoituksena on saada kumotuksi komission 6.1.2003 tekemä päätös, jolla on aloitettu ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä 6.11.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/83/EY (EYVL L 311, s. 67) 30 artiklan mukaisesti menettely Lopid-nimisen lääkevalmisteen arvioimiseksi Euroopan lääkearviointiviraston EMEA:n toimesta, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja H. Legal sekä tuomarit V. Tiili ja M. Vilaras, kirjaaja: H. Jung, on antanut 2.6.2004 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) Kanne jätetään tutkimatta.
- 2) Kantaja veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL L 171, 19.7.2003.

**ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN
MÄÄRÄYS,**

25 päivänä toukokuuta 2004,

**Asiassa T-264/03, Jürgen Schmoltdt ym. vastaan Euroopan
yhteisöjen komissio ⁽¹⁾**

(Kumoamiskanne — Kanteen nostamiselle asetettu määräaika — Luonnolliset henkilöt ja oikeushenkilöt — Säädökset, jotka koskevat niitä erikseen — Päätös —

Lämmöneristeitä koskevat standardit — Tutkimatta jättäminen)

(2004/C 228/96)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Asiassa T-264/03, Jürgen Schmoltdt, kotipaikka Dallgow-Döberitz (Saksa), Kaefer Isoliertechnik GmbH & Co. KG, kotipaikka Bremen (Saksa), ja Hauptverband der Deutschen Bauindustrie eV, kotipaikka Berliini (Saksa), edustajanaan asianajaja H.-P. Schneider, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään K. Wiedner, avustajanaan asianajaja A. Böhlke, prosessiosoite Luxemburgissa, jossa kantajat vaativat lämmöneristetuotteisiin, geotekstiileihin, kiinteisiin palonsammutusjärjestelmiin ja kipsiharkkoihin ja -laattoihin liittyvien standardien viitenumeroiden julkaisemisesta annetun neuvoston direktiivin 89/106/ETY mukaisesti 9 päivänä huhtikuuta 2003 tehdyn komission päätöksen 2003/312/EY (EYVL L 114, s. 50) 1 artiklan kumoamista liitteen taulukon 1 yhteydessä, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa puheenjohtaja J. Azizi sekä tuomarit M. Jaeger ja F. Dehousse, kirjaaja: H. Jung, on antanut 25.5.2004 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) Kanne jätetään tutkimatta.
- 2) Kantajat vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan sekä vastaajan oikeudenkäyntikuluista välitoimimennettelystä T-264/03 R aiheutuneet oikeudenkäyntikulut mukaan luettuna.

⁽¹⁾ EUVL C 239, 4.10.2003.

Ryanair Limitedin 25.5.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-196/04)

(2004/C 228/97)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Ryanair Limited, Dublin, Irlanti, on nostanut 25.5.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajat ovat asianajajat D. Gleeson, A. Collins ja V. Power.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa

— kumoaa Vallonian alueen ja Brussels South Charleroi-lentoaseman Ryanair-lentoyhtiölle myöntämistä eduista lentoyhtiön aloittaessa toimintansa Charleroisissa 12.2.2004 tehdyn päätöksen

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja on lentoyhtiö, jonka erikoisalana ovat halpalennot. Kun kantaja avasi toimipaikan Brussels South Charleroi Airport -lentoasemalla, Belgian Vallonian hallintoalue toteutti tiettyjä tukitoimenpiteitä kantajan hyväksi. Komissio katsoi riidanalaisessa päätöksessä, että osa näistä toimenpiteistä eli lentokentän laskeutumismaksujen alentaminen sekä maahuolintapalvelujen hinnanalennukset ovat EY 87 artiklassa tarkoitettua yhteismarkkinoille soveltumatonta valtiontukea. Samassa päätöksessä katsottiin, että tietyt muut lentokentän kantajalle myöntämät tukitoimenpiteet soveltuvat tietyin edellytyksin yhteismarkkinoille.

Kantaja väittää päätöksen kumoamista koskevan kanteensa tueksi, että EY 253 artiklassa määrättyä perusteluvollisuutta on loukattu. Kantaja väittää erityisesti, että riidanalaisessa päätöksessä ei perustella, miksi Vallonian hallintoaluetta ja lentokenttää pidetään itsenäisinä yksikköinä, vaikka kyseinen alue omistaa lentokentän ja valvoo sen toimintaa. Kantaja väittää lisäksi, että päätöksessä jätetään perustelematta, miksi siinä pidetään Vallonian hallintoaluetta lainsäätäjänä/sääntelyviranomaisena eikä lentokentän omistajana, ja että komissio ei tarkastellut muiden lentokenttien toimintaa koskevia todisteita eikä arvioinut lentokentän liiketoimintasuunnitelmaa asianmukaisesti.

Kantaja katsoo myös, että EY 87 artiklaa on sovellettu virheellisesti, koska kaikki tämän artiklan 1 kohdassa mainitut seikat eivät täyttyneet, objektiivisesti tarkasteltuna sopimus ei ole valtiontukea, ja komissio ei tarkastellut tilannetta sekä väitetyt tuenantajan että tuensaajan näkökulmasta.

Monique Negenmanin 21.6.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne**(Asia T-255/04)**

(2004/C 228/98)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Monique Negenman, kotipaikka Roosendaal (Alankomaat), on 21.6.2004 nostanut Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Lucas Vogel.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa nimittävän viranomaisen 8.3.2004 tekemän (ja 11.3.2004 tiedoksi annetun) päätöksen, jolla hylättiin kantajan 25.11.2003 tekemä valitus 23.10.2003 ja 30.10.2003 tehdyistä hallintopäätöksistä, joilla vahvistettiin kantajan äitiysloman alkamis- ja päättymispäivä
- velvoittaa vastaajan suorittamaan 10 000 euron suuruisen vahingonkorvauksen, sillä nimenomaisella varauksella, että

kyseistä summaa myöhemmin korotetaan, alennetaan tai täsmennetään

- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tämän asian kantaja katsoo, että nimittävä viranomaisen laski virheellisesti kantajan äitiysloman alkamis- ja päättymispäivän.

Kantaja vetoaa vaatimustensa tueksi henkilöstösääntöjen 58 artiklan (sellaisena kuin se oli voimassa ennen 1.5.2004) rikkomiseen ja erityisesti henkilöstösääntöjen 35 artiklassa vahvistetun luottamuksensuojan periaatteen loukkaamiseen siltä osin kuin nimittävä viranomaisen vahvisti kantajan äitiysloman alkamis- ja päättymispäivän ottamalla huomioon synnytyksen todellisen päivämäärän, vaikka henkilöstösääntöjen edellä mainitun 58 artiklan mukaan äitiysloma alkaa kuusi viikkoa ennen sitä synnytyksen todennäköistä päivämäärää, joka ilmoitetaan kyseessä olevan virkamiehen toimittamassa lääkärintodistuksessa.

Asian T-306/99 poistaminen rekisteristä ⁽¹⁾

(2004/C 228/99)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen laajennetun toisen jaoston puheenjohtajan 11.5.2004 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia T-306/99, Oliecentrum Nederland B. V., jota tukee Alankomaiden kuningaskunta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio.

⁽¹⁾ EYVL C 63, 4.3.2000.**Asian T-307/99 poistaminen rekisteristä ⁽¹⁾**

(2004/C 228/100)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen laajennetun toisen jaoston puheenjohtajan 11.5.2004 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia T-307/99, Oliecentrum Strijbos B. V., jota tukee Alankomaiden kuningaskunta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio.

⁽¹⁾ EYVL C 63, 4.3.2000.

Asian T-308/99 poistaminen rekisteristä ⁽¹⁾

(2004/C 228/101)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen laajennetun toisen jaoston puheenjohtajan 24.5.2004 antamalla määräyksellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia T-308/99, H. Peeters Service B. V., jota tukee Alankomaiden kuningaskunta, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio.

(¹) EYVL C 63, 4.3.2000.

Asian T-310/99 poistaminen rekisteristä ⁽¹⁾

(2004/C 228/102)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen laajennetun toisen jaoston puheenjohtajan 11.5.2004 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia T-310/99, Srijbos en zoon B. V., jota tukee Alankomaiden kuningaskunta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio.

(¹) EYVL C 63, 4.3.2000.

Asian T-311/99 poistaminen rekisteristä ⁽¹⁾

(2004/C 228/103)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen laajennetun toisen jaoston puheenjohtajan 11.5.2004 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia T-311/99, Tankstation Haarhuis B. V., jota tukee Alankomaiden kuningaskunta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio.

(¹) EYVL C 63, 4.3.2000.

Asian T-312/99 poistaminen rekisteristä ⁽¹⁾

(2004/C 228/104)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen laajennetun toisen jaoston puheenjohtajan 11.5.2004 antamalla määräyksellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen rekis-

teristä on poistettu asia T-312/99, Technische Handelssonder-neming Van Dooren B. V., jota tukee Alankomaiden kuningas-kunta, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio.

(¹) EYVL C 63, 4.3.2000.

Asian T-220/02 poistaminen rekisteristä ⁽¹⁾

(2004/C 228/105)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (yhden tuomarin kokoonpanossa: M. E. Martins Ribeiro) 12.5.2004 antamalla määräyksellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia T-220/02, Antonio Silva vastaan Euroopan yhteisöjen komissio.

(¹) EYVL C 247, 12.10.2002.

Asian T-242/03 poistaminen rekisteristä ⁽¹⁾

(2004/C 228/106)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston puheenjohtajan 25.5.2004 antamalla määräyk-sellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia T-242/03, Ulf Jacoby vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV).

(¹) EUVL C 200, 23.8.2003.

Asian T-380/03 poistaminen rekisteristä ⁽¹⁾

(2004/C 228/107)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston puheenjohtajan 6.7.2004 antamalla määräyksellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen rekisteristä on pois-tettu asia T-380/03, Korn-og Foderstof Kompagniet vastaan Euroopan yhteisöjen komissio.

(¹) EUVL C 21, 24.1.2004.

Asian T-423/03 poistaminen rekisteristä ⁽¹⁾

(2004/C 228/108)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston puheenjohtajan 24.5.2004 antamalla määräyksellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia T-423/03, Elisabeth Saskia SMIT vastaan Europol.

⁽¹⁾ EUVL C 47, 21.2.2004.

Asian T-89/04 poistaminen rekisteristä ⁽¹⁾

(2004/C 228/109)

(oikeudenkäyntikieli: hollanti)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ensimmäisen jaoston puheenjohtajan 24.5.2004 antamalla määräyksellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia T-89/04, C.I. Bieger vastaan Europol.

⁽¹⁾ EUVL C 106, 30.4.2004.

III

(Tiedotteita)

(2004/C 228/110)

Tuomioistuimen viimeisin julkaisu *Euroopan unionin virallinen lehti*

EUVL C 201, 7.8.2004

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 190, 24.7.2004

EUVL C 179, 10.7.2004

EUVL C 168, 26.6.2004

EUVL C 156, 12.6.2004

EUVL C 146, 29.5.2004

EUVL C 106, 30.4.2004

Nämä tekstit ovat saatavilla:

EUR-Lex:<http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX:<http://europa.eu.int/celex>
